

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 301

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

53e jaargang
6 november 2010

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2010/C 301/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 288 van 23.10.2010	1

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2010/C 301/02	Zaak C-550/07 P: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 september 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd/Europese Commissie, Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association (Hogere voorziening — Mededinging — Maatregelen van instructie — Verificatiebevoegdheden van Commissie — Bescherming van vertrouwelijkheid van communicatie — Arbeidsverhouding tussen advocaat en onderneming — E-mailuitwisseling)	2

Prijs:
4 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2010/C 301/03	Zaak C-48/09 P: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 september 2010 — Lego Juris A/S/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Mega Brands Inc. (Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 40/94 — Gemeenschapsmerk — Mogelijkheid om vorm van waar als merk in te schrijven — Inschrijving van driedimensionaal teken bestaande uit bovenzijde en twee zijanten van Legoblokje — Nietigverklaring van deze inschrijving op verzoek van onderneming die speelblokjes met dezelfde vorm en afmetingen verhandelt — Artikel 7, lid 1, sub e-ii, van deze verordening — Tekens dat uitsluitend bestaat uit vorm van waar die noodzakelijk is om technische uitkomst te verkrijgen)	3
2010/C 301/04	Zaak C-149/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 september 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Griekenland) — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon (Sociale politiek — Richtlijn 96/34/EG — Raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof — Uitlegging van clausule 2, punt 1, van raamovereenkomst — Begunstigde van recht op ouderschapsverlof — Ouderschapsverlof bij geboorte van tweeling — Begrip „geboorte” — Inachtneming van aantal geboren kinderen — Beginsel van gelijke behandeling)	3
2010/C 301/05	Zaak C-337/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht (Duitsland) op 7 juli 2010 — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main	4
2010/C 301/06	Zaak C-362/10: Beroep ingesteld op 20 juli 2010 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Polen	4
2010/C 301/07	Zaak C-364/10: Beroep ingesteld op 8 juli 2010 — Republiek Hongarije/Slowaakse Republiek	5
2010/C 301/08	Zaak C-379/10: Beroep ingesteld op 29 juli 2010 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	6
2010/C 301/09	Zaak C-388/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 augustus 2010 door Félix Muñoz Arraiza tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 juni 2010 in zaak T-138/09, Félix Muñoz Arraiza/BHIM en Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja	7
2010/C 301/10	Zaak C-397/10: Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk België	8
2010/C 301/11	Zaak C-403/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 6 augustus 2010 door Mediaset SpA tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 juni 2010 in zaak T-177/07, Mediaset SpA/Europese Commissie, ondersteund door Sky Italia Srl	8
2010/C 301/12	Zaak C-412/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Verenigd Koninkrijk) op 18 augustus 2010 — Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA	9
2010/C 301/13	Zaak C-414/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 19 augustus 2010 — Société Veleclair/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État	10

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 301/14	Zaak C-415/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op 20 augustus 2010 — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Zaak C-416/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 23 augustus 2010 — Jozef Križan e.a./ Slovenská inšpekcia životného prostredia	11
2010/C 301/16	Zaak C-419/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 23 augustus 2010 — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Zaak C-422/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) (Verenigd Koninkrijk) op 27 augustus 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	12
2010/C 301/18	Zaak C-424/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 augustus 2010 — Tomasz Ziolkowski/Land Berlin	13
2010/C 301/19	Zaak C-425/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 augustus 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja/Land Berlin	13
2010/C 301/20	Zaak C-429/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 september 2010 door X Technology Swiss GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 juni 2010 in zaak T-547/08, X Technology Swiss/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	13
2010/C 301/21	Zaak C-430/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarije) op 2 september 2010 — Hristo Gaydarov/Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti	14
2010/C 301/22	Zaak C-431/10: Beroep ingesteld op 1 september 2010 — Europese Commissie/Ierland	15
2010/C 301/23	Zaak C-432/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 26 augustus 2010 — Ministerie van Financiën en Openbaar Ministerie tegen Aboulkacem Chihabi e.a.	15
2010/C 301/24	Zaak C-433/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 3 september 2010 door Volker Mauerhofer tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 29 juni 2010 in zaak T-515/08, Volker Mauerhofer/ Europese Commissie	17
2010/C 301/25	Zaak C-445/10: Beroep ingesteld op 15 september 2010 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 301/26	Zaak C-447/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 september 2010 door Grain Millers, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 9 juli 2010 in zaak T-430/08, Grain Millers, Inc./ Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Grain Millers GmbH & Co. KG	18
2010/C 301/27	Zaak C-457/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 september 2010 door AstraZeneca AB, AstraZeneca plc tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer, uitgebreide samenstelling) van 1 juli 2010 in zaak T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Europese Commissie	18
2010/C 301/28	Zaak C-366/09: Beschikking van de president van het Hof van 3 september 2010 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	19

Gerecht

2010/C 301/29	Zaak T-279/04: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Éditions Jacob/Commissie („Mededinging — Concentraties — Franstalige uitgeverij — Beschikking waarbij concentratie verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard op voorwaarde dat activa worden doorverkocht — Beroep tot nietigverklaring van niet gekozen kandidaat-overnemer — Motiveringsplicht — Fraude — Rechtsdwaling — Kennelijk onjuiste beoordeling — Verordening (EEG) nr. 4064/89”).....	20
2010/C 301/30	Zaak T-452/04: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Éditions Jacob/Commissie („Mededinging — Concentraties — Franstalige uitgeverij — Beschikking waarbij concentratie verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard op voorwaarde dat activa worden doorverkocht — Beschikking inzake erkenning van overnemer van doorverkochte activa — Beroep tot nietigverklaring van niet gekozen kandidaat-overnemer — Onafhankelijkheid van trustee — Verordening (EEG) nr. 4064/89”).....	20
2010/C 301/31	Gevoegde zaken T-415/05, T-416/05 en T-423/05: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Griekenland e.a./Commissie („Staatssteun — Luchtvaartsector — Steun ten behoeve van de herstructurering en de privatisering van de Griekse nationale luchtvaartmaatschappij — Beschikking waarbij de steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard en de terugvordering ervan wordt gelast — Economische continuïteit tussen twee vennootschappen — Identificatie van de daadwerkelijk begunstigde van steun met het oog op de terugvordering ervan — Criterium van de particuliere marktdeelnemer — Verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt — Motiveringsplicht”)	21
2010/C 301/32	Zaak T-26/06: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Trioplast Wittenheim/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt van industriële plastic zakken — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Duur van inbreuk — Geldboeten — Zwaarte van inbreuk — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure — Evenredigheid”)	21
2010/C 301/33	Zaak T-40/06: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Trioplast Industrier/Commissie („Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt van industriële plastic zakken — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Duur van inbreuk — Geldboeten — Zwaarte van inbreuk — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure — Evenredigheid — Hoofdelijke aansprakelijkheid — Rechtszekerheidsbeginsel”)	22

2010/C 301/34	Zaak T-193/06: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — TF1/Commissie („Staatssteun — Steunregeling voor film- en audiovisuele productie — Beschikking van geen bezwaar — Beroep tot nietigverklaring — Geen merkbare aantasting van concurrentiepositie — Niet-ontvankelijkheid”)	22
2010/C 301/35	Zaak T-314/06: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Whirlpool Europe/Raad („Dumping — Invoer van bepaalde koelvriescombinaties uit Zuid-Korea — Omschrijving van betrokken product — Recht van verdediging — Raadgevend comité — Motiveringsplicht — Keuze van methode voor omschrijving van betrokken product — Artikel 15, lid 2, en artikel 20, lid 5, van verordening (EG) nr. 384/96 (thans artikel 15, lid 2, en artikel 20, lid 5, van verordening (EG) nr. 1225/2009)”)	23
2010/C 301/36	Zaak T-131/07: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Mohr & Sohn/Commissie („Binnenvaart — Capaciteit van de communautaire vloot — Voorwaarden voor het in de vaart brengen van nieuwe schepen („oud voor nieuw”-regeling) — Beschikking van de Commissie houdende weigering om de uitzonderingsregeling voor gespecialiseerde schepen toe te passen — Artikel 4, lid 6, van verordening (EG) nr. 718/1999”)	23
2010/C 301/37	Gevoegde zaken T-156/07 en T-232/07: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Spanje/Commissie („Taalregeling — Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor aanwerving van administrateurs — Bekendmaking in alle officiële talen — Wijzigingen — Verordening nr. 1 — Artikelen 27, 28 en 29, lid 1, van het Statuut — Artikel 1, leden 1 en 2, van bijlage III bij het Statuut — Motiveringsplicht — Non-discriminatiebeginsel”)	24
2010/C 301/38	Gevoegde zaken T-166/07 en T-285/07: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Italië/Commissie („Taalregeling — Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van administrateurs en assistenten — Bekendmaking in drie officiële talen — Wijzigingen — Bekendmaking in alle officiële talen — Keuze van tweede taal uit drie talen — Verordening nr. 1 — Artikelen 27, 28 en 29, lid 1, van Statuut — Artikel 1, leden 1 en 2, van bijlage III bij Statuut — Motiveringsplicht — Non-discriminatiebeginsel — Misbruik van bevoegdheid”)	24
2010/C 301/39	Zaak T-366/07: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Procter & Gamble/BHIM — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk PG PRESTIGE BEAUTE — Oudere nationale beeldmerken Prestige — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Relatieve weigeringsgrond — Ontbreken van verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”)	25
2010/C 301/40	Zaak T-72/08: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Travel Service/BHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk smartWings — Ouder nationale en internationale woord- en beeldmerken EUROWINGS en EuroWings — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Motiveringsplicht — Artikel 73 van verordening nr. 40/94 (thans artikel 75 van verordening nr. 207/2009) — Artikel 79 van verordening nr. 40/94 (thans artikel 83 van verordening nr. 207/2009)”)	25

2010/C 301/41	Zaak T-97/08: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — KUKA Roboter/BHIM (Tint oranje) („Gemeenschapsmerk — Gemeenschapsmerkaanvraag voor tint oranje — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”).....	26
2010/C 301/42	Zaak T-135/08: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Schniga/CBP — Elaris en Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) („Kweekproducten — Aanvraag voor communautair kwekersrecht voor appelras Gala Schnitzer — Technisch onderzoek — Beoordelingsbevoegdheid van CBP — Bezwaren — Artikel 55, lid 4, van verordening (EG) nr. 2100/94”).....	26
2010/C 301/43	Zaak T-149/08: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Abbott Laboratories/BHIM — aRigen (Sorvir) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Sorvir — Ouder gemeenschapswoordmerk NORVIR — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”).....	26
2010/C 301/44	Zaak T-292/08: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Inditex/BHIM — Marín Díaz de Cerio (OFTEN) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk OFTEN — Ouder nationaal woordmerk OLTEN — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Soortgelijke waren — Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Bewijs van normaal gebruik van ouder merk — Artikel 43, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009) — Voorwerp van geschil voor kamer van beroep — Artikelen 61 en 62 van verordening nr. 40/94 (thans artikelen 63 en 64 van verordening nr. 207/2009)”).....	27
2010/C 301/45	Zaak T-400/08: Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Enercon/BHIM — BP (ENERCON) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk ENERCON — Ouder gemeenschapswoordmerk ENERGOL — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Gedeeltelijke weigering van inschrijving”).....	27
2010/C 301/46	Zaak T-546/08: Arrest van het Gerecht van 21 september 2010 — Villa Almè/BHIM — Marqués de Murrieta (i GAI) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk i GAI — Nationaal woordmerk YGAY en gemeenschapswoordmerk en gemeenschapsbeeldmerk MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Relatieve weigeringsgronden — Normaal gebruik van ouder merk — Artikel 43, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 42, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009)”).....	28
2010/C 301/47	Zaak T-385/05 TO: Beschikking van het Gerecht van 6 september 2010 — Portugal/Transn�utica en Commissie („Derdenverzet — Mogelijkheid voor derde-opposant om deel te nemen aan hoofdgeding — Derde-opposant niet in zijn rechten benadeeld — Niet-ontvankelijkheid”).....	28
2010/C 301/48	Zaak T-123/08: Beschikking van het Gerecht van 2 september 2010 — Spitzer/BHIM — Homeland Housewares (Magic Butler) („Beroep tot vernietiging — Stilzitten van verzoeker — Afdoening zonder beslissing”).....	29

2010/C 301/49	Zaak T-532/08: Beschikking van het Gerecht van 7 september 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta en Umicore/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Milieu en bescherming van gezondheid van de mens — Indeling, verpakking en kenmerken van bepaalde nikkelferzoutingverbindingen als gevaarlijke stoffen — Richtlijn 2008/58/EG — Richtlijn 67/548/EEG — Verordening (EG) nr. 790/2009 — Verordening (EG) nr. 1272/2008 — Aanpassing van conclusies — Toepassing van artikel 263, vierde alinea, VWEU in de tijd — Niet individueel geraakt — Niet-ontvankelijkheid”) 29	29
2010/C 301/50	Zaak T-539/08: Beschikking van het Gerecht van 7 september 2010 — Etimine en Etiproducts/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Milieu en bescherming van gezondheid van de mens — Indeling, verpakking en kenmerken van bepaalde boraten als gevaarlijke stoffen — Richtlijn 2008/58/EG — Richtlijn 67/548/EEG — Verordening (EG) nr. 790/2009 — Verordening (EG) nr. 1272/2008 — Aanpassing van conclusies — Toepassing van artikel 263, vierde alinea, VWEU in de tijd — Niet individueel geraakt — Niet-ontvankelijkheid”) 30	30
2010/C 301/51	Zaak T-120/09: Beschikking van het Gerecht van 9 september 2010 — Phoenix-Reisen en DRV/Commissie („Staatssteun — Subsidie voorzien in Duitse wetgeving voor insolvente ondernemingen — Klacht wegens beweerde schending van gemeenschapsrecht — Afwijzing van klacht — Vaststelling van latere beslissing — Afdoening zonder beslissing”) 30	30
2010/C 301/52	Zaak T-157/09 P: Beschikking van het Gerecht van 15 september 2010 — Marcuccio/Commissie („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Redelijke termijn voor indiening van schadevordering — Te late indiening — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”) 31	31
2010/C 301/53	Zaak T-299/10 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 31 augustus 2010 — Babcock Noell/Gemeenschappelijke onderneming Fusion for Energy („Kort geding — Overheidsopdrachten — Aanbestedingen — Afwijzing van offerte — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Fumus boni juris — Spoedeisendheid — Belangenafweging”) 31	31
2010/C 301/54	Zaak T-332/10: Beroep ingesteld op 10 augustus 2010 — Viaguara/BHIM – Pfizer (VIAGUARA) ... 31	31
2010/C 301/55	Zaak T-341/10: Beroep ingesteld op 20 augustus 2010 — F91 Diddelég e.a./Commissie 32	32
2010/C 301/56	Zaak T-345/10: Beroep ingesteld op 25 augustus 2010 — Portugese Republiek/Commissie 32	32
2010/C 301/57	Zaak T-361/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 25 augustus 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 juni 2010 in zaak F-35/08 33	33
2010/C 301/58	Zaak T-367/10: Beroep ingesteld op 3 september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia e.a./Commissie 34	34
2010/C 301/59	Zaak T-369/10: Beroep ingesteld op 2 september 2010 — Handicare/BHIM — Apple Corps (BEATLE) 35	35
2010/C 301/60	Zaak T-372/10: Beroep ingesteld op 3 september 2010 — Bolloré/Commissie 35	35

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 301/61	Zaak T-373/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Villeroy & Boch Austria/Commissie	36
2010/C 301/62	Zaak T-374/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Villeroy & Boch/Commissie	37
2010/C 301/63	Zaak T-375/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Hansa Metallwerke e.a./Commissie	38
2010/C 301/64	Zaak T-377/10: Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Preparados Alimenticios/BHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Zaak T-378/10: Beroep ingesteld op 7 september 2010 — Masco e.a./Commissie	40
2010/C 301/66	Zaak T-379/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Keramag Keramische Werke e.a./Commissie	40
2010/C 301/67	Zaak T-381/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Sanitec Europe/Commissie	41
2010/C 301/68	Zaak T-382/10: Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Villeroy et Boch/Commissie	42
2010/C 301/69	Zaak T-383/10: Beroep ingesteld op 7 september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland/BHIM (CONTINENTAL)	43
2010/C 301/70	Zaak T-385/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — ArcelorMittal Wire France e.a./Commissie	43
2010/C 301/71	Zaak T-386/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Dornbracht/Commissie	44
2010/C 301/72	Zaak T-387/10: Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Goutier/BHIM — Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Zaak T-388/10: Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Productos Derivados del Acero/Commissie	46
2010/C 301/74	Zaak T-389/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — SLM/Commissie	46
2010/C 301/75	Zaak T-390/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 september 2010 door Paulette Füller-Tomlinson tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 1 juli 2010 in zaak F-97/08, Füller-Tomlinson/Parlement	47
2010/C 301/76	Zaak T-391/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Nedri Spanstaal/Commissie	48

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 301/77	Zaak T-392/10: Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Euro-Information/BHIM (EURO AUTOMATIC CASH)	48
2010/C 301/78	Zaak T-393/10: Beroep ingesteld op 14 september 2010 Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie	49
2010/C 301/79	Zaak T-394/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Grebenshikova/BHIM — Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Zaak T-395/10: Beroep ingesteld op 14 september 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory/ Commissie	50
2010/C 301/81	Zaak T-396/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Zucchetti Rubinetteria/Commissie	51
2010/C 301/82	Zaak T-397/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — ara/BHIM — Allrounder (Weergave van een sportschoen met de letter A op de zijkant)	51
2010/C 301/83	Zaak T-398/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria/ Commissie	52
2010/C 301/84	Zaak T-399/10: Beroep ingesteld op 14 september 2010 — ArcelorMittal España/Commissie	53
2010/C 301/85	Zaak T-402/10: Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium/Commissie	53
2010/C 301/86	Zaak T-405/10: Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Justice & Environment/Commissie	54
2010/C 301/87	Zaak T-406/10: Beroep ingesteld op 15 september 2010 — Emesa-Trefilería en Industrias Galyca/ Commissie	55
2010/C 301/88	Zaak T-408/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Roca Sanitario/Commissie	55
2010/C 301/89	Zaak T-409/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Bottega Veneta International/BHIM (Vorm van handtas)	56
2010/C 301/90	Zaak T-410/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Bottega Veneta International/BHIM (Vorm van handtas)	56
2010/C 301/91	Zaak T-411/10: Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Laufen Austria/Commissie	57

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 301/92	Zaak T-412/10: Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Roca/Commissie	57
2010/C 301/93	Zaak T-415/10: Beroep ingesteld op 18 september 2010 — Nexans France/Gemeenschappelijke onderneming Fusion for Energy	58
2010/C 301/94	Zaak T-417/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Cortés del Valle López/BHIM (HIJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Zaak T-418/10: Beroep ingesteld op 15 september 2010 — voest Alpine en voest Alpine Austria Draht/Commissie	59
2010/C 301/96	Zaak T-419/10: Beroep ingesteld op 14 september 2010 — Ori Martin/Commissie	60
2010/C 301/97	Zaak T-420/10: Beroep ingesteld op 17 september 2010 — Armani/BHIM — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Zaak T-421/10: Beroep ingesteld op 20 september 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana/BHIM — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Zaak T-429/10: Beroep ingesteld op 17 september 2010 — Global Steel Wire/Commissie	62
Gerecht voor ambtenarenzaken		
2010/C 301/100	Zaak F-61/10: Beroep ingesteld op 24 juli 2010 — AF/Commissie	63
2010/C 301/101	Zaak F-73/10: Beroep ingesteld op 3 september 2010 — Coedo Suárez/Raad	63
2010/C 301/102	Zaak F-74/10: Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Kimman/Commissie	63
2010/C 301/103	Zaak F-75/10: Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Scheefer/Parlement	64
2010/C 301/104	Zaak F-76/10: Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Colart e.a./Parlement	64
2010/C 301/105	Zaak F-77/10: Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Arroyo Redondo/Commissie	65
2010/C 301/106	Zaak F-78/10: Beroep ingesteld op 18 september 2010 — Antelo Sanchez e.a./Parlement	65
2010/C 301/107	Zaak F-79/10: Beroep ingesteld op 17 september 2010 — Dubus/Commissie	66
2010/C 301/108	Zaak F-81/10: Beroep ingesteld op 24 september 2010 — Praskevicius/Parlement	66

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

*(2010/C 301/01)***Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

PB C 288 van 23.10.2010

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 274 van 9.10.2010

PB C 260 van 25.9.2010

PB C 246 van 11.9.2010

PB C 234 van 28.8.2010

PB C 221 van 14.8.2010

PB C 209 van 31.7.2010

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 september 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd/Europese Commissie, Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

(Zaak C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Mededinging — Maatregelen van instructie — Verificatiebevoegdheden van Commissie — Bescherming van vertrouwelijkheid van communicatie — Arbeidsverhouding tussen advocaat en onderneming — E-mailuitwisseling)

(2010/C 301/02)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd (vertegenwoordigers: M. Mollica, M. van der Woude en C. Swaak, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre en X. Lewis, gemachtigden), Conseil des barreaux européens (vertegenwoordiger: J. Flynn QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (vertegenwoordigers: O. Brouwer en C.E. Schillemans, advocaten), European Company Lawyers Association (vertegenwoordigers: M. Dolmans en K. Nordlander, advocaten, J. Temple Lang, solicitor), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (vertegenwoordigers: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D.W. Hull, solicitor), International Bar Association (vertegenwoordigers: J. Buhart en I. Michou, advocaten)

Interveniënten aan de zijde van de verzoekende partijen: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: V. Jackson, E. Jenkinson, gemachtigden en M. Hoskins, barrister), Ierland (vertegenwoordigers: D. O'Hagen, gemachtigde, D. O'Donnell, SC en R. Casey, BL), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. Wissels, Y. Vries en M. de Grave, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer — uitgebreid) van 17 september 2007, Akzo Nobel Chemicals en Akcros Chemicals/Commissie (T-253/03), waarbij het Gerecht heeft verworpen het beroep tot nietigverklaring van beschikking C(2003) 1533 def. van 8 mei 2003 houdende afwijzing van een verzoek om de bescherming van de communicatie tussen de advocaat en zijn cliënt toe te passen op een aantal documenten die in beslag zijn genomen in het kader van een verificatie krachtens artikel 14, lid 3, van verordening nr. 17 (zaak nr. COMP/E-1/38.589)

Dictum

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Ierland en het Koninkrijk der Nederland zullen elk hun eigen kosten dragen.
3. De Conseil des barreaux européens, de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, de European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter en de International Bar Association zullen elk hun eigen kosten dragen.
4. Voor het overige worden Akzo Nobel Chemicals Ltd. en Akcros Chemicals Ltd. hoofdelijk in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 37 van 09.02.2008.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 september 2010
— *Lego Juris A/S/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Mega Brands Inc.*

(Zaak C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 40/94 — Gemeenschapsmerk — Mogelijkheid om vorm van waar als merk in te schrijven — Inschrijving van driedimensionaal teken bestaande uit bovenzijde en twee zijanten van Legoblokje — Nietigverklaring van deze inschrijving op verzoek van onderneming die speelblokken met dezelfde vorm en afmetingen verhandelt — Artikel 7, lid 1, sub e-ii, van deze verordening — Tekenen dat uitsluitend bestaat uit vorm van waar die noodzakelijk is om technische uitkomst te verkrijgen)

(2010/C 301/03)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Lego Juris A/S (vertegenwoordigers: V. von Bomhard en T. Dolde, Rechtsadvocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Botis, gemachtigde), Mega Brands Inc. (vertegenwoordigers: P. Cappuyens en C. De Meyer, advocaten)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Achtste kamer) van 12 november 2008, *Lego Juris A/S/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)* (BHIM) (T-270/06), waarbij het Gerecht heeft verworpen het beroep ingesteld door de houder van het driedimensionale gemeenschapsmerk in de vorm van een Legoblokje voor waren van de klassen 9 en 28 en strekkende tot vernietiging van beslissing R 856/2004-G van de grote kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 10 juli 2006 houdende verwerping van het beroep tegen de gedeeltelijke nietigverklaring van dit merk door de nietigheidsafdeling in het kader van de door Mega Brands ingediende vordering tot nietigverklaring — Uitlegging van artikel 7, lid 1, sub e-ii, van verordening (EG) nr. 40/94

Dictum

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. *Lego Juris A/S* wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 82 van 4.4.2009.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 september 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Griekenland) — *Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon*

(Zaak C-149/10) ⁽¹⁾

(Sociale politiek — Richtlijn 96/34/EG — Raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof — Uitlegging van clause 2, punt 1, van raamovereenkomst — Begunstigde van recht op ouderschapsverlof — Ouderschapsverlof bij geboorte van tweeling — Begrip „geboorte” — Inachtneming van aantal geboren kinderen — Beginsel van gelijke behandeling)

(2010/C 301/04)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Zoi Chatzi

Verwerende partij: Ypourgos Oikonomikon

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Uitlegging van clause 2, punt 1, van richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof (PB L 145, blz. 4) juncto artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2010, C 83, blz. 389) — Ouderschapsverlof bij de geboorte van een tweeling — Toekenning van een enkele periode van ouderschapsverlof bij de geboorte van een tweeling — Schending van artikel 21 van het Handvest van de grondrechten wegens discriminatie op grond van geboorte en wegens een met het evenredigheidsbeginsel onverenigbare beperking van het recht van tweelingen

Dictum

1. *Clause 2, punt 1, van de op 14 december 1995 gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/75/EG van de Raad van 15 december 1997, kan niet aldus worden uitgelegd dat zij aan het kind een individueel recht op ouderschapsverlof toekent.*
2. *Clause 2, punt 1, van die raamovereenkomst mag niet aldus worden uitgelegd dat de geboorte van een tweeling recht verleent op even veel ouderschapsverloven als het aantal kinderen dat is geboren. In het licht van het beginsel van gelijke behandeling legt deze clause de nationale wetgever echter de verplichting op om een ouderschapsverlofregeling uit te werken die, rekening houdend met de bestaande situatie in de betrokken lidstaat,*

aan de ouders van tweelingen een behandeling garandeert die naar behoren met hun bijzondere noden rekening houdt. Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of de nationale regeling aan deze eisen voldoet, en in voorkomend geval de nationale regeling zoveel mogelijk in overeenstemming met het recht van de Unie uit te leggen.

(¹) PB C 148 van 5.6.2010.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht (Duitsland) op 7 juli 2010 — Georg Neidel/Stadt Frankfurt am Main

(Zaak C-337/10)

(2010/C 301/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Georg Neidel

Verwerende partij: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciële vragen

1. Geldt artikel 7 van richtlijn 2003/88/EG (¹) tevens voor dienstbetrekkingen van ambtenaren?
2. Is artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ook van toepassing op aanspraken op jaarlijkse vakantie, wanneer het nationale recht voorziet in een dergelijke vakantie van meer dan vier weken?
3. Vallen onder artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ook rechten op vrijstelling van de dienst, die naar nationaal recht als compensatie voor het werken op feestdagen in aanvulling op de jaarlijkse vakantie worden toegekend wegens onregelmatige werktijden?
4. Kan een gepensioneerde ambtenaar een recht op uitbetaling van jaarlijkse vakantie rechtstreeks baseren op artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG, wanneer hij wegens ziekte niet heeft gewerkt en daarom niet in staat was zijn vakantie in de vorm van de vrijstelling van de dienst op te nemen?

5. Kan een dergelijk recht op uitbetaling op zijn minst gedeeltelijk worden uitgesloten op grond dat de vakantieaanspraak naar nationaal recht reeds is vervallen?

6. Omvat het in artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG vastgestelde recht op uitbetaling uitsluitend de in artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG gewaarborgde minimumvakantie van vier weken of heeft het mede betrekking op de door het nationale recht toegekende aanvullende vakantieaanspraken? Vallen onder deze aanvullende vakantieaanspraken ook aanspraken waarbij het recht op vrijstelling van de dienst enkel voortvloeit uit een bijzondere verdeling van de arbeidstijd?

(¹) Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

Beroep ingesteld op 20 juli 2010 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Polen

(Zaak C-362/10)

(2010/C 301/06)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. La Pergola en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Polen

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de correcte omzetting in nationaal recht van de artikelen, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 en 11 van richtlijn 2003/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake het hergebruik van overheidsinformatie (¹), de krachtens deze bepalingen van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekster heeft Polen tot nu toe geen nationale maatregelen vastgesteld die richtlijn 2003/98 correct in nationaal recht omzetten. De aan de Commissie meegedeelde wet van 6 september 2001 inzake de toegang tot overheidsinformatie, betreft niet het hergebruik van overheidsinformatie, omdat deze zelfs niet de definitie van „hergebruik” bevat. Om die reden alleen al kunnen de uit die wet voortvloeiende rechten en verplichtingen geen correcte omzetting van richtlijn 2003/98 vormen.

(¹) PB L 345, blz. 90.

Beroep ingesteld op 8 juli 2010 — Republiek Hongarije/ Slovaakse Republiek

(Zaak C-364/10)

(2010/C 301/07)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Hongarije (vertegenwoordigers: M. Fehér en E. Orgován als gemachtigden)

Verwerende partij: Slowaakse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Slowaakse Republiek, door op 21 augustus 2009 in strijd met richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (¹) (hierna: „richtlijn 2004/38”) aan de president van de Republiek Hongarije, László Sólyom, de toegang tot haar grondgebied te weigeren, de krachtens die richtlijn en artikel 18, eerste alinea, VEG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- bovendien, vaststellen dat het recht van de Europese Unie, met name artikel 3, lid 2, VEU en artikel 21, lid 1, VWEU, in de weg staat aan de door de Slowaakse Republiek op het tijdstip van de instelling van het onderhavige beroep nog steeds verdedigde stelling dat zij op grond van richtlijn 2004/38 de toegang tot het Slowaakse grondgebied mag verbieden aan een vertegenwoordiger van de Republiek

Hongarije, in casu de president van de Republiek, zodat een dergelijke inbreuk opnieuw kan worden begaan;

- vaststellen dat de Slowaakse Republiek de regels van de Unie verkeerd heeft toegepast doordat haar autoriteiten met een beroep op richtlijn 2004/38 de president van de Republiek Hongarije, László Sólyom, niet tot het Slowaakse grondgebied hebben toegelaten;
- voor het geval dat het Hof van Justitie, anders dan de Republiek Hongarije hierboven heeft gevorderd, zou verklaren dat een specifieke bepaling van internationaal recht de personele werkingssfeer van richtlijn 2004/38 kan beperken, wat volgens de Republiek Hongarije niet het geval is, de draagwijdte en de werkingssfeer van die beperking aangeven;
- de Slowaakse Republiek verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij verbaal van 21 augustus 2009 heeft de minister van Buitenlandse zaken van de Slowaakse Republiek zijn Hongaarse ambtgenoot met betrekking tot het bezoek dat de president van de Republiek Hongarije, László Sólyom, diezelfde dag zou brengen, meegedeeld dat de bevoegde autoriteiten van de Slowaakse Republiek hadden besloten deze laatste de toegang tot het Slowaakse grondgebied te verbieden.

De Hongaarse regering verklaart dat de Slowaakse Republiek, door president László Sólyom de toegang tot haar grondgebied te weigeren, artikel 18 VEG en richtlijn 2004/38 heeft geschonden. Volgens de Republiek Hongarije vormde het gedrag van de president van de Republiek, László Sólyom, in het algemeen noch in de context van het betrokken bezoek een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving die de vaststelling van een beperkende maatregel kon rechtvaardigen. De Hongaarse regering is van mening dat, al zou een beperkende maatregel gerechtvaardigd zijn geweest — wat volgens haar niet het geval was —, een maatregel als die welke in het onderhavige geval is getroffen, namelijk een inreisverbod voor de president van de Republiek, niet in overeenstemming was met het evenredigheidsbeginsel en verder ging dan het nagestreefde doel, dat de Slowaakse Republiek met minder beperkende maatregelen kon bereiken.

De Slowaakse Republiek zou ook de vormvoorschriften van richtlijn 2004/38 niet in acht hebben genomen daar het inreisverbod voor president László Sólyom niet op grond van een richtlijnconform besluit is genomen en niet officieel ter kennis is gebracht; het verbaal deelde het inreisverbod mee, maar bevatte geen afdoende motivering en gaf evenmin aan, bij welke bestuurlijke of rechterlijke instantie en binnen welke termijn een beroep kon worden ingesteld.

De Hongaarse regering vreest een nieuwe inbreuk door de Slowaakse Republiek, die verklaart dat zij nog steeds van mening is dat het inreisverbod voor president László Sólyom gerechtvaardigd was.

Volgens de Hongaarse regering levert niet alleen de toepassing van het recht door de Slowaakse autoriteiten een schending van richtlijn 2004/38 op, maar is ook de verwijzing zelf naar de richtlijn niet gerechtvaardigd, omdat de Slowaakse autoriteiten niet de bedoeling hadden, de doelstellingen van die richtlijn te verwezenlijken, maar onder dat voorwendsel zuiver politieke doelstellingen hebben nagestreefd. Uit de verklaringen van de Slowaakse regering kan worden afgeleid dat deze president László Sólyom de toegang tot het grondgebied van de Slowaakse Republiek niet heeft geweigerd om veiligheidsredenen of om redenen van openbare orde, zoals die welke in de regels van de Unie en inzonderheid in richtlijn 2004/38 worden genoemd, maar om zuiver politieke redenen en vooral om redenen van buitenlandse politiek.

Volgens de Hongaarse regering zou de Europese Commissie tijdens de regelgevingsprocedure ten onrechte hebben verklaard dat op officiële bezoeken van staatshoofden van de lidstaten de nationale bepalingen moeten worden toegepast en niet het recht van de Unie. Volgens haar is richtlijn 2004/38 zonder onderscheid van toepassing op om het even welke groep van personen en op bezoeken van om het even welke aard, zowel op officiële bezoeken als op privé-bezoeken. Die richtlijn verleent algemeen aan alle burgers van de Unie het fundamentele recht om het grondgebied van om het even welke lidstaat binnen te komen, als een door het primaire recht aan iedere burger afzonderlijk verleend recht. Richtlijn 2004/38 bepaalt ook algemeen en limitatief in welke gevallen het vrije verkeer van burgers van de Unie kan worden beperkt. Zij bevat geen bepaling volgens welke de staatshoofden of een andere categorie van burgers van de lidstaten van de werkingssfeer van de algemene regel kunnen worden uitgesloten. Indien de Raad en het Europees Parlement de uitoefening van het recht van vrij verkeer afhankelijk hadden willen stellen van een regel van internationaal recht, daaronder begrepen internationaal gewoonterecht, zouden zij dit zeker reeds bij de vaststelling van de richtlijn hebben gedaan.

De Hongaarse regering is van mening dat er in het internationale recht, zowel het gecodificeerde internationale recht als het internationale gewoonterecht, geen rechtsregel bestaat die op een geval als het onderhavige van toepassing is, en dat, zelfs al zou een dergelijke regel bestaan, de lidstaten door toetreding tot de Unie aan deze laatste de bevoegdheid hebben verleend om het vrije verkeer van personen te regelen en ermee hebben ingestemd dat deze de bevoegdheden uitoefent die hun ter zake in overeenstemming met de besluiten en het recht van de Unie zijn ontnomen. Indien een bepaling van internationaal recht de personele werkingssfeer van richtlijn 2004/38 ter zake van het inreizen van een burger van een lidstaat in een andere lidstaat zou kunnen beperken, dient het Hof van Justitie de draagwijdte van die beperking nauwkeurig te bepalen en daarbij rekening te houden met het feit dat richtlijn 2004/38 niet in een dergelijke uitzondering of afwijking voorziet.

Beroep ingesteld op 29 juli 2010 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-379/10)

(2010/C 301/08)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Pignataro en M. Nolin, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door bij artikel 2, leden 1 en 2, van de Italiaanse wet nr. 117, van 13 april 1988, uit te sluiten dat de Italiaanse Staat aansprakelijk is voor schade die aan particulieren wordt berokkend door een schending van het recht van de Unie die kan worden toegerekend aan een nationale rechterlijke instantie die uitspraak doet in laatste aanleg, wanneer die schending voortvloeit uit een uitlegging van rechtsvoorschriften of uit een beoordeling van feiten en bewijs door deze rechterlijke instantie, en door deze aansprakelijkheid te beperken tot gevallen van handelen te kwader trouw of grove schuld, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens het door het Hof in zijn rechtspraak geformuleerde algemene beginsel van aansprakelijkheid van de staten voor schending van het recht van de Unie door een van hun rechterlijke instanties die uitspraak doen in laatste aanleg, een beginsel dat door het Hof van Justitie van de Europese Unie is bekrachtigd;
- de verwerende partij verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Wet nr. 117, van 13 april 1988, inzake de vergoeding van in de uitoefening van de rechtsprekende functie veroorzaakte schade en inzake de civielrechtelijke aansprakelijkheid van magistraten sluit uit dat de Italiaanse Staat aansprakelijk is voor schade die aan particulieren wordt berokkend door een schending van het recht van de Unie die kan worden toegerekend aan een nationale rechterlijke instantie die uitspraak doet in laatste aanleg, wanneer die schending voortvloeit uit een uitlegging van rechtsvoorschriften of uit een beoordeling van feiten en bewijs door deze rechterlijke instantie. Bovendien wordt deze aansprakelijkheid beperkt tot gevallen van handelen te kwader trouw of grove schuld.

In zijn arrest in zaak C-173/03 ⁽¹⁾, Traghetti, heeft het Hof geoordeeld:

⁽¹⁾ PB L 158, blz. 77.

„Het gemeenschapsrecht verzet zich tegen een nationale wettelijke regeling die algemeen uitsluit dat een lidstaat aansprakelijk is voor schade die aan particulieren is toegebracht door een schending van het gemeenschapsrecht die kan worden toegerekend aan een nationale rechterlijke instantie die uitspraak doet in laatste aanleg, op grond dat de betrokken schending voortvloeit uit een uitlegging van rechtsvoorschriften of uit een beoordeling van feiten en bewijs door deze rechterlijke instantie.

Het gemeenschapsrecht verzet zich tevens tegen een nationale wettelijke regeling die de mogelijkheid van deze aansprakelijkstelling beperkt tot de gevallen van handelen te kwader trouw of grove schuld van de rechter, indien een dergelijke beperking ertoe leidt dat de betrokken lidstaat niet aansprakelijk kan worden gesteld in andere gevallen waarin een kennelijke schending van het toepasselijke recht, zoals geëxpliciteerd in de punten 53 tot en met 56 van het arrest van 30 september 2003, Köbler ⁽²⁾ (C-224/01), heeft plaatsgevonden.”

Het Hof heeft dus geoordeeld dat wet nr. 117 onverenigbaar is met zijn eigen rechtspraak. Deze wet is nog steeds van kracht en wordt nog steeds toegepast. De onverenigbaarheid met de rechtspraak van het Hof blijft dus bestaan.

⁽¹⁾ PB 2006, blz. I-5177

⁽²⁾ PB 2003, blz. I-10239

Hogere voorziening ingesteld op 2 augustus 2010 door Félix Muñoz Arraiza tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 juni 2010 in zaak T-138/09, Félix Muñoz Arraiza/BHIM en Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Zaak C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirant: Félix Muñoz Arraiza (vertegenwoordigers: J. Grimau Muñoz en J. Villamor Muguerza, abogados)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) en Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Conclusies

— het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 juni 2010 in zaak T-138/09 vernietigen op grond dat de oppositiemerken volstrekt verenigbaar zijn met gemeenschapsmerkaanvraag „Riojavina” (nr. 4 121 621);

— geïntimeerden verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

A. Het eerste middel is ontleend aan schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ inzake het gemeenschapsmerk. Het middel inzake schending van dit artikel bevat twee onderdelen:

— Onjuiste opvatting van de feiten, onjuiste opvatting van de lijst van waren en diensten die daadwerkelijk in de merkaanvraag zijn aangeduid, en schending van het arrest van het Hof van 29 september 1998, Canon (C-39/97 ⁽²⁾), PB BHIM 12/98, 1419, punt 23), gelezen in samenhang met de arresten van het Hof van 9 december 1981 (C-193/80) en van 15 oktober 1985 (C-281/83).

In het kader van dit onderdeel voert rekwirant aan dat het Gerecht een beperking heeft verricht van de lijst van waren die daadwerkelijk in de gemeenschapsmerkaanvraag werd aangeduid, door de algemene categorie van „azijn” te beperken tot „wijnazijn” op grond van twee argumenten: het eerste bestaat in de inaanmerkingneming van een normatieve, indirecte en nationale definitie met bronvermelding van het begrip azijn, te weten de aanvullende eerste bepaling van Spaanse wet 24/2003 inzake wijngaard en wijn, ten nadele van de normatieve, directe en op het gemeenschapsrecht gebaseerde definitie die voortvloeit uit de arresten van het Hof van 9 december 1981 (zaak C-193/80) en van 15 oktober 1985 (C-281/83). Uit deze arresten blijkt duidelijk dat azijn in het gemeenschapsrecht wordt gedefinieerd als een generiek begrip, los van enige wijnconnotatie. Het tweede argument dat het Gerecht hanteert om azijn gelijk te stellen aan wijnazijn, bestaat erin dat wijnbouwondernemingen gewoonlijk wijnazijn produceren, waardoor de feiten onjuist worden voorgesteld, aangezien deze stelling zelf is gebaseerd op de gelijkstelling van de categorie „azijn” aan die van „wijnazijn”. Bovendien wordt in de arresten C-193/80 en C-281/83 een verband gelegd tussen het generieke karakter van azijn en het relevante grondgebied teneinde een vergelijking door te voeren in het kader van de analyse van het verwaringsgevaar. Het Gerecht daarentegen bakent het relevante grondgebied onjuist af door te stellen dat „wereldwijd” de meest geproduceerde en verbruikte azijn wijnazijn is, waarbij het relevante grondgebied dat van de Europese Unie is.

— Niet-eerbiediging van de procedureregels inzake bewijswaardering en bewijslast overeenkomstig de arresten van het Hof van 14 september 1999 (zaak C-375/97 ⁽³⁾) en van 4 mei 1999 (gevoegde zaken C-108/97 en C-109/97 ⁽⁴⁾).

In het kader van dit onderdeel wordt aangevoerd dat het Gerecht zich bij de vergelijking van de tekens heeft gebaseerd op de algemene bekendheid en/of het grote onderscheidend vermogen van het merk „Rioja”, die in de procedure niet bewezen zijn.

- B. Het tweede middel betreft schending, naar analogie, van artikel 43 van verordening nr. 40/94 ⁽⁵⁾ inzake het gemeenschapsmerk (thans artikel 42 van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk).

Hierbij wordt het Gerecht verweten dat het de daadwerkelijk opgegeven lijst van waren en diensten heeft beperkt wegens de verklaring inzake het toekomstige gebruik van het aangevraagde merk, hetgeen enkel mogelijk is voor merken die sinds ten minste vijf jaar zijn ingeschreven en nadat het bewijs van gebruik is geleverd op verzoek van de houder van het litigieuze merk overeenkomstig artikel 42, lid 2.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 (PB L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Jurispr. blz. I-5507.

⁽³⁾ Jurispr. blz. I-5421.

⁽⁴⁾ Jurispr. blz. I-2779.

⁽⁵⁾ PB 1994, L 11, blz. 1.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-397/10)

(2010/C 301/10)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J.-P. Kepenne en I.V. Rogalski, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk België, door aan de activiteiten van uitzendbureaus de volgende verplichtingen te verbinden: de statutaire doelomschrijving van de onderneming mag uitsluitend de terbeschikkingstelling van arbeid als activiteit omvatten (in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest); de onderneming moet een bijzondere rechtsvorm hebben (in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) en de onderneming moet een maatschappelijk kapitaal van ten minste 30 987 EUR hebben (in het Vlaamse Gewest), de krachtens artikel 56 VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

— het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert ter onderbouwing van haar beroep drie grieven inzake schending van artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan.

Met haar eerste grief betoogt verzoekster dat de eis dat de statutaire doelomschrijving van de onderneming uitsluitend de terbeschikkingstelling van arbeid als activiteit mag omvatten, een aanzienlijke belemmering vormt voor de in andere lidstaten gevestigde ondernemingen die aldaar andere activiteiten mogen uitoefenen. Deze maatregelen verplichten die ondernemingen immers tot wijziging van hun statuut teneinde — zelfs tijdelijk — diensten te kunnen verrichten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Met haar tweede grief voert de Commissie aan dat de eis dat een in een andere lidstaat gevestigde onderneming een bijzondere rechtsvorm of bijzonder juridisch statuut heeft, een aanzienlijke beperking van de vrijheid van dienstverrichting vormt. De door verweerder ter rechtvaardiging ingeroepen doelstelling van bescherming van de werknemers kan immers worden bereikt door minder beperkende maatregelen, zoals de eis dat een onderneming aantoont dat zij passende verzekerd is.

Met haar derde grief uit verzoekster tot slot kritiek op de in het Vlaamse Gewest opgelegde eis dat het maatschappelijk kapitaal ten minste 30 987 EUR bedraagt, aangezien een dergelijke eis impliceert dat bepaalde in andere lidstaten gevestigde ondernemingen hun maatschappelijk kapitaal kunnen moeten wijzigen om — zelfs tijdelijk — diensten te verrichten in België. De door verweerder nagestreefde doelstelling van bescherming van de werknemers kan met minder beperkende middelen, zoals het verstrekken van een waarborg of het afsluiten van een verzekeringsovereenkomst, worden bereikt.

Hogere voorziening ingesteld op 6 augustus 2010 door Mediaset SpA tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 juni 2010 in zaak T-177/07, Mediaset SpA/Europese Commissie, ondersteund door Sky Italia Srl

(Zaak C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Mediaset SpA (vertegenwoordigers: K. Adamantopoulos, dikigoros, en G. Rossi, avvocato)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Sky Italia Srl

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 15 juni 2010 in zaak T-177/07 vernietigen;

- de zaak definitief afdoen door de in eerste aanleg bestreden beschikking van de Europese Commissie nietig te verklaren of, subsidiair, de zaak naar het Gerecht verwijzen; en
- verweerster en interveniënte in eerste aanleg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Rekwirante stelt dat het Gerecht blijk heeft gegeven van twee onjuiste rechtsopvattingen door haar argumenten betreffende de werkingssfeer van artikel 4, lid 1, van de Italiaanse wet nr. 350/2003 en haar middel betreffende het onderscheid tussen het begrip selectiviteit in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU en het begrip discriminatie, dat niet hetzelfde is als technologische neutraliteit, niet-ontvankelijk te verklaren. Ten gevolge daarvan gaf het Gerecht blijk van een kennelijk onjuiste rechtsopvatting, door de Italiaanse wet in rechte als niet technologisch neutraal aan te merken.
2. Het Gerecht heeft bij de toepassing van artikel 107, lid 1, VWEU blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de gestelde omstandigheid dat de Italiaanse wet „niet technologisch neutraal” was, voor rekwirante noodzakelijkerwijs een economisch voordeel opleverde. Bovendien gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat verweerster terecht had vastgesteld dat er sprake was van een economisch voordeel voor Mediaset, zonder (zoals verweerster) een abstract — en slechts vermoed — „ruimer kijkerspubliek” en „penetratie van de markt tegen geringere kosten” in rechte als een specifiek economisch voordeel voor Mediaset aan te merken. Het Gerecht gaf in strijd met artikel 36 van het Statuut ook een ontoereikende motivering, verdraaide de feiten en gaf blijk van een onjuiste rechtsopvatting door in de punten 62 tot en met 68 en 74 tot en met 79 van het arrest aan de bestreden beschikking een onjuiste en verwrongen lezing te geven. Het Gerecht gaf namelijk blijk van een onjuiste rechtsopvatting doordat het met betrekking tot het gestelde voordeel voor Mediaset zijn eigen redenering in de plaats stelde van die in de bestreden beschikking, en doordat het de aangevoerde bewijzen uitlegde op een wijze die indruist tegen de bewoordingen van en de analyse in de punten 82 tot en met 95 van de bestreden beschikking en het bewijsmateriaal onjuist opvatte. Het Gerecht gaf ook blijk van een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot het begrip „indirect begunstigde” en de toepassing en juridische kwalificatie daarvan in deze zaak.
3. Bovendien gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting door in het geheel niet in te gaan op de verschillende middelen in de punten 93 tot en met 96 en 121 tot en met 129 van het verzoekschrift, betreffende de beoordeling van de verenigbaarheid van de Italiaanse wet met artikel 107, lid 3, sub c, VWEU. In dat verband gaf het Gerecht ook geen toereikende motivering. Voorts gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van artikel 107, lid 3, sub c, VWEU door als gevolg daarvan de Italiaanse wet onverenigbaar met de gemeen-

schappelijke markt te verklaren, louter wegens een gestelde niet-eerbiediging van het beginsel van technologische neutraliteit ten gevolge van de gestelde uitsluiting van satelliet-decoders van het voordeel daarvan, quod non; en door zijn goedkeuring te verlenen aan verweersters verzuim om de mededingingsverstoringe gevolgen van de maatregel op de betaaltelevisiemarkt in rechte te beoordelen, door een eigen juridische en economische afweging van a) de specifieke verstoring van de mededinging op de betaaltelevisiemarkt, en b) de gestelde efficiëntiewinst die uit het economisch voordeel voortvloeide. Het laatstgenoemde werd sowieso slechts vermoed en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt geacht omdat het niet technologisch neutraal zou zijn. Verder gaf het Gerecht bij de afwijzing van het derde middel blijk van een onjuiste rechtsopvatting en gaf het een onjuiste motivering. Niet alleen stelde het Gerecht de betrokken middelen en argumenten betreffende de tegenstrijdige redenering in de bestreden beschikking onjuist voor en gaf het een onjuiste lezing daarvan, maar het verzuimde ook die argumenten te onderzoeken, ten gevolge waarvan het ze ten onrechte als ongegrond afwees.

4. Ten slotte gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van verordening nr. 659/1999⁽¹⁾, daar het verzuimde in aanmerking te nemen dat de gebreken van de bestreden beschikking met betrekking tot het gestelde economisch voordeel voor rekwirante het in de praktijk onmogelijk maakten de gestelde staatssteun terug te vorderen, een ander in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. De bestreden beschikking ontbeerde dus een efficiënte en transparante toepassingsmogelijkheid en een goede methode voor de terugvordering. Bovendien heeft het Gerecht rekwirantes middelen dienaangaande verkeerd begrepen, en gaf het blijk van een onjuiste rechtsopvatting toen het oordeelde dat de bestreden beschikking het mogelijk maakte de vroegere toestand te herstellen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Verenigd Koninkrijk) op 18 augustus 2010 — Deo Antoine Homawoo/GMF Assurances SA

(Zaak C-412/10)

(2010/C 301/12)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Deo Antoine Homawoo

Verwerende partij: GMF Assurances SA

Prejudiciële vragen

1. Moeten de artikelen 31 en 32 van verordening (EG) nr. 864/2007 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II), gelezen in samenhang met artikel 297 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat een nationale rechter Rome II, in het bijzonder artikel 15, sub c, van deze verordening, moet toepassen in een zaak waarin de schadeveroorzakende gebeurtenis zich op 29 augustus 2007 heeft voorgedaan?
2. Heeft een van de volgende feiten een invloed op het antwoord op de eerste vraag:
  - i) dat de procedure tot schadevergoeding op 8 januari 2009 is ingeleid;
  - ii) dat de nationale rechter geen beslissing over het toepasselijke recht had genomen vóór 11 januari 2009?

⁽¹⁾ PB L 199, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 19 augustus 2010 — Société Veleclair/Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Zaak C-414/10)

(2010/C 301/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société Veleclair

Verwerende partij: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Prejudiciële vraag

Staat artikel 17, lid 2, sub b, van de Zesde richtlijn ⁽¹⁾ een lidstaat toe het recht op aftrek van de belasting over de toege-

voegde waarde bij invoer, met name gelet op het risico van fraude, afhankelijk te stellen van de daadwerkelijke betaling van die belasting door de belastingplichtige, wanneer degene die de belasting over de toegevoegde waarde bij invoer verschuldigd is en de houder van het bijbehorende recht op aftrek, zoals in Frankrijk, één en dezelfde persoon zijn?

⁽¹⁾ Zesde Richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op 20 augustus 2010 — Galina Meister/Speech Design Carrier Systems GmbH

(Zaak C-415/10)

(2010/C 301/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Galina Meister

Verwerende partij: Speech Design Carrier Systems GmbH

Prejudiciële vragen

1. Moeten artikel 19, lid 1, van richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep (herschikking) ⁽¹⁾ en artikel 8, lid 1, van richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming ⁽²⁾ en artikel 10, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽³⁾, aldus worden uitgelegd dat een werknemer die van mening is dat hij voldoet aan de voorwaarden voor een door een werkgever aangeboden vacature, bij afwijzing van zijn sollicitatie het recht heeft om van de werkgever te vernemen of hij een andere sollicitant in dienst heeft genomen, en zo ja aan de hand van welke criteria?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Wijst het feit dat de werkgever niet de verlangde informatie verstrekt op het bestaan van de door de werknemer gestelde discriminatie?

⁽¹⁾ PB L 204, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 180, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 303, blz. 16.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 23 augustus 2010 — Jozef Križan e.a./ Slovenská inšpekcia životného prostredia

(Zaak C-416/10)

(2010/C 301/15)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Streznický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš, mesto Pezinok

Verwerende partij: Slovenská inšpekcia životného prostredia

Prejudiciële vragen

1. Verplicht het gemeenschapsrecht (meer bepaald artikel 267 VWEU) het hooggerechtshof van een lidstaat ertoe, of staat het dit toe, om ambtshalve een prejudiciële vraag naar het Hof van Justitie van de Europese Unie te verwijzen, zelfs in een stand van de procedure waarin het grondwettelijk hof een beslissing van het hooggerechtshof heeft vernietigd wegens met name de toepassing van het gemeenschapsrecht inzake milieubescherming en dit laatste een verplichting heeft opgelegd om zich aan de rechtsoordelen van datzelfde grondwettelijk hof te houden ten aanzien van de schending van procedurele en materiële grondrechten van een bij een gerechtelijke procedure betrokken partij, zonder rekening te

houden met de communautaire dimensie van het geschil; of anders gezegd, wanneer het grondwettelijk hof, dat in laatste instantie uitspraak doet, in die procedure niet tot de noodzaak van het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geconcludeerd en provisoir de toepassing van het recht op een passend milieu en de bescherming daarvan heeft uitgesloten?

2. Bereikt men de hoofddoelstelling van geïntegreerde preventie, die volgt uit onder meer de punten 8, 9 en 23 van de considerans en de artikelen 1 en 15 van richtlijn 96/61/EG ⁽¹⁾ van de Raad inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, en uit het communautaire milieubeleid in het algemeen, namelijk te komen tot preventie en bestrijding van milieuverontreiniging door ook het publiek daarbij te betrekken om het zo tot een hoog niveau van milieubescherming te brengen, wanneer het publiek bij aanvang van de procedure ter zake van de geïntegreerde preventie geen toegang tot alle relevante documenten wordt verleend (artikel 6 juncto artikel 15 van richtlijn 96/61/EG), en meer bepaald tot het planologische besluit betreffende de aanleg van een stortplaats, en dit document vervolgens door de aanvrager in de procedure in eerste aanleg wordt overgelegd onder de voorwaarde dat het niet aan de overige partijen in de procedure ter inzage wordt gegeven omdat het een zakengeheim betreft, terwijl men redelijkerwijs kan veronderstellen dat het planologische besluit betreffende een installatie (met name de motivering ervan) een wezenlijke invloed zal hebben op de aan te voeren argumenten, zienswijzen en overige opmerkingen?

3. Bereikt men de doelstellingen van richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ van de Raad betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, met name vanuit het oogpunt van het communautaire milieubeleid en meer concreet vanuit het oogpunt van de in artikel 2 neergelegde voorwaarde dat bepaalde projecten voorafgaand aan de vergunningverlening op hun milieueffecten worden beoordeeld, wanneer de aanvankelijke goedkeuring van de minister van Milieu, die in 1999 is verleend na afronding van de procedure ter zake van de milieueffectbeoordeling (MEB), na verscheidene jaren bij eenvoudige beschikking wordt verlengd zonder dat een nieuwe MEB wordt uitgevoerd? Anders gezegd, is een beschikking krachtens richtlijn 85/337/EEG, wanneer die eenmaal is vastgesteld, onbeperkt geldig in de tijd?

4. Omvat de voorwaarde die in het algemeen uit richtlijn 96/61/EG (met name de considerans en de artikelen 1 en 15 bis) voortvloeit, te weten dat de lidstaten de preventie en de bestrijding van milieuverontreiniging waarborgen door er onder meer voor te zorgen dat het publiek eerlijke, billijke en snelle bestuursrechtelijke en gerechtelijke procedures ter beschikking staan, gelezen in samenhang met artikel 10 van richtlijn 85/337/EEG en de artikelen 6 en 9, leden 2 en 4, van het Verdrag van Aarhus, ook de mogelijkheid voor het publiek om krachtens nationaal recht om een bestuursrechtelijke of gerechtelijke voorlopige maatregel te verzoeken

(bijvoorbeeld de opschorting van de tenuitvoerlegging van een geïntegreerde beschikking), op grond waarvan de aanleg van de installatie tijdelijk, tot aan de beslissing ten gronde, kan worden stilgelegd?

5. Is het mogelijk dat door middel van een gerechtelijke beslissing die voldoet aan de voorwaarden van richtlijn 96/61/EG, richtlijn 85/337/EEG of artikel 9, leden 2 en 4, van het Verdrag van Aarhus, waarbij toepassing wordt gegeven aan het in die bepalingen neergelegde recht op billijke rechterlijke bescherming in de zin van artikel 191, leden 1 en 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, inzake het milieubeleid van de Unie, onrechtmatig wordt ingegrepen in het recht op eigendom van de exploitant van een installatie, zoals dat onder meer is neergelegd in artikel 1 van het Aanvullend protocol bij het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, bijvoorbeeld doordat in een gerechtelijke procedure de geldig aan een aanvrager afgegeven vergunning voor een nieuwe exploitatie nietig wordt verklaard?

⁽¹⁾ PB L 257, blz. 26.

⁽²⁾ PB L175, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 23 augustus 2010 — Wolfgang Hofmann/Freistaat Bayern

(Zaak C-419/10)

(2010/C 301/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wolfgang Hofmann

Verwerende partij: Freistaat Bayern

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 2, lid 1, en 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat een lidstaat de erkenning van de geldigheid moet weigeren van een rijbewijs dat door een andere lidstaat aan een persoon is afgegeven buiten een voor hem geldende verbodstermijn, wanneer diens rijbewijs op het grondgebied van eerstgenoemde lidstaat is ingetrokken en die persoon ten tijde van de afgifte van het rijbewijs zijn gewone verblijfplaats op het grondgebied van de lidstaat van afgifte had?

⁽¹⁾ PB L 403, blz. 18.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) (Verenigd Koninkrijk) op 27 augustus 2010 — Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Zaak C-422/10)

(2010/C 301/17)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Georgetown University, University of Rochester, Loyola University of Chicago

Verwerende partij: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Prejudiciële vraag

1. Kan op basis van verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen, en in het bijzonder op grond van artikel 3, sub b, ervan, een aanvullend beschermingscertificaat worden afgegeven voor een afzonderlijke werkzame stof of samenstelling van werkzame stoffen indien:

- a) een van kracht zijnd basisoctrooi die afzonderlijke werkzame stof of samenstelling van werkzame stoffen beschermt in de zin van artikel 3, sub a, van de verordening, en
- b) voor een geneesmiddel waarin de afzonderlijke werkzame stof of samenstelling van werkzame stoffen tezamen met een of meer andere werkzame stoffen is opgenomen, een geldige vergunning is afgegeven overeenkomstig de richtlijnen 2001/83/EG ⁽¹⁾ of 2001/82/EG ⁽²⁾, die de eerste vergunning voor het in de handel brengen is waarmee de afzonderlijke werkzame stof of samenstelling van werkzame stoffen op de markt wordt gebracht?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

⁽²⁾ Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (PB L 311, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 augustus 2010 — Tomasz Ziolkowski/Land Berlin

(Zaak C-424/10)

(2010/C 301/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tomasz Ziolkowski

Verwerende partij: Land Berlin

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 16, lid 1, eerste zin, van richtlijn 2004/38/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het een burger van de Unie die sedert meer dan vijf jaar enkel op grond van nationaal recht legaal in een lidstaat verblijft, maar in die periode niet aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG heeft voldaan, een duurzaam verblijfsrecht in deze lidstaat verleent?
2. Moeten voor het legale verblijf in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG ook verblijfsperioden van de burger van de Unie in het gastland vóór de toetreding van zijn land van herkomst tot de Europese Unie worden meegerekend?

⁽¹⁾ PB L 158, blz. 77.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 31 augustus 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja/Land Berlin

(Zaak C-425/10)

(2010/C 301/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja

Verwerende partij: Land Berlin

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 16, lid 1, eerste zin, van richtlijn 2004/38/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het een burger van de Unie die sedert meer dan vijf jaar enkel op grond van nationaal recht legaal in een lidstaat verblijft, maar in die periode niet aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG heeft voldaan, een duurzaam verblijfsrecht in deze lidstaat verleent?
2. Moeten voor het legale verblijf in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG ook verblijfsperioden van de burger van de Unie in het gastland vóór de toetreding van zijn land van herkomst tot de Europese Unie worden meegerekend?

⁽¹⁾ PB L 158, blz. 77.

Hogere voorziening ingesteld op 2 september 2010 door X Technology Swiss GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 15 juni 2010 in zaak T-547/08, X Technology Swiss/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: X Technology Swiss GmbH (vertegenwoordigers: A. Herbertz en R. Jung, advocaten)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 16 juni 2010 in zaak T-547/08 en de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 6 oktober 2008 — R 846/2008-4 — vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht waarbij is verworpen het beroep van rekwirante tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 6 oktober 2008 inzake de afwijzing van rekwirantes aanvraag tot inschrijving van een door een bepaalde positie gekenmerkt merk dat uit de oranje kleur van de punt van een sok bestaat.

Rekwirante voert aan dat het Gerecht de in artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk neergelegde absolute weigeringsgrond voor merken die onderscheidend vermogen missen, juridisch onjuist en niet ter zake dienend heeft uitgelegd. In het bestreden arrest heeft het blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht doordat het strengere eisen aan het onderscheidend vermogen heeft gesteld.

Bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen zijn niet alleen de kenmerken van het merk afzonderlijk beschouwd relevant, maar ook de totaalindruk die het merk in het licht van de aan te duiden waar oproept. Dit betekent dat het onderscheidend vermogen van het aangevraagde merk niet alleen aan de hand van de verschillende bestanddelen ervan, zoals vorm, positie of kleur, moet worden onderzocht, maar ook aan de hand van de door het merk opgeroepen totaalindruk, wat het Gerecht niet heeft gedaan. Bij dat onderzoek moet bovendien in principe in acht worden genomen dat een zekere mate van onderscheidend vermogen reeds volstaat om een merk te kunnen inschrijven.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting doordat het aan het onderscheidend vermogen van het aangevraagde merk te strenge eisen heeft gesteld met een beroep op de rechtspraak inzake driedimensionale merken, die in de verschijningsvorm van de waar zelf bestaan, en inzake beeldmerken, die uit een tweedimensionale voorstelling van de waar bestaan. Die rechtspraak is niet van toepassing op het aangevraagde merk omdat dit merk niet driedimensionaal is en er evenmin sprake is van vergelijkbaarheid in die zin dat de rechtspraak inzake de andere merken ook kan gelden voor het aangevraagde merk. Anders dan de merken waarop de vermelde rechtspraak betrekking heeft, betreft het merk van rekwirante slechts een onbeduidend onderdeel van de aan te duiden waar. Een precies begreep en wat de kleur betreft nauwkeurig gedefinieerd teken dat in verhouding tot de aan te duiden waar klein is, kan niet worden vergeleken met een merk dat volkomen uit de verschijningsvorm van de waar zelf bestaat.

Ook wanneer ervan wordt uitgegaan dat de rechtspraak inzake driedimensionale merken van toepassing is op het aangevraagde merk, geeft het arrest van het Gerecht blijk van een onjuiste opvatting van het recht. Rekwirantes merk voldoet immers aan de in de rechtspraak inzake driedimensionale merken gestelde eisen. Het wijkt aanzienlijk van de norm en van hetgeen in de branche gebruikelijk is af en vervult zijn wezenlijke functie die erin bestaat de herkomst van de waar aan te duiden. De redenering van het Gerecht over de mate van oplettendheid van het relevante publiek kan niet worden gevolgd: juist bij artikelen die niet kunnen worden gepast vóór de koop, is de consument bijzonder oplettend en hecht hij bijzonder belang aan merken. Voorts is het Gerecht niet voldoende ingegaan op rekwirantes argument dat een precies gedefinieerde kleurnuance wordt gebruikt. Voor zover het Gerecht het gebruikelijk acht dat sportkousen met een merk worden aangeduid, kan niet worden begrepen waarom een kleur die steeds weer op dezelfde plaats en in dezelfde kleurnuance te vinden is en een signaalfunctie heeft, niet kan worden beschouwd als een dergelijk merk dat kan worden ingeschreven.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarije) op 2 september 2010 — Hristo Gaydarov/Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Zaak C-430/10)

(2010/C 301/21)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia-grad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hristo Gaydarov

Verwerende partij: Direktor na Glavna direktsia „Ohranitelna politsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 27, leden 1 en 2, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 0/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG⁽¹⁾, in de omstandigheden van het hoofdgeding aldus worden uitgelegd dat deze bepaling van toepassing is, wanneer het een onderdaan van een lidstaat verboden wordt het grondgebied van zijn eigen staat te verlaten omdat hij in een derde land een strafbaar feit inzake verdovende middelen heeft gepleegd, voor zover tegelijkertijd sprake is van de volgende omstandigheden:
  - 1.1. de genoemde richtlijnbevestigingen zijn in de lidstaat niet uitdrukkelijk omgezet wat diens eigen onderdanen betreft;
  - 1.2. de door de nationale wetgever gegeven motivering voor de vaststelling van de toelaatbare doelen die met een beperking van het vrij verkeer van Bulgaarse onderdanen worden nagestreefd, is gebaseerd op verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode)⁽²⁾, en
  - 1.3. de oplegging van bestuurlijke maatregelen vindt plaats in samenhang met artikel 71 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985, alsmede met inaanmerkingneming van de punten 5 en 20 van de considerans van verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode)?
2. Volgt uit de beperkingen en voorwaarden die gelden bij de uitoefening van het recht van vrij verkeer van de burgers van de Unie, alsmede uit de ter uitvoering ervan krachtens

het unierecht vastgestelde bepalingen, waaronder artikel 71, leden 1, 2 en 5, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord, gelezen in verband met de punten 5 en 20 van de considerans van verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore), dat in de omstandigheden van het hoofdgeding een nationale regeling rechtmatig is, volgens welke een lidstaat aan een eigen onderdaan wegens het plegen van een strafbaar feit inzake verdovende middelen de bestuurlijke dwangmaatregel oplegt „niet het land te verlaten”, wanneer deze onderdaan door een rechter van een derde land wegens dit feit is veroordeeld?

3. Moeten de beperkingen en voorwaarden die gelden bij de uitoefening van het recht van vrij verkeer van de burgers van de Unie en de ter uitvoering ervan krachtens het unierecht vastgestelde bepalingen, waaronder artikel 71, leden 1, 2 en 5, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord, gelezen in verband met de punten 5 en 20 van de considerans van verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore), in de omstandigheden van het hoofdgeding aldus worden uitgelegd dat de veroordeling van de onderdaan van een lidstaat door een rechter van een derde land wegens een handeling die in het recht van die lidstaat een zwaar strafbaar feit inzake verdovende middelen vormt, voldoende grond oplevert voor de vaststelling dat, om redenen van generale en speciale preventie, met name het waarborgen van een hogere mate van de bescherming van de gezondheid van anderen overeenkomstig het voorzorgsbeginsel, het persoonlijk gedrag van die onderdaan een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging oplevert waardoor een fundamenteel belang van de samenleving wordt aangetast gedurende een toekomstige, wettelijk nauwkeurig bepaalde periode die geen verband houdt met de duur van de opgelegde straf, maar wel binnen de duur van de proeftijd blijft?

⁽¹⁾ PB L 158, blz. 77.

⁽²⁾ PB L 105, blz. 1.

Beroep ingesteld op 1 september 2010 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-431/10)

(2010/C 301/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Condou-Durande, A.-A. Gilly, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

— vaststellen dat Ierland, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2005/85/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, althans door geen kennis te geven van de maatregelen ter volledige omzetting van die bepalingen in nationaal recht, de krachtens de richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 1 december 2007 verstreken. De termijn voor omzetting van artikel 15 van de richtlijn is op 1 december 2008 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 326, blz. 13.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (België) op 26 augustus 2010 — Ministerie van Financiën en Openbaar Ministerie tegen Aboukacem Chihabi e.a.

(Zaak C-432/10)

(2010/C 301/23)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Ministerie van Financiën

Openbaar Ministerie

Verweerders: Aboukacem Chihabi e.a.

Prejudiciële vragen

a) inzake artikel 221 van het Communautair Douanewetboek

1. Dienen artikel 221, lid 1, en artikel 221, lid 3, van het Communautair Douanewetboek (vastgesteld bij verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992, [...] ⁽¹⁾), zoals toepasselijk vóór de wijziging door artikel 1, lid 17, van verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000, [...] ⁽²⁾) in die zin te worden begrepen dat een document waarin melding wordt gemaakt van het bedrag van de rechten en dat door de douaneautoriteiten aan de schuldenaar ter kennis wordt gebracht enkel dan als de in artikel 221, lid 1, en artikel 221, lid 3, van het douanewetboek bedoelde mededeling van het bedrag van de rechten aan de schuldenaar kan worden aangemerkt, indien het bedrag van de rechten door de douaneautoriteiten werd geboekt (d.w.z. werd geregistreerd in de boekhouding of op iedere andere drager die als zodanig dienst doet) alvorens het middels het voormelde document aan de schuldenaar ter kennis werd gebracht?
  2. Leidt de schending van artikel 221, lid 1, CDW (verordening nr. 2913/92), dat voorschrijft dat de boeking van een douaneschuld aan de mededeling ervan moet voorafgaan, in die zin dat is komen vast te staan dat de mededeling van de douaneschuld (2 juli 2004) geschiedde voorafgaand aan de boeking (tweede kwartaal 2005), tot een verval van het recht tot navordering in hoofde van het Bestuur?
  3. Moet artikel 221, lid 1, CDW in die zin worden geïnterpreteerd dat geen rechtsgeldige mededeling van een douaneschuld aan een vermeende schuldenaar mogelijk is als het bewijs van een voorafgaande boeking van de schuld niet kan worden geleverd?
  4. Moet een mededeling van de douaneschuld aan de schuldenaar als bedoeld in artikel 221, eerste lid, van verordening 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, zonder dat de douaneschuld voorafgaand aan deze mededeling werd geboekt, aangemerkt worden als een ongeldige of niet-bestaande mededeling waardoor de douaneschuld niet kan worden ingevorderd door de douaneautoriteiten tenzij nadat binnen de daartoe voorziene termijn een nieuwe mededeling heeft plaatsgevonden nadat de douaneschuld werd geboekt?
- b) inzake artikel 202 van het Communautair Douanewetboek
1. Moet artikel 202, lid 1, sub a, CDW aldus worden uitgelegd dat aan rechten van invoer onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douane gebied van de Gemeenschap worden binnengebracht om de enkele reden dat deze goederen in de in artikel 43 CDW voorziene summier aangifte onder een onjuiste benaming zijn opgegeven, terwijl:

artikel 202, lid 1, tweede alinea, CDW uitsluitend verwijst naar de artikelen 38 tot en met 41 en artikel 177, tweede streepje, CDW en niet naar artikel 43 CDW;

de in artikel 199, lid 1, van de toepassingsverordening 2454/93 voorziene aansprakelijkheid voor de juistheid van de in de aangifte verstrekte gegevens enkel betrekking heeft op de douaneaangifte en niet op de summier aangifte;

de persoon die de summier aangifte behoort neer te leggen in de praktische en juridische onmogelijkheid verkeert om te verifiëren welke goederen zich in de containers bevinden?
  2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 202, lid 3, CDW, aldus worden uitgelegd dat een persoon (de scheepsagent), die in naam en voor rekening van zijn opdrachtgever (de rederij) de summier aangifte indient, door de enkele vermelding van een onjuiste benaming in de summier aangifte worden beschouwd als een „persoon die de goederen op onregelmatige wijze heeft binnengebracht” in de zin van het eerste streepje van deze bepaling?
  3. Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 202, lid 3, CDW aldus worden uitgelegd dat deze bepaling zich verzet tegen een nationale bepaling als artikel 24.2 A.W.D.A. ⁽³⁾, op grond waarvan een persoon die in naam en voor rekening van een ander een summier aangifte heeft ingediend automatisch als schuldenaar van de douane schuld wordt aangewezen, zonder dat deze persoon in de mogelijkheid wordt gesteld aan te tonen dat hij niet aan het onregelmatig binnenbrengen van de goederen heeft deelgenomen en niet wist of redelijkerwijze niet had moeten weten dat zij op onregelmatige wijze werden binnengebracht?
  4. Moet artikel 5 CDW aldus worden uitgelegd dat deze bepaling zich verzet tegen een nationale bepaling als artikel 24.2 A.W.D.A. die verhindert toepassing te maken van de directe vertegenwoordiging, d.w.z. vertegenwoordiging door een persoon die optreedt in naam en voor rekening van de opdrachtgever, doordat deze persoon automatisch verantwoordelijk wordt gesteld voor de douaneschuld in geval van een summier aangifte met opgave van een onjuiste benaming?
  5. Wanneer een summier aangifte wordt ingereikt met vermelding van de binnengebrachte goederen onder een onjuiste benaming waardoor een douaneschuld ontstaat op grond van artikel 202, lid 1, van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moet de persoon die de summier aangifte opstelt en ondertekent als hetzij directe hetzij indirecte vertegenwoordiger van de persoon die de goederen het douanegebied van de Gemeenschap binnenbrengt, geacht worden ten grondslag te liggen aan het onregelmatig binnenbrengen van de goederen en daardoor aangemerkt worden als schuldenaar in de zin van artikel 202, lid 3, 1e deelstreepje, van vorenvermelde verordening in het geval dat hij voor het inreiken van de summier aangifte zich enkel heeft gesteund op de gegevens die hem door de kapitein van het schip waarmee de goederen de Gemeenschap werden binnengebracht ter beschikking werden gesteld en hij, gelet op de enorme hoeveelheid zich aan boord van het schip bevindende containers die dienen te worden gelost in de haven van binnenkomst, materieel in de onmogelijkheid was de inhoud van de bij de douaneautoriteiten aangebrachte containers te controleren teneinde na te gaan of de inhoud ervan daadwerkelijk overeenstemt met de hem ter beschikking gestelde documenten die aan de basis lagen voor het opstellen van de summier aangifte?

6. Moet de kapitein van het schip en de scheepvaartlijn die hij vertegenwoordigt, geacht worden ten grondslag te liggen aan het onregelmatig binnenbrengen van de goederen in de Gemeenschap en bijgevolg aangemerkt worden als douaneschuldenaar in de zin van artikel 202, lid 3, 1e deelstreepje, van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, indien op basis van de door hem verstrekte gegevens door zijn vertegenwoordiger een summier aangifte wordt ingereikt met vermelding van de binnengebrachte goederen onder een onjuiste benaming waardoor op basis van artikel 202, lid 1, van vorenvermelde verordening, een douaneschuld ontstaat wegens het onregelmatig binnenbrengen van de goederen in de Gemeenschap?
7. Indien respectievelijk de vijfde en/of de zesde vraag ontkennend worden beantwoord, kunnen de in de vijfde en/of de zesde vraag bedoelde personen in de gegeven omstandigheden worden aangemerkt als douaneschuldenaar in de zin van artikel 202, lid 3, 2e deelstreepje, van verordening nr. 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek?

- (¹) Verordening tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).
- (²) Verordening tot wijziging van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 311, blz. 17).
- (³) Algemene Wet inzake Douane en Accijnzen

Hogere voorziening ingesteld op 3 september 2010 door Volker Mauerhofer tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 29 juni 2010 in zaak T-515/08, Volker Mauerhofer/Europese Commissie

(Zaak C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Volker Mauerhofer (vertegenwoordiger: J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking vernietigen;
- de zaak definitief beslechten en de omstreden maatregel nietig verklaren of, subsidiair, de zaak voor beslechting naar het Gerecht terugwijzen, en
- in de uitoefening van volledige rechtsmacht rekwirant een bedrag van 5 500 EUR toekennen ter vergoeding van het financiële verlies voortvloeiend uit de onrechtmatige gedraging in de vorm van vaststelling van de omstreden maatregel en uit het ontbreken van passende instructies aan de leider van het team (expert 1);

- het ter ondersteuning van de raamovereenkomst gevormde team gelasten, het ingediende formulier met de beoordeling van de opdrachtnemer ter zake van het omstreden project over te leggen;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirant dient de bestreden beschikking op de volgende gronden te worden vernietigd:

- onjuiste opvatting van de feiten betreffende de taalkundige revisie van de bijdrage van rekwirant;
- onjuiste analyse met betrekking tot de aan de bestreden beschikking ten grondslag gelegde overwegingen betreffende de taalkundige revisie;
- onjuiste analyse van het geschilpunt betreffende de prestatie van verweerster;
- onrechtmatige veronderstelling dat het omstreden besluit de positie van rekwirant als derde partij niet aantast;
- onrechtmatige veronderstelling dat de omstreden maatregel de rechtspositie van rekwirant niet duidelijk heeft gewijzigd;
- onrechtmatige veronderstelling dat verweerster de omstreden maatregel niet in de uitoefening van haar bevoegdheid als overheidsinstelling heeft getroffen;
- onrechtmatige veronderstelling dat de omstreden maatregel tijdig en correct was vastgesteld;
- onrechtmatige aantasting van de belangen van rekwirant door de voorgeschreven procedures niet te volgen;
- schending van het gelijkheidsbeginsel, dat een algemeen beginsel van gemeenschapsrecht is, en schending van de grondrechten van rekwirant;
- onrechtmatige veronderstelling dat de „wijziging in verdeling van de dagen over de deskundigen niet van wezenlijk belang was”;
- schending van het algemeen beginsel van gemeenschapsrecht betreffende het recht om te worden gehoord.

Beroep ingesteld op 15 september 2010 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-445/10)

(2010/C 301/25)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Egerer en A. Alcover San Pedro, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

1. vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire) ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet volledig aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 14 mei 2009 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 15 september 2010 door Grain Millers, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 9 juli 2010 in zaak T-430/08, Grain Millers, Inc./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Grain Millers GmbH & Co. KG

(Zaak C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Grain Millers, Inc. (vertegenwoordigers: L.-E. Ström, K. Martinsson, advocaten)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Zevende kamer) van 9 juli 2010 in zaak T-430/08, waarbij het Gerecht beslissing R 478/2007-2 van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 23 juli 2008 inzake een oppositieprocedure tussen Grain Millers GmbH & Co. KG and Grain Millers, Inc heeft bevestigd, in zijn geheel vernietigen;
- het BHIM verwijzen in de kosten van de procedures voor het Hof en het Gerecht en verweerders verwijzen in de kosten van de procedures voor de kamer van beroep en de oppositieafdeling van het BHIM.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige zaak betreft de vraag of Grain Millers GmbH & KG rechtens genoegzaam het bewijs heeft geleverd van het

gebruik van het teken GRAIN MILLERS teneinde te voldoen aan de voorwaarden van artikel 8, lid 4, van de merkenverordening ⁽¹⁾, zodat dit teken in de weg staat aan verzoeksters aanvraag nr. 003650256 voor het merk GRAIN MILLERS.

Het Gerecht heeft eerder in het arrest van 24 maart 2009, Alberto Jorge Moreira da Fonseca/BHIM — General Optica (gevoegde zaken T-318/06 tot en met T-321/06, punten 33-35), het doel van de in artikel 8, lid 4, van deze verordening geformuleerde voorwaarde „van meer dan alleen plaatselijke betekenis” uitgelegd, te weten het beperken van conflicten tussen tekens tot die gevallen waarin deze tekens daadwerkelijk beduidend zijn, waarbij niet alleen rekening moet worden gehouden met de geografische, maar ook met de economische dimensie van het teken, bij de beoordeling waarvan het tijdvak waarin het zijn functie in het economische verkeer heeft vervuld en de intensiteit van het gebruik ervan in aanmerking moeten worden genomen. Het Gerecht heeft deze benadering evenwel niet gevolgd in de bestreden beslissing, en uit niets kan worden afgeleid dat het Gerecht zich zelfs ook maar bewust was van de in de voornoemde zaak ontwikkelde beginselen.

Verzoekster stelt dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat artikel 8, lid 4, van de merkenverordening ter onderbouwing van de oppositie geen bewijs van het normaal gebruik van het teken verlangt, zoals artikel 43, lid 2, van de verordening voorschrijft.

Volgens verzoekster is het Gerecht ten onrechte voorbijgegaan aan de rechtspraak met betrekking tot de beoordeling van het bewijs en de vereiste bewijsvoering.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 16 september 2010 door AstraZeneca AB, AstraZeneca plc tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer, uitgebreide samenstelling) van 1 juli 2010 in zaak T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Europese Commissie

(Zaak C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (vertegenwoordigers: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, F. Murphy, Solicitor)

Andere partijen in de procedure: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 1 juli 2010 in zaak T-321/05 vernietigen;
- beschikking (2005) 1757 def. van de Commissie van 15 juni 2005 (zaak COMP A.37.507/F3 — AstraZeneca) nietig verklaren;
- subsidiair, de bij artikel 2 van de bestreden beschikking aan rekwiranten opgelegde geldboete naar eigen goeddunken verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwiranten geeft het arrest op verschillende punten blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Deze punten worden hierna samengevat als volgt:

Bepaling van de relevante productmarkt. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de vaststelling van de Commissie in de beschikking met betrekking tot de relevante productmarkt te bevestigen, dat protonpomprenners (PPR's) in de periode 1993-2000 een markt op zich vormden. Rekwiranten voeren twee middelen aan.

Het eerste middel bevat twee onderdelen. Ten eerste heeft het Gerecht het bewijsmateriaal niet in zijn juiste tijdscontext geplaatst en aldus vaststellingen verricht met betrekking tot de relevante productmarkt in 1993 op basis van de stand van de mededinging tussen PPR's en H2-blokkers in 2000. Ten tweede heeft het Gerecht ten onrechte geen rekening gehouden met het feit dat de toename van het gebruik van PPR's geleidelijk is verlopen, ervan uitgaand dat het voorschrijfgedrag van de artsen, dat door „inertie” wordt gekenmerkt, irrelevant is voor de bepaling van de markt.

Het tweede middel houdt in dat indien bij de bepaling van de markt van prijsverschillen wordt uitgegaan, het van fundamenteel belang is te weten welke de totale kosten van een behandeling met H2-blokkers zijn, vergeleken met die van een behandeling met PPR's, en dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting door de totale behandelingskosten niet in aanmerking te nemen.

Het eerste misbruik van een machtspositie, met betrekking tot aanvullende beschermingscertificaten. De middelen met betrekking tot het eerste misbruik kunnen in twee grote categorieën worden ingedeeld. Ten eerste heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van wat concurrentie op basis van verdiensten vormt. Het Gerecht is er bij de beoordeling van de vraag of de verklaringen die rekwiranten voor de octroobureaus hebben afgelegd objectief misleidend waren, ten onrechte van uitgegaan dat het antwoord op de vraag of rekwiranten er redelijkerwijs en te goeder trouw van konden uitgaan dat zij aanspraak konden maken op een aanvullend beschermingscertificaat, in dit verband irrelevant is. Gebrek aan transparantie volstaat niet om te kunnen spreken van misbruik van de regels, daarvoor is welbewust bedrog of misleiding vereist. Ten tweede heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsoopvatting bij de beoordeling van wat

mededingingsverstoring gedrag vormt. Het Gerecht heeft ten onrechte vastgesteld dat het loutere verzoek tot verlening van intellectuele-eigendomsrechten die 5 tot 6 jaar later in werking kunnen treden, mededingingsverstoring gedrag kan worden genoemd, ongeacht of deze rechten uiteindelijk worden verleend en/of uitgeoefend. Er is immers geen voldoende sterk en rechtstreeks verband tussen dit gedrag en de markt die zou zijn getroffen.

Het tweede misbruik van een machtspositie: de intrekking van vergunningen voor het in de handel brengen. De middelen met betrekking tot het eerste misbruik kunnen in twee grote categorieën worden ingedeeld. Ten eerste heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van wat mededinging op basis van verdiensten is. Het Gerecht heeft ten onrechte vastgesteld dat de uitoefening van een door het gemeenschapsrecht verleend onbeperkt recht onverenigbaar is met een mededinging op basis van verdiensten.

Ten tweede heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van wat mededingingsverstoring gedrag vormt. Het Gerecht heeft ten onrechte vastgesteld dat de loutere uitoefening van een door het gemeenschapsrecht verleend recht gericht is op de beperking van de mededinging. Subsidiair stellen rekwiranten, voor het geval dat het Hof van oordeel zou zijn dat de uitoefening van een door het gemeenschapsrecht verleend recht in beginsel misbruik zou kunnen opleveren, dat er iets meer moet zijn om misbruik te kunnen vaststellen dan een loutere bedoeling om de mededinging te verstoren. Rekwiranten stellen dat de Commissie het bewijs zou moeten leveren dat de uitoefening van het geldige recht erop gericht was elke daadwerkelijke mededinging uit te schakelen, zoals ook wordt vereist bij verplichte vergunningen, waar het tweede misbruik daadwerkelijk verband mee houdt.

Geldboeten. Het Gerecht heeft ten onrechte artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17 ⁽¹⁾ toegepast, voor zover het geen kritiek heeft geuit op de wijze waarop de Commissie de geldboete heeft berekend, niet naar behoren rekening heeft gehouden met het feit dat het gestelde misbruik geen precedent kent en dat er geen materiële gevolgen zijn geweest voor de mededinging, en tevens andere verzachtende omstandigheden buiten beschouwing heeft gelaten.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 17 van de Raad, Eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag.

Beschikking van de president van het Hof van 3 september 2010 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-366/09) ⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Procestaal: Italiaans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 256 van 24.10.2009.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Éditions Jacob/Commissie(Zaak T-279/04) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Concentraties — Franstalige uitgeverij — Beschikking waarbij concentratie verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard op voorwaarde dat activa worden doorverkocht — Beroep tot nietigverklaring van niet gekozen kandidaat-overnemer — Motiveringsplicht — Fraude — Rechtsdwaling — Kennelijk onjuiste beoordeling — Verordening (EEG) nr. 4064/89”)

(2010/C 301/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Éditions Odile Jacob SAS (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel en L. Eskenazi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet en F. Arbault, vervolgens A. Bouquet en O. Beynet, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Lagardère SCA (Parijs) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Winckler en I. Girgenson, vervolgens A. Winckler, F. de Bure en J.-B. Pinçon, advocaten)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van beschikking 2004/422/EG van de Commissie van 7 januari 2004 waarbij een concentratieoperatie verenigbaar wordt verklaard met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst (Zaak nr. COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (PB L 125, blz. 54)

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Éditions Odile Jacob SAS wordt verwezen in haar eigen kosten alsook in die van de Europese Commissie en van Lagardère SCA.

⁽¹⁾ PB C 262 van 23.10.2004.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Éditions Jacob/Commissie(Zaak T-452/04) ⁽¹⁾

(„Mededinging — Concentraties — Franstalige uitgeverij — Beschikking waarbij concentratie verenigbaar met gemeenschappelijke markt wordt verklaard op voorwaarde dat activa worden doorverkocht — Beschikking inzake erkenning van overnemer van doorverkochte activa — Beroep tot nietigverklaring van niet gekozen kandidaat-overnemer — Onafhankelijkheid van trustee — Verordening (EEG) nr. 4064/89”)

(2010/C 301/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Éditions Odile Jacob SAS (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel en L. Eskenazi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet en F. Arbault, vervolgens A. Bouquet en O. Beynet, gemachtigden)

Interveniëntes aan de zijde van verwerende partij: Wendel Investissement SA (Parijs) (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Couadou en M. Trabucchi, vervolgens M. Trabucchi en F. Gordon, advocaten) en Lagardère SCA (Parijs) (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Winckler, I. Girgenson en S. Sorinas Jimeno, vervolgens A. Winckler, F. de Bure en J.-B. Pinçon, advocaten)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van beschikking (2004) D/203365 van de Commissie van 30 juli 2004 inzake de erkenning van Wendel Investissement als koper van de activa die werden afgestoten overeenkomstig beschikking 2004/422/EG van de Commissie van 7 januari 2004 waarbij een concentratieoperatie verenigbaar wordt verklaard met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst (Zaak nr. COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (PB L 125, blz. 54)

Dictum

1. Beschikking (2004) D/203365 van de Commissie van 30 juli 2004 inzake de erkenning van Wendel Investissement SA als koper van de activa die werden afgestoten overeenkomstig beschikking 2004/422/EG van de Commissie van 7 januari 2004 waarbij een concentratieoperatie verenigbaar wordt verklaard met de gemeenschappelijke markt en de werking van de EER-Overeenkomst (Zaak nr. COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) wordt nietig verklaard.
2. De Europese Commissie en Lagardère SCA zullen hun eigen kosten alsook die van Éditions Odile Jacob SAS dragen.

3. *Wendel Investissement zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 45 van 19.2.2005.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Griekenland e.a./Commissie

(Gevoegde zaken T-415/05, T-416/05 en T-423/05) (¹)

(„Staatssteun — Luchtvaartsector — Steun ten behoeve van de herstructurering en de privatisering van de Griekse nationale luchtvaartmaatschappij — Beschikking waarbij de steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard en de terugvordering ervan wordt gelast — Economische continuïteit tussen twee vennootschappen — Identificatie van de daadwerkelijk begunstigde van steun met het oog op de terugvordering ervan — Criterium van de particuliere marktdeelnemer — Verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt — Motiveringsplicht”)

(2010/C 301/31)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partijen: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: A. Samoni-Rantou en P. Mylonopoulos, gemachtigden) (zaak T-415/05); Olympiakes Aerogrammes AE (Kallithea, Griekenland) (vertegenwoordiger: V. Christianos, advocaat) (zaak T-416/05); en Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Athene, Griekenland) (vertegenwoordigers: P. Anestis, S. Mavroghenis, advocaten, S. Jordan, T. Soames, solicitors, en D. Geradin, advocaat) (zaak T-423/05)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en T. Scharf, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Athene) (vertegenwoordigers: N. Keramidis en, in zaak T-416/05, ook N. Korogiannakis, I. Dryllerakis en E. Dryllerakis, advocaten) (zaken T-416/05 en T-423/05)

Voorwerp

Nietigverklaring van beschikking C(2005) 2706 def. van de Commissie van 14 september 2005 betreffende staatssteun aan Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Herstructurering en privatisering].

Dictum

1. Artikel 1, lid 1, van beschikking C(2005) 2706 def. van de Commissie van 14 september 2005, betreffende staatssteun aan Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Herstructurering en privatisering), wordt nietig verklaard.

2. Artikel 1, lid 2, van beschikking C(2005) 2706 def. wordt gedeeltelijk nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op het bedrag dat overeenkomt met de waarde van het geheel van de immateriële activa die op de omvormingsbalans van Olympiaki Aeroporia Ypiresies als meerwaarde zijn opgenomen, de waarde van de vliegtuigen die aan Olympiakes Aerogrammes AE zijn overgedragen en de verwachte opbrengst van de verkoop van twee vliegtuigen die nog op de balans van Olympiaki Aeroporia Ypiresies worden vermeld.

3. Artikel 2 van beschikking C(2005) 2706 def. wordt nietig verklaard voor zover het betrekking heeft op de in artikel 1, leden 1 en 2, bedoelde maatregelen en die bepalingen nietig worden verklaard.

4. De beroepen worden verworpen voor het overige.

5. Elke partij zal haar eigen kosten dragen, daaronder begrepen die welke op de korte gedingen zijn gevallen.

(¹) PB C 22 van 28.1.2006.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Trioplast Wittenheim/Commissie

(Zaak T-26/06) (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt van industriële plastic zakken — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Duur van inbreuk — Geldboeten — Zwaarte van inbreuk — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure — Evenredigheid”)

(2010/C 301/32)

Procestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Frankrijk) (vertegenwoordigers: T. Pettersson en O. Larsson, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk F. Castillo de la Torre, P. Hellström en V. Bottka, vervolgens F. Castillo de la Torre, L. Parpala en V. Bottka, gemachtigden)

Voorwerp

Gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2005) 4634 def. van de Commissie van 30 november 2005 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] (zaak COMP/F/38.354 — Industriële zakken) inzake een kartel op de markt van industriële plastic zakken en, subsidiair, een verzoek tot verlaging van de aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Trioplast Wittenheim SA wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 96 van 22.4.2006.

**Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 —
Trioplast Industrier/Commissie**

(Zaak T-40/06) (¹)

(„Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt van industriële plastic zakken — Beschikking houdende vaststelling van inbreuk op artikel 81 EG — Duur van inbreuk — Geldboeten — Zwaarte van inbreuk — Verzachtende omstandigheden — Medewerking tijdens administratieve procedure — Evenredigheid — Hoofdelijke aansprakelijkheid — Rechtszekerheidsbeginsel”)

(2010/C 301/33)

Proceestaal: Zweeds

Partijen

Verzoekende partij: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Zweden) (vertegenwoordigers: T. Pettersson en O. Larsson, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk F. Castillo de la Torre, P. Hellström, en V. Bottka, vervolgens F. Castillo de la Torre, L. Parpala en V. Bottka, gemachtigden)

Voorwerp

Gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2005) 4634 def. van de Commissie van 30 november 2005 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] (zaak COMP/F/38.354 — Industriële zakken) inzake een kartel op de markt van industriële plastic zakken en, subsidiair, een verzoek tot verlaging van de aan verzoekster opgelegde geldboete

Dictum

1. Artikel 2, eerste alinea, sub f, van beschikking C(2005) 4634 def. van de Commissie van 30 november 2005 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] (zaak COMP/F/38.354 — Industriële zakken) wordt nietig verklaard, voor zover het Trioplast Industrier AB betreft.
2. Voor Trioplast Industrier wordt het bedrag, op basis waarvan haar aandeel in de hoofdelijke aansprakelijkheid van de achtereenvolgende moedermaatschappijen voor de betaling van de aan Trioplast Wittenheim SA opgelegde geldboete moet worden bepaald, vastgesteld op 2,73 miljoen EUR.

3. Het beroep wordt verworpen voor het overige.

4. Trioplast Industrier draagt de helft van haar eigen kosten, alsmede de helft van de kosten van de Commissie.

5. De Commissie draagt de helft van haar eigen kosten, alsmede de helft van de kosten van Trioplast Industrier.

(¹) PB C 96 van 22.4.2006.

**Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 —
TF1/Commissie**

(Zaak T-193/06) (¹)

(„Staatssteun — Steunregeling voor film- en audiovisuele productie — Beschikking van geen bezwaar — Beroep tot nietigverklaring — Geen merkbare aantasting van concurrentiepositie — Niet-ontvankelijkheid”)

(2010/C 301/34)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulogne-Billancourt, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J.-P. Hordies en C. Smits, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Giolito, T. Scharf en B. Stromsky, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en L. Butel, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van beschikking C(2006) 832 def. van de Commissie van 22 maart 2006 inzake steunmaatregelen voor de film- en audiovisuele productie in Frankrijk (staatssteun nr. NN 84/2004 en 95/2004 — Frankrijk, Steunmaatregelen voor de film- en audiovisuele sector)

Dictum

1. Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
2. Télévision française 1 SA (TF1) wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van de Europese Commissie.

3. De Franse Republiek zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 224 van 16.9.2006.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Whirlpool Europe/Raad

(Zaak T-314/06) (¹)

(„*Dumping — Invoer van bepaalde koelvriescombinaties uit Zuid-Korea — Omschrijving van betrokken product — Recht van verdediging — Raadgevend comité — Motiveringsplicht — Keuze van methode voor omschrijving van betrokken product — Artikel 15, lid 2, en artikel 20, lid 5, van verordening (EG) nr. 384/96 (thans artikel 15, lid 2, en artikel 20, lid 5, van verordening (EG) nr. 1225/2009)*”)

(2010/C 301/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Italië) (vertegenwoordigers: M. Bronckers en F. Louis, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J.-P. Hix, gemachtigde, bijgestaan door G. Berrisch, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordiger: G. Albenzio, avvocato dello Stato) en Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Europees Comité van fabrikanten van huishoudapparaten), (Brussel, België) (vertegenwoordigers: Y. Desmedt en A. Verheyden, advocaten)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. van Vliet en T. Scharf, gemachtigden) en LG Electronics, Inc. (Seoel, Zuid-Korea), (vertegenwoordigers: aanvankelijk L. Ruessmann en P. Hecker, vervolgens Ruessmann en A. Willems, advocaten)

Voorwerp

Gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1289/2006 van de Raad van 25 augustus 2006 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op de invoer van bepaalde „side-by-side”-koelkasten uit de Republiek Korea (PB L 236, blz. 11)

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.

2. Whirlpool Europe Srl draagt haar eigen kosten, alsook de kosten van de Raad van de Europese Unie en LG Electronics, Inc.

3. De Italiaanse Republiek, de Europese Commissie en de Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 326 van 30.12.2006.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Mohr & Sohn/Commissie

(Zaak T-131/07) (¹)

(„*Binnenvaart — Capaciteit van de communautaire vloot — Voorwaarden voor het in de vaart brengen van nieuwe schepen („oud voor nieuw”-regeling) — Beschikking van de Commissie houdende weigering om de uitzonderingsregeling voor gespecialiseerde schepen toe te passen — Artikel 4, lid 6, van verordening (EG) nr. 718/1999*”)

(2010/C 301/36)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schifffahrt (Niederwalluf, Duitsland) (vertegenwoordiger: F. von Waldstein, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en K. Simonsson, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van beschikking SG (2007) D/200972 van de Commissie van 28 februari 2007, houdende weigering om op het schip *Niclas* de uitzonderingsregeling voor gespecialiseerde schepen toe te passen die is neergelegd in artikel 4, lid 6, van verordening (EG) nr. 718/1999 van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het beleid ten aanzien van de capaciteit van de communautaire binnenvaartvloot met het oog op de bevordering van het vervoer over de binnenwateren (PB L 90, blz. 1)

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.

2. Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schifffahrt wordt behalve in haar eigen kosten ook in die van de Europese Commissie verwezen.

(¹) PB C 155 van 7.7.2007.

**Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 —
Spanje/Commissie**

(Gevoegde zaken T-156/07 en T-232/07) ⁽¹⁾

(„Taalregeling — Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor aanwerving van administrateurs — Bekendmaking in alle officiële talen — Wijzigingen — Verordening nr. 1 — Artikelen 27, 28 en 29, lid 1, van het Statuut — Artikel 1, leden 1 en 2, van bijlage III bij het Statuut — Motiveringsplicht — Non-discriminatiebeginsel”)

(2010/C 301/37)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: zaak T-156/07, F. Díez Moreno en zaak T-232/07, F. Díez Moreno en N. Díaz Abad, abogados del Estado)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Currall, L. Escobar Guerrero en H. Krämer, vervolgens J. Currall, H. Krämer en J. Baquero Cruz, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verzoekende partij: Republiek Litouwen (vertegenwoordiger: D. Kriauciūnas, gemachtigde) (zaken T-156/07 en T-232/07) en Helleense Republiek (vertegenwoordigers: S. Vodina en M. Michelogiannaki, gemachtigden) (zaak T-156/07)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/94/07 voor de vorming van een aanwervingsreserve van administrateurs (AD 5) op het gebied van voorlichting, communicatie en media (PB 2007, C 45 A, blz. 3) en de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/95/07 voor de vorming van een aanwervingsreserve van administrateurs (AD 5) op het gebied van de voorlichting (bibliotheek/documentatie) (PB 2007, C 103 A, blz. 7)

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Het Koninkrijk Spanje zal zijn eigen kosten dragen alsmede de kosten van de Europese Commissie.
3. De Republiek Litouwen en de Helleense Republiek dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 140 van 23.6.2007.

**Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 —
Italië/Commissie**

(Gevoegde zaken T-166/07 en T-285/07) ⁽¹⁾

(„Taalregeling — Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van administrateurs en assistenten — Bekendmaking in drie officiële talen — Wijzigingen — Bekendmaking in alle officiële talen — Keuze van tweede taal uit drie talen — Verordening nr. 1 — Artikelen 27, 28 en 29, lid 1, van Statuut — Artikel 1, leden 1 en 2, van bijlage III bij Statuut — Motiveringsplicht — Non-discriminatiebeginsel — Misbruik van bevoegdheid”)

(2010/C 301/38)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: in zaak T-166/07, P. Gentili, avvocato dello Stato, en, in zaak T-285/07, aanvankelijk P. Gentili en I. Braguglia, gemachtigde, vervolgens P. Gentili en R. Adam, gemachtigde, en ten slotte P. Gentili en I. Bruni, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: in zaak T-166/07, aanvankelijk J. Currall, H. Krämer en M. Velardo, gemachtigden, vervolgens J. Currall en I. Baquero Cruz, gemachtigde, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat, en, in zaak T-285/07, aanvankelijk J. Currall en A. Aresu, gemachtigden, vervolgens J. Currall en I. Baquero Cruz, bijgestaan door A. Dal Ferro)

Interveniëntes aan de zijde van verzoekende partij: Republiek Litouwen (vertegenwoordiger: D. Kriauciūnas, gemachtigde) (zaak T-166/07), en Helleense Republiek (vertegenwoordigers: S. Vodina en M. Michelogiannaki, gemachtigden) (zaak T-285/07)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van de aankondigingen van algemene vergelijkende onderzoeken EPSO/AD/94/07 voor de vorming van een aanwervingsreserve van administrateurs (AD 5) op het vakgebied informatie, communicatie en media (PB 2007, C 45 A, blz. 3), EPSO/AST/37/07 voor de vorming van een aanwervingsreserve van assistenten (AST 3) op het vakgebied communicatie en informatie (PB 2007, C 45 A, blz. 15), en EPSO/AD/95/07 voor de vorming van een aanwervingsreserve (AD 5) op het gebied van informatie (bibliotheek/documentatie) (PB 2007, C 103 A, blz. 7)

Dictum

1. De beroepen worden verworpen.
2. De Italiaanse Republiek zal haar eigen kosten dragen alsmede die van de Europese Commissie.
3. De Republiek Litouwen en de Helleense Republiek zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 155 van 7.7.2007.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Procter & Gamble/BHIM — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)

(Zaak T-366/07) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk PG PRESTIGE BEAUTE — Oudere nationale beeldmerken Prestige — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Relatieve weigeringsgrond — Ontbreken van verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)“)

(2010/C 301/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: The Procter Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Verenigde Staten van Amerika) (vertegenwoordigers: K. Sandberg en B. Klingberg, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Laporta Insa, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Italië) (vertegenwoordigers: A. Mugnoz, M. Andreolini en A. Parini, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 19 juli 2007 (zaak R 681/2006-2) inzake een oppositieprocedure tussen Prestige Cosmetics Srl en The Procter Gamble Company

Dictum

1. De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 19 juli 2007 (zaak R 681/2006-2) wordt vernietigd.
2. Het BHIM zal naast zijn eigen kosten de kosten dragen die The Procter Gamble Company in de procedure voor het Gerecht heeft gedragen.
3. Prestige Cosmetics SpA zal naast haar eigen kosten de kosten dragen die The Procter Gamble Company in de procedure voor de kamer van beroep heeft gedragen.

4. Het beroep wordt verworpen voor het overige.

⁽¹⁾ PB C 283 van 24.11.2007.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Travel Service/BHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Zaak T-72/08) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk smartWings — Ouder nationale en internationale woord- en beeldmerken EUROWINGS en EuroWings — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Motiveringsplicht — Artikel 73 van verordening nr. 40/94 (thans artikel 75 van verordening nr. 207/2009) — Artikel 79 van verordening nr. 40/94 (thans artikel 83 van verordening nr. 207/2009)“)

(2010/C 301/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Travel Service a.s. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordigers: S. Hejdrová en R. Charvát, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: A. Folliard-Monguiral, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Eurowings Luftverkehrs AG (Nürnberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: J. Schmidt, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 21 november 2007 (zaak R 1515/2006-2) inzake een oppositieprocedure tussen Eurowings Luftverkehrs AG en Travel Service a.s.

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Travel Service a.s. wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) en van Eurowings Luftverkehrs AG.

⁽¹⁾ PB C 107 van 26.4.2008.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — KUKA Roboter/BHIM (Tint oranje)

(Zaak T-97/08) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Gemeenschapsmerkaanvraag voor tint oranje — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”)

(2010/C 301/41)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: A. Kohn en B. Hannemann, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: R. Pethke, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 14 december 2007 (zaak R 1572/2007-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van een tint oranje als gemeenschapsmerk

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. KUKA Roboter GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 107 van 26.4.2008.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Schniga/CBP — Elaris en Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)

(Zaak T-135/08) ⁽¹⁾

(„Kweekproducten — Aanvraag voor communautair kwekersrecht voor appelras Gala Schnitzer — Technisch onderzoek — Beoordelingsbevoegdheid van CBP — Bezwaren — Artikel 55, lid 4, van verordening (EG) nr. 2100/94”)

(2010/C 301/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Schniga GmbH (Bolzano, Italië) (vertegenwoordigers: G. Würtenberger en R. Kunze, advocaten)

Verwerende partij: Communautair Bureau voor plantenrassen (CBP) (vertegenwoordigers: B. Kiewiet en M. Ekvad, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure voor de kamer van beroep van het CBP, interveniërend voor het Gerecht: Elaris SNC (Angers, Frankrijk) en Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Nieuw-Zeeland) (vertegenwoordiger: M. Eller, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de kamer van beroep van het CBP van 21 november 2007 (zaken A 003/2007 en A 004/2007) inzake de verlening van een communautair kwekersrecht voor het plantenras Gala Schnitzer

Dictum

1. De beslissing van de kamer van beroep van het Communautair Bureau voor plantenrassen (CBP) van 21 november 2007 (zaken A 003/2007 en A 004/2007) wordt vernietigd.
2. Het CBP wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van Schniga GmbH.
3. Elaris SNC en Brookfield New Zealand Ltd worden verwezen in hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 142 van 7.6.2008.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Abbott Laboratories/BHIM — aRigen (Sorvir)

(Zaak T-149/08) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk Sorvir — Ouder gemeenschapswoordmerk NORVIR — Relatieve weigeringsgrond — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”)

(2010/C 301/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, Verenigde Staten van Amerika) (vertegenwoordiger: S. Schäffler, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: J. Crespo Carrillo en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: aRigen, Inc. (Tokio, Japan)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 6 februari 2008 (zaak R 809/2007-2) inzake een oppositieprocedure tussen Abbott Laboratories en aRigen, Inc.

Dictum

1. De beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 6 februari 2008 (zaak R 809/2007-2) wordt vernietigd.
2. Het BHIM draagt zijn eigen kosten alsook die van Abbott Laboratories.

(¹) PB C 142 van 7.6.2008.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Inditex/BHIM — Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Zaak T-292/08) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk OFTEN — Ouder nationaal woordmerk OLTEN — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Soortgelijke waren — Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Bewijs van normaal gebruik van ouder merk — Artikel 43, leden 2 en 3, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 42, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009) — Voorwerp van geschil voor kamer van beroep — Artikelen 61 en 62 van verordening nr. 40/94 (thans artikelen 63 en 64 van verordening nr. 207/2009)”)

(2010/C 301/44)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Armijo Chávarri en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: O. Mondéjar Ortuño, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Spanje)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 24 april 2008 (zaak R 484/2007-2) inzake een oppositieprocedure tussen Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio en Industria de Diseño Textil (Inditex), SA

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Industria de Diseño Textil (Inditex), SA wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 236 van 13.9.2008.

Arrest van het Gerecht van 13 september 2010 — Enercon/BHIM — BP (ENERCON)

(Zaak T-400/08) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk ENERCON — Ouder gemeenschapswoordmerk ENERGOL — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Gedeeltelijke weigering van inschrijving”)

(2010/C 301/45)

Proceestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Enercon GmbH (Aurich, Duitsland) (vertegenwoordiger: R. Böhm, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Botis, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: BP plc (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 14 juli 2008 (zaak R 957/2006-4) inzake een oppositieprocedure tussen BP plc en Enercon GmbH

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Enercon GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 301 van 22.11.2008.

Arrest van het Gerecht van 21 september 2010 — Villa Almè/BHIM — Marqués de Murrieta (i GAI)

(Zaak T-546/08) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk i GAI — Nationaal woordmerk YGAY en gemeenschapswoordmerk en gemeenschapsbeeldmerk MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — Relatieve weigeringsgronden — Normaal gebruik van ouder merk — Artikel 43, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 42, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009) — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009)”)

(2010/C 301/46)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italië) (vertegenwoordigers: G. Massa en P. Massa, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: O. Montalto en A. Sempio, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Spanje) (vertegenwoordigers: P. López Ronda en G. Macías Bonilla, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 24 september 2008 (zaak R 1695/2007-1) inzake een oppositieprocedure tussen Bodegas Marqués de Murrieta, SA en Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe

Dictum

1. Het beroep wordt verworpen.
2. Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 44 van 21.2.2009.

Beschikking van het Gerecht van 6 september 2010 — Portugal/Transnautica en Commissie

(Zaak T-385/05 TO) (¹)

(„Derdenverzet — Mogelijkheid voor derde-opposant om deel te nemen aan hoofdgeding — Derde-opposant niet in zijn rechten benadeeld — Niet-ontvankelijkheid”)

(2010/C 301/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Derde-opposant: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes en P. Rocha, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Transnautica — Transportes e Navegação SA (Matosinhos, Portugal) (vertegenwoordigers: C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido en P. Vidal Matos, advocaten); en Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en L. Bouyon, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om derdenverzet tegen het arrest van het Gerecht van 23 september 2009, Transnautica/Commissie (T-385/05, niet gepubliceerd in de Jurisprudentie)

Dictum

1. Het verzoek om derdenverzet wordt niet-ontvankelijk verklaard.
2. De Portugese Republiek zal haar eigen kosten dragen alsook die van Transnautica — Transportes e Navegação SA, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.

3. *De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 330 van 24.12.2005.

Beschikking van het Gerecht van 2 september 2010 — Spitzer/BHIM — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Zaak T-123/08) (¹)

(„*Beroep tot vernietiging — Stilzitten van verzoeker — Afdoening zonder beslissing*”)

(2010/C 301/48)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Harald Spitzer (Hörsching, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: T. H. Schmitz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Schöffner, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM: Homeland Housewares LLC (Los Angeles, Californië, Verenigde Staten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 7 januari 2008 (zaak R 1508/2006-1) inzake een oppositieprocedure tussen Homeland Housewares, LLC en Harald Spitzer

Dictum

1. *Op het onderhavige beroep hoeft niet te worden beslist.*
2. *Harald Spitzer wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 116 van 9.5.2008.

Beschikking van het Gerecht van 7 september 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta en Umicore/Commissie

(Zaak T-532/08) (¹)

(„*Beroep tot nietigverklaring — Milieu en bescherming van gezondheid van de mens — Indeling, verpakking en kenmerken van bepaalde nikkelcarbonaatverbindingen als gevaarlijke stoffen — Richtlijn 2008/58/EG — Richtlijn 67/548/EEG — Verordening (EG) nr. 790/2009 — Verordening (EG) nr. 1272/2008 — Aanpassing van conclusies — Toepassing van artikel 263, vierde alinea, VWEU in de tijd — Niet individueel geraakt — Niet-ontvankelijkheid*”)

(2010/C 301/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Finland) en Umicore SA/NV (Brussel, België) (vertegenwoordiger: K. Nordlander, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver en D. Kukovec, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: Nickel Institute (Toronto, Canada) (vertegenwoordigers: K. Nordlander, advocaat, D. Anderson, QC, S. Kinsella en H. Pearson, solicitors)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordiger: B. Weis Fogh, gemachtigde)

Voorwerp

Gedeeltelijke nietigverklaring van richtlijn 2008/58/EG van de Commissie van 21 augustus 2008 tot dertigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PB L 246, blz. 1), en van verordening (EG) nr. 790/2009 van de Commissie van 10 augustus 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, met het oog op de aanpassing daarvan aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang (PB L 235, blz. 1), voor zover deze handelingen de indeling wijzigen van bepaalde nikkelcarbonaatverbindingen

Dictum

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*
2. *Norilsk Nickel Harjavalta Oy en Umicore SA/NV dragen hun eigen kosten en die van de Europese Commissie.*

3. *Het Koninkrijk Denemarken en Nickel Institute dragen hun eigen kosten.*

(¹) PB C 44 van 21.2.2009.

**Beschikking van het Gerecht van 7 september 2010 —
Etimine en Etiproducts/Commissie**

(Zaak T-539/08) (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Milieu en bescherming van gezondheid van de mens — Indeling, verpakking en kenmerken van bepaalde boraten als gevaarlijke stoffen — Richtlijn 2008/58/EG — Richtlijn 67/548/EEG — Verordening (EG) nr. 790/2009 — Verordening (EG) nr. 1272/2008 — Aanpassing van conclusies — Toepassing van artikel 263, vierde alinea, VWEU in de tijd — Niet individueel geraakt — Niet-ontvankelijkheid”)

(2010/C 301/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Etimine SA (Bettembourg, Luxemburg) en AB Etiproducts Oy (Espoo, Finland) (vertegenwoordigers: C. Meru en K. Van Maldegem, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver en D. Kukovec, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: Borax Europe Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: K. Nordlander, advocaat, en S. Kinsella, solicitor)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordiger: B. Weis Fogh, gemachtigde)

Voorwerp

Gedeeltelijke nietigverklaring van richtlijn 2008/58/EG van de Commissie van 21 augustus 2008 tot dertigste aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 67/548/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PB L 246, blz. 1), en van verordening (EG) nr. 790/2009 van de Commissie van 10 augustus 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, met het oog op de aanpassing daarvan aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang (PB L 235, blz. 1), voor zover deze handelingen de indeling wijzigen van bepaalde boraten

Dictum

1. *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*

2. *Etimine SA en AB Etiproducts Oy dragen hun eigen kosten en die van de Europese Commissie.*

3. *Het Koninkrijk Denemarken en Borax Europe Ltd dragen hun eigen kosten.*

(¹) PB C 44 van 21.2.2009.

**Beschikking van het Gerecht van 9 september 2010 —
Phoenix-Reisen en DRV/Commissie**

(Zaak T-120/09) (¹)

(„Staatssteun — Subsidie voorzien in Duitse wetgeving voor insolvente ondernemingen — Klacht wegens beweerde schending van gemeenschapsrecht — Afwijzing van klacht — Vaststelling van latere beslissing — Afdoening zonder beslissing”)

(2010/C 301/51)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Duitsland) en Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordigers: R. Gerharz en A. Funke, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn en B. Martenczuk, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en B. Klein, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van de brief van de Commissie van 13 februari 2009 waarbij deze haar bedoeling te kennen geeft om niet op te treden tegen vermeende staatssteun in de vorm van de betaling van uitkeringen wegens insolventie door de Bondsrepubliek Duitsland

Dictum

1. *Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.*

2. *Op het door verzoeksters ingediende verzoek om voeging van de onderhavige zaak met zaak T-58/10 behoeft niet meer te worden beslist.*

3. *Iedere partij zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 297 van 5.12.2009.

**Beschikking van het Gerecht van 15 september 2010 —
Marcuccio/Commissie**

(Zaak T-157/09 P) ⁽¹⁾

*(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren —
Redelijke termijn voor indiening van schadevordering — Te
late indiening — Hogere voorziening deels kennelijk
niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)*

(2010/C 301/52)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger:
G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoor-
digers: J. Currall en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, bijgestaan
door A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht voor
ambtenarenzaken van de Europese Unie (Eerste kamer) van 18
februari 2009, Marcuccio/Commissie (F-42/08, nog niet gepu-
bliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van
die beschikking

Dictum

1. De hogere voorziening wordt afgewezen.
2. Marcuccio draagt zijn eigen kosten alsook die welke de Europese
Commissie in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

⁽¹⁾ PB C 141 van 20.6.2009.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 31
augustus 2010 — Babcock Noell/Gemeenschappelijke
onderneming Fusion for Energy**

(Zaak T-299/10 R)

*(„Kort geding — Overheidsopdrachten — Aanbestedingen —
Afwijzing van offerte — Verzoek om opschorting van tenuit-
voerlegging — Fumus boni juris — Spoedeisendheid —
Belangenafweging”)*

(2010/C 301/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Duitsland)
(vertegenwoordigers: M. Werner en C. Elbrecht, advocaten)

Verwerende partij: Europese gemeenschappelijke onderneming
voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie (vertegenwoor-
digers: A. Verpont, gemachtigde, bijgestaan door C. Kennedy-
Loest, K. Wilson en C. Thomas, solicitors, en N. Pourbaix,
advocaat)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging van verweersters
besluiten in het kader van een aanbesteding, houdende afwijzing
van verzoeksters offerte en gunning aan een andere inschrijver
van kavel D van de opdracht voor de levering van „ITER
Toroidal Field Coils Winding Packs”

Dictum

1. Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
2. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

**Beroep ingesteld op 10 augustus 2010 — Viaguara/BHIM –
Pfizer (VIAGUARA)**

(Zaak T-332/10)

(2010/C 301/54)

Taal van het verzoekschrift: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Viaguara S.A. (Warschau, Polen) (vertegen-
woordiger: R. Skubisz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne
markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Pfizer Inc.

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het
Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken,
tekeningen en modellen) van 20 mei 2010 in zaak
R 946/2009-1 volledig vernietigen;
- verweerder en Pfizer Inc. verwijzen in de kosten van de
procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „VIAGUARA” (aanvraagnr. 4630562) voor waren van de klassen 32 en 33

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Pfizer Inc.

Oppositiemerk of -teken: gemeenschapswoordmerk „VIAGRA” voor waren van klasse 5

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en volledige afwijzing van de merk-aanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, wegens onjuiste beoordeling van het verband tussen de merken en onjuiste vaststellingen op het gebied van het gevaar dat voordeel wordt getrokken uit de reputatie en het imago van het oppositiemerk.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 20 augustus 2010 — F91 Diddeléng e.a./Commissie

(Zaak T-341/10)

(2010/C 301/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: F91 Diddeléng (Dudelange, Luxemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Frankrijk), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Frankrijk), Rainer Hauck (Maxdorf, Duitsland), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Frankrijk) en Yann Thibout (Algrange, Frankrijk) (vertegenwoordigers: L. Misson, C. Delrée en G. Ernes, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het litigieuze besluit van de Europese Commissie van 3 juni 2010 nietig verklaren;
- de met de artikelen 45 en 101 VWEU strijdige reglementen nietig verklaren, en
- elke nuttige sanctie opleggen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers (de voetbalclub van Dudelange en niet-Luxemburgse spelers die werkzaam zijn bij die club) verzoeken om nietigverklaring van het bij brief van 21 juni 2010 meegedeelde besluit van de Commissie van 3 juni 2010 waarbij de Commissie verzoekers ervan in kennis heeft gesteld dat geen gevolg wordt gegeven aan hun op de artikelen 45 en 101 VWEU gebaseerde klacht tegen de Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) met betrekking tot het reglement van de FLF, op grond waarvan verzoekers niet aan bepaalde voetbalwedstrijden mogen deelnemen indien op het wedstrijdformulier meer buitenlandse spelers staan dan een in het reglement van de FLF vastgelegd aantal.

Ter onderbouwing van hun beroep voeren verzoekers twee middelen aan:

- schending van artikel 45 VWEU, doordat de thans in het reglement van de FLF opgenomen verplichting om op het officiële wedstrijdformulier zeven spelers te vermelden van wie de eerste spelerskaart in Luxemburg is uitgereikt, alsook het verbod om op dat wedstrijdformulier meer dan vier spelers te vermelden die tijdens het voetbalseizoen van club zijn veranderd, een rechtstreekse discriminatie inhouden waardoor burgers van lidstaten wordt verhinderd een economische activiteit op Luxemburgs grondgebied uit te oefenen. Verzoekers stellen voorts dat, indien het reglement van de FLF geen rechtstreekse maar een indirecte discriminatie zou zijn, de door de FLF aangevoerde doelstelling, namelijk dat zij tot doel heeft voetbal als amateursport te bevorderen, niet plausibel is en dus niet kan worden aangemerkt als legitiem. De beperkingen staan bijgevolg niet in verhouding tot de aangevoerde doelstelling, en
- schending van artikel 101 VWEU, aangezien de FLF moet worden beschouwd als een ondernemersvereniging die het mededingingsrecht en meer in het bijzonder artikel 101 VWEU schendt, nu de beperkingen met betrekking tot het aantal buitenlandse spelers economische gevolgen hebben voor beroepssporters en afbreuk doen aan de vrijheid van mededinging van Luxemburgse voetbalclubs.

Beroep ingesteld op 25 augustus 2010 — Portugese Republiek/Commissie

(Zaak T-345/10)

(2010/C 301/56)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en J. Saraiva de Almeida, gemachtigden, bijgestaan door M. Figueiredo, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— primair:

nietig verklaren beschikking C(2010) 4255 def. van de Commissie van 29 juni 2010 betreffende de toepassing van financiële correcties op de bijstand uit het EOGFL, afdeling „Oriëntatie”, die was toegekend voor operationeel programma nr. CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — nationaal programma doelstelling 1) uit hoofde van de maatregel „investeringen in landbouwexploitatie”, waardoor de bijstand uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, die bij beschikking C(2000) 2878 van de Commissie van 30 oktober 2000 in het kader van steunprogramma CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal, nationaal programma, doelstelling 1) was toegekend, met een bedrag van 16 411 829,46 EUR wordt verminderd;

— subsidiair:

1. beschikking C(2010) 4255 def. van de Commissie van 29 juni 2010 nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op de communautaire financiering van de uitgaven van de Portugese Republiek ten bedrage van 194 347 574,29 EUR voor tussen 28 oktober 2003 en november 2006 goedgekeurde verzoeken;
2. beschikking C(2010) 4255 def. van de Commissie van 29 juni 2010 nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op de communautaire financiering van de uitgaven van de Portugese Republiek ten bedrage van 94 621 812,06 EUR voor verzoeken betreffende met de installatie van jonge landbouwers verbonden „investeringen in landbouwexploitatie”.

— De Europese Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert de volgende middelen aan:

- a) schending van artikel 250 VWEU en onbevoegdheid;
- b) schending van artikel 39, lid 3, van verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 ⁽¹⁾;
- c) toepassing met terugwerkende kracht van artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 ⁽²⁾;
- d) schending van artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 445/2002 van de Commissie van 26 februari 2002 ⁽³⁾;
- e) schending van artikel 4 van verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 ⁽⁴⁾;
- f) schending van artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 1257/1999;

g) schending van het beginsel van gelijke behandeling;

h) schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het vertrouwensbeginsel en onjuiste beoordeling van de financiële gevolgen die aan de schending van de communautaire voorschriften moeten worden verbonden;

i) schending van het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen (PB L 161, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen (PB L 160, blz. 80).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 445/2002 van de Commissie van 26 februari 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) (PB L 74, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad met betrekking tot de beheers- en controlesystemen voor uit de structuurfondsen toegekende bijstand (PB L 63, blz. 21).

Hogere voorziening ingesteld op 25 augustus 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 juni 2010 in zaak F-35/08

(Zaak T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en I. Chatzigiannis)

Andere partij in de procedure: Dimitrios Pachtitis (Athene, Griekenland) bijgestaan door de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming

Conclusies

— vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 juni 2010 in zaak F-35/08, Pachtitis/Commissie;

— terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht voor ambtenarenzaken zodat de andere middelen tot nietigverklaring worden onderzocht;

— veroordeling van verweerder in de hogere voorziening in de kosten van de hogere voorziening en van de eerste instantie.

Middelen en voornaamste argumenten

In deze hogere voorziening vraagt rekwirante om vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 15 juni 2010 in zaak F-35/08, Pachtitis/Commissie, waarbij nietig zijn verklaard de besluiten van het Europees Bureau voor Personeelsselectie (EPSO) van 31 mei 2007 en 6 december 2007, volgens welke Pachtitis is uitgesloten van de lijst van de 110 kandidaten die het beste cijfer hebben gekregen voor de toelatingstests van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/77/06, en de Commissie in haar eigen kosten en in die van verzoeker in eerste aanleg is verwezen.

Tot staving van de hogere voorziening voert de Commissie de volgende middelen aan:

- schending van de artikelen 1, 5 en 7 van bijlage III bij de verordening betreffende het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen;
- schending van het gemeenschapsrecht, met name artikel 2 van besluit 2002/620/EG ⁽¹⁾ en artikel 1 van besluit 2002/621/EG ⁽²⁾ betreffende de oprichting van het EPSO;
- schending van de verplichting om besluiten te motiveren.

⁽¹⁾ 2002/620/EG: Besluit van het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, het Hof van Justitie, de Rekenkamer, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en de Europese Ombudsman van 25 juli 2002 betreffende de oprichting van het Bureau voor personeelsselectie van de Europese Gemeenschappen — Verklaring van het Bureau van het Europees Parlement (PB L 197, blz. 53).

⁽²⁾ 2002/621/EG: Besluit van de secretarissen-generaal van het Europees Parlement, van de Raad en van de Commissie, de griffier van het Hof van Justitie, de secretarissen-generaal van de Rekenkamer, van het Economisch en Sociaal Comité en van het Comité van de Regio's, en de vertegenwoordiger van de Europese Ombudsman van 25 juli 2002 betreffende de organisatie en de werking van het Bureau voor personeelsselectie van de Europese Gemeenschappen (PB L 197, blz. 56).

Beroep ingesteld op 3 september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia e.a./Commissie

(Zaak T-367/10)

(2010/C 301/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Athene, Griekenland), Chrisderic (St Cyprien, Frankrijk), André Sébastien Fortassier (Grau D'Agde, Frankrijk) (vertegenwoordigers: V. Akritidis en E. Petritsi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietig verklaren verordening (EU) nr. 498/2010 van de Commissie van 9 juni 2010 tot vaststelling van een verbod op de visserij op blauwvintonijn in de Atlantische Oceaan, ten oosten van 45° WL, en in de Middellandse Zee door ringzegenvaartuigen die de vlag voeren van of zijn geregistreerd in Frankrijk of Griekenland ⁽¹⁾;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partijen voeren drie middelen aan:

In de eerste plaats is de bestreden verordening vastgesteld met schending van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie, neergelegd in artikel 18 VWEU, tot discriminatie op grond van nationaliteit verbiedt, en in artikel 40, lid 2, VWEU, dat discriminatie tussen producenten of verbruikers in de landbouwsector verbiedt, alsook met schending van het algemene beginsel van gemeenschapsrecht in artikel 21, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

In dit opzicht heeft de Commissie gediscrimineerd op twee gronden. In de eerste plaats heeft zij verdere visserijactiviteiten van Griekenland, Frankrijk en Spanje ⁽²⁾ voor het einde van het vangstseizoen verboden, hoewel het Griekse quotum veel minder ver opgebruikt was dan het Spaanse. In de tweede plaats heeft de Commissie weliswaar elk van de drie lidstaten ervan in kennis gesteld dat de visserijactiviteiten zouden worden beëindigd, maar twee verschillende bindende verordeningen tot beëindiging van de activiteiten vastgesteld, een eerste voor Griekenland en Frankrijk en een tweede voor Spanje, die het de Spaanse vloot in feite toestond, tot het einde van het vangstseizoen verder te vissen. Volgens de verzoekende partijen is er geen objectieve reden die een dergelijke verschillende behandeling rechtvaardigt.

In de tweede plaats heeft de Commissie inbreuk gemaakt op het algemene evenredigheidsbeginsel, dat is neergelegd in artikel 5, lid 4, EU-Verdrag en Protocol nr. 2 bij het Verdrag en dat in vaste rechtspraak wordt erkend als een ter bescherming van particulieren gegeven hogere rechtsregel. Naar de mening van de verzoekende partijen had de Commissie evenredigere maatregelen kunnen treffen om de inachtneming van verordening (EG) nr. 1224/2009 ⁽³⁾ door de lidstaten te verzekeren. Zij had de vangst van levende blauwvintonijn kunnen verbieden zodra de nationale quota een kritischer niveau, in de buurt van 100 %, zouden hebben bereikt. Zij had dergelijke activiteiten ook voor alle betrokken lidstaten op dezelfde datum kunnen verbieden.

In de derde plaats betogen de verzoekende partijen dat de bestreden verordening is vastgesteld met schending van het algemene beginsel van goed en behoorlijk bestuur en/of de zorgplicht, zoals gedefinieerd in vaste rechtspraak en voorzien in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB L 142, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 508/2010 van de Commissie van 14 juni 2010 tot vaststelling van een verbod op de visserij op blauwvintonijn in de Atlantische Oceaan, ten oosten van 45° WL, en in de Middellandse Zee door ringzegenvaartuigen die de vlag voeren van of zijn geregistreerd in Spanje (PB L 149, blz. 7).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343, blz. 1).

Beroep ingesteld op 2 september 2010 — Handicare/BHIM — Apple Corps (BEATLE)

(Zaak T-369/10)

(2010/C 301/59)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Handicare Holding BV (Helmond, Nederland) (vertegenwoordiger: G. van Roeyen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Apple Corps Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 31 mei 2010 in zaak R 1276/2009-2 vernietigen;

— het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: het beeldmerk „BEATLE” voor waren van klasse 12

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: merkinschrijving nr. 1341242 in het Verenigd Koninkrijk van de beeldmerken „BEATLES” en „THE BEATLES” voor waren van klasse 9; Spaanse merkinschrijving nr. 1737191 van het beeldmerk „BEATLES” voor waren van klasse 9; Duitse merkinschrijvingen nrs. 1148166 en 2072741 van de beeldmerken „BEATLES” voor waren van klasse 9; Portugese merkinschrijving nr. 312175 van het beeldmerk „BEATLES” voor waren van klasse 9; Franse merkinschrijving nr. 1584857 van het beeldmerk „BEATLES” voor waren van klasse 9; Italiaanse merkinschrijving nr. 839105 van het beeldmerk „BEATLES” voor waren van klasse 9; gemeenschapsmerk nr. 219048 van het woordmerk „BEATLES” voor waren van de klassen 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 en 41; gemeenschapsmerk nr. 219014 van het beeldmerk „BEATLES” voor waren van de klassen 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 en 41.

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, en lid 4, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, op grond dat de kamer van beroep de oppositie niet op basis van deze bepalingen heeft afgewezen, hoewel het bewijs was geleverd dat de betrokken waren niet daadwerkelijk soortgelijk zijn; schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 207/2009, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat de toepassingsvoorwaarden van deze bepaling waren vervuld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 3 september 2010 — Bolloré/Commissie

(Zaak T-372/10)

(2010/C 301/60)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Bolloré (Ergué-Gabéric, Frankrijk) (vertegenwoordigers: P. Gassenbach, C. Lemaire en O. de Juvigny, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— de artikelen 1 en 2 van beschikking C(2010) 4160 def. van de Commissie van 23 juni 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (Zaak COMP/36.212 — Zelfkopiërend papier) nietig verklaren;

- subsidiair, het bedrag van de aan Bolloré bij artikel 2 van voornoemde beschikking opgelegde geldboete aanzienlijk verminderen;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep vordert verzoekster in hoofdzaak nietigverklaring van beschikking C(2010) 4160 def. van de Commissie van 23 juni 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (Zaak COMP/36.212 — Zelfkopiërend papier), vastgesteld door de Commissie naar aanleiding van het arrest van het Hof in zaak C-327/07 P, Bolloré/Commissie, waarin het Hof heeft geoordeeld dat de rechten van de verdediging van Bolloré niet waren geëerbiedigd, aangezien zij niet enkel was beboet als moeder-vennootschap van Copigraph, maar ook als rechtstreekse en persoonlijke mededader van de inbreuk, hoewel de mededeling van de punten van bezwaar enkel betrekking had op haar aansprakelijkheid als moeder-vennootschap van Copigraph.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan:

- schending van de artikelen 6 en 7 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”) en van de artikelen 41, 47 en 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), aangezien de aan Bolloré opgelegde sanctie de beginselen van legaliteit van strafbare feiten en straffen, rechtszekerheid, persoonlijk karakter van de straffen en het recht op een eerlijk proces miskent, voor zover:
  - de aan Bolloré als moeder-vennootschap opgelegde sanctie een schending inhoudt van de in artikel 6 en 7 van het EVRM en artikel 47 en 49 van het Handvest neergelegde beginselen van legaliteit van strafbare feiten en straffen en van rechtszekerheid, alsook van het beginsel van de individuele bestraffing;
  - de hoorzitting van Bolloré, waaraan geen enkel lid van het college van de Commissie heeft deelgenomen, het in artikel 6 van het EVRM en artikel 41 en 47 van het Handvest neergelegde recht op een eerlijk proces schendt, aangezien Bolloré niet is gehoord door „rechters”;
  - de voorwaarden van de „nieuwe versie” van de oorspronkelijke beschikking om verschillende redenen indruisen tegen het vereiste van onpartijdigheid dat is verbonden aan het in artikel 6 van het EVRM en artikel 41 en 47 van het Handvest neergelegde recht op een eerlijk proces;
  - schending van artikel 101 VWEU en artikel 25 van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾, aangezien de Commissie Bolloré heeft beboet voor inbreuken die thans zijn verjaard;
- schending van het beginsel van gelijke behandeling, doordat Bolloré is veroordeeld als moeder-vennootschap van Copigraph op het tijdstip van de feiten;
- schending van artikel 101 VWEU, artikel 6 EVRM en de artikelen 41 en 47 van het Handvest, doordat een tweede mededeling van punten van bezwaar is betekend binnen een kennelijk onredelijke termijn, waardoor het voor Bolloré definitief onmogelijk was om zich te verweren tegen de grieven betreffende haar aansprakelijkheid als moeder-vennootschap en haar persoonlijke betrokkenheid bij de inbreuk;
- subsidiair, schending van de richtsnoeren van 1998 voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾, van de beginselen van individualisering van straffen en evenredigheid bij het vaststellen van het bedrag van de geldboete, en van het motiveringsvereiste;
- subsidiair, schending van de mededeling van 1996 betreffende het niet opleggen of verminderen van geldboeten ⁽³⁾, en van de beginselen van evenredigheid en gelijke behandeling.

-
- (¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen [101 VWEU] en [102 VWEU] (PB 2003, L 1, blz. 1).
- (²) Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17, respectievelijk artikel 65, lid 5, van het EGKS-Verdrag worden opgelegd (PB 1998, C 9, blz. 3).
- (³) Mededeling van de Commissie betreffende het niet opleggen of verminderen van geldboeten in zaken betreffende mededingingsregelingen (PB 1996, C 207, blz. 4).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Villeroy & Boch Austria/Commissie

(Zaak T-373/10)

(2010/C 301/61)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: A. Reidlinger en S. Dethof, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren, voor zover zij verzoekster betreft;
- subsidiair, de in de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete passend verlagen;

— verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen. Bij de bestreden beschikking werden aan verzoekster en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoekster heeft volgens de Commissie deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de sector van de badkameruitrustingen in België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en Oostenrijk.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zeven middelen aan.

Met haar eerste middel beroept verzoekster zich op schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst door de vaststelling dat er sprake is van één enkele complexe en voortdurende inbreuk. Door deze ontoelaatbare globale beoordeling heeft verweerster inbreuk gemaakt op haar verplichting om de individuele handelwijze van elk van de adressaten van de beschikking juridisch te beoordelen en rekent zij haar ten onrechte niet toerekenbare handelingen van derden toe.

Met haar tweede middel beroept verzoekster zich subsidiair op schending van de motiveringsplicht uit hoofde van artikel 296, tweede alinea, VWEU, wegens het ontbreken van een geïndividualiseerde motivering van de beschikking.

Voorts stelt verzoekster als derde middel dat de bestreden beschikking nietig moet worden verklaard aangezien verzoekster niet heeft deelgenomen aan de verweten inbreuken op de in de beschikking aan de orde zijnde relevante geografische en productmarkten en niet is aangetoond dat zij inbreuk heeft gemaakt op de mededingingsregels.

Als vierde middel betoogt verzoekster dat de geldboete ten onrechte hoofdelijk aan verzoekster en aan haar moedermaatschappij werd opgelegd. Een dergelijke hoofdelijke oplegging van een geldboete maakt inbreuk op het beginsel *nulla poena sine lege* van artikel 49, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en op het beginsel dat de straf in verhouding moet staan tot de schuld overeenkomstig artikel 49, lid 3 junctis artikel 48, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 23 van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

In het kader van het vijfde middel stelt verzoekster dat de geldboete onjuist is berekend. Dienaangaande betoogt zij dat verweerster in haar berekening rekening heeft gehouden met omzetten van verzoekster die a priori niet met de geuite bewaren in verband kunnen staan.

In het kader van haar zesde middel voert verzoekster aan dat de te lange duur van de procedure en de omstandigheid dat daarmee geen rekening werd gehouden bij de berekening van de geldboete, schending oplevert van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

In het kader van het zevende middel wordt gesteld dat in het kader van de berekening van de geldboete de vermeende deelneming van verzoekster aan de feiten onjuist is beoordeeld. Verzoekster betoogt in dat verband dat zelfs indien overeenkomstig de opvatting van verweerster zou worden aangenomen dat inbreuk is gemaakt op artikel 101 VWEU, de geldboete te hoog en onevenredig zou zijn. Volgens verzoekster heeft verweerster inbreuk gemaakt op het in artikel 49, lid 3, juncto artikel 48, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel dat de straf in verhouding moet staan tot de schuld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Villeroy & Boch/Commissie

(Zaak T-374/10)

(2010/C 301/62)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Klusmann, advocaat en S. Thomas, professor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren, voor zover zij verzoekster betreft;
- subsidiair, de in de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete passend verlagen;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen. Bij de bestreden beschikking werden aan verzoekster en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoekster heeft volgens de Commissie deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de sector van de badkameruitrustingen in België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en Oostenrijk.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zeven middelen aan.

Met haar eerste middel beroept verzoekster zich op schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst door de vaststelling dat er sprake is van één enkele complexe en voortdurende inbreuk. Door deze ontoelaatbare globale beoordeling heeft verweerster inbreuk gemaakt op haar verplichting om de individuele handelwijze van elk van de adressaten van de beschikking juridisch te beoordelen en rekent zij haar ten onrechte niet toerekenbare handelingen van derden toe, waardoor inbreuk wordt gemaakt op het beginsel *nulla poena sine lege*.

Met haar tweede middel beroept verzoekster zich subsidiair op schending van de motiveringsplicht uit hoofde van artikel 296, tweede alinea, VWEU, wegens het ontbreken van een geïndividualiseerde motivering van de beschikking.

Voorts stelt verzoekster als derde middel dat de bestreden beschikking nietig moet worden verklaard aangezien verzoekster niet heeft deelgenomen aan de verweten inbreuken op de in de beschikking aan de orde zijnde relevante geografische en productmarkten en niet is aangetoond dat zij inbreuk heeft gemaakt op de mededingingsregels.

Als vierde middel betoogt verzoekster dat de geldboete ten onrechte hoofdelijk aan verzoekster en aan haar dochterondernemingen in Frankrijk, België en Oostenrijk werd opgelegd. Een dergelijke hoofdelijke oplegging van een geldboete maakt inbreuk op het beginsel *nulla poena sine lege* van artikel 49, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en op het beginsel dat de straf in verhouding moet staan tot de schuld overeenkomstig artikel 49, lid 3 junctis artikel 48, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 23 van verordening (EG) nr. 1/2003⁽¹⁾.

In het kader van het vijfde middel stelt verzoekster dat de geldboete onjuist is berekend. Dienaangaande betoogt zij dat verweerster in haar berekening rekening heeft gehouden met omzetten van verzoekster die a priori niet met de geuite bewaren in verband kunnen staan.

In het kader van haar zesde middel voert verzoekster aan dat de te lange duur van de procedure en de omstandigheid dat daarmee geen rekening werd gehouden bij de berekening van de geldboete, schending oplevert van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

In het kader van het zevende middel wordt gesteld dat in het kader van de berekening van de geldboete de vermeende deelneming van verzoekster aan de feiten onjuist is beoordeeld. Verzoekster betoogt in dat verband dat zelfs indien overeenkomstig de opvatting van verweerster zou worden aangenomen dat inbreuk is gemaakt op artikel 101 VWEU, de geldboete te hoog en onevenredig zou zijn. Volgens verzoekster heeft verweerster inbreuk gemaakt op het in artikel 49, lid 3, juncto artikel 48, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel dat de straf in verhouding moet staan tot de schuld. Voorts had verweerster in casu niet de maximumstraf van 10 % van de omzet van de groep mogen opleggen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Hansa Metallwerke e.a./Commissie

(Zaak T-375/10)

(2010/C 301/63)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Duitsland), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nederland), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italië), Hansa Belgium bvba (Asse, België), Hansa Austria GmbH (Salzburg, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: Rechtsanwält H.-J. Hellmann)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de op 30 juni 2010 aan verzoeksters toegezonden beschikking van verweerster van 23 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen) nietig verklaren voor zover die beschikking hen betreft;
- subsidiair, de aan verzoeksters opgelegde geldboete verlagen;
- de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen. Bij de bestreden beschikking werden aan verzoeksters en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoeksters hebben volgens de Commissie deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de sector van de badkameruitrustingen in België, Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en Oostenrijk.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters in de eerste plaats aan dat de aan hen opgelegde geldboete het maximumbedrag overeenkomstig artikel 23, lid 2, tweede zin, van verordening (EG) nr. 1/2003⁽¹⁾ op ontoelaatbare wijze overschrijdt, aangezien verweerster in haar beschikking is uitgegaan van een onjuiste wereldwijde totale omzet van Hansa Metallwerke AG.

In de tweede plaats wordt schending van het vertrouwensbeginsel gesteld. Volgens verzoeksters heeft verweerster in het kader van de administratieve procedure ernstige procedurele fouten begaan en hen daardoor ten opzichte van de andere partijen bij de procedure benadeeld. Verweerster heeft in de loop van de procedure toegezegd rekening te houden met die omstandigheid, maar dit is in de bestreden beschikking niet gebeurd.

In de derde plaats voeren verzoeksters aan dat verweerster artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden door onjuiste berekening van de geldboete in het licht van de clementieregeling ⁽²⁾. Zij klagen over het feit dat de hun opgelegde geldboete ondanks hun medewerking niet is verlaagd.

In de vierde plaats voeren verzoeksters aan dat de toepassing van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽³⁾ op feiten die zich lang vóór de bekendmaking van deze richtsnoeren hebben voorgedaan, het verbod van terugwerkende kracht schendt.

Voorts wordt aangevoerd, dat verweersters geldboetepraktijk geen steun vindt in de machtigingsgrondslag van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003. Verzoeksters stellen in dit verband dat de bestreden beschikking het gelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel schendt. Voorts maakt art. 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 zoals toegepast in verweersters geldboetepraktijk op grond van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten inbreuk op het beginsel van de legaliteit van straffen als bedoeld in artikel 7 EVRM en artikel 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Ten slotte beroepen verzoeksters zich op de onjuiste toepassing van artikel 23, lid 2, van verordening Nr. 1/2003 en van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten als gevolg van een groot aantal voor verzoeksters nadelige toepassings- en beoordelingsfouten. In het bijzonder voeren zij aan verweerster fouten heeft gemaakt bij de bewijsvoering en –beoordeling met betrekking tot hun individuele feitelijke omstandigheden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immunitet tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

⁽³⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Preparados Alimenticios/BHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Zaak T-377/10)

(2010/C 301/64)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: D. Pellisé Urquiza, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Duitsland)

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 juni 2010 in zaak R 1144/2009-1 vernietigen;

— het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;

— gelasten, de betwiste gemeenschapsmerkaanvraag af te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „Jambo Afrika” voor waren van de klassen 29, 30 en 33

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Spaanse merkinschrijvingen nrs. 2573221, 2573219 en 2573216 van het beeldmerk „JUMBO” voor waren van de klassen 29 en 30; inschrijving nr. 2217404 van het gemeenschapsbeeldmerk „JUMBO CUBE” voor waren van klasse 29; inschrijving nr. 2412823 van het gemeenschapsbeeldmerk „JUMBO MARINADE” voor waren van de klassen 29 en 30; inschrijving nr. 2413391 van het gemeenschapsbeeldmerk „JUMBO NOKKOS” voor waren van de klassen 29 en 30; inschrijvingen nrs. 2413581, 2423275, 2970754, 3246139, 3754462 en 4088761 van het gemeenschapsbeeldmerk „JUMBO” voor waren van de klassen 29 en 30.

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor een gedeelte van de betrokken waren

Beslissing van de kamer van beroep: afwijzing van de oppositie in haar geheel

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft uitgesloten dat sprake was van gevaar voor verwarring.

**Beroep ingesteld op 7 september 2010 — Masco e.a./
Commissie**

(Zaak T-378/10)

(2010/C 301/65)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Masco Corp. (Taylor, Verenigde Staten van Amerika), Hansgrohe AG (Schiltach, Duitsland), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach, Duitsland), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Oostenrijk), Hansgrohe NV (Anderlecht, België), Hansgrohe B.V. (Westknollendam, Nederland), Hansgrohe SARL (Antony, Frankrijk), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Italië), Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Duitsland), Hüppe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Oostenrijk), Hüppe Belgium NV (Zaventem, België) en Hüppe B.V. (Alblasserdam, Nederland) (vertegenwoordigers: D. Schroeder, Rechtsanwalt, en J. Temple Lang, Solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1 van beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen nietig verklaren, voor zover daarin is vastgesteld dat verzoeksters hebben deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de „sector van de badkameruitrustingen”, en
- de Commissie bevelen de proceskosten en andere kosten en uitgaven van verzoeksters met betrekking tot deze zaak te betalen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters verzoeken om gedeeltelijke nietigverklaring van artikel 1 van beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen, waarbij is vastgesteld dat verzoeksters, tezamen met andere ondernemingen, inbreuk hebben gemaakt op artikel 101 VWEU en artikel 53 EER door deel te nemen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging „in de sector van de badkameruitrustingen” betreffende het grondgebied van Duitsland, Oostenrijk, Italië, Frankrijk, België en Nederland.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters één middel aan.

Verzoeksters betwisten de door de Commissie gegeven juridische kwalificatie van het gedrag als één enkele complexe inbreuk betreffende drie verschillende productgroepen, te weten kranen, douchewanden en keramisch sanitair. In plaats daarvan had zij moeten vaststellen dat er sprake is van drie onderscheiden inbreuken.

Verzoeksters produceren geen keramisch sanitair. Verzoeksters betogen dat de Commissie de feiten onjuist heeft beoordeeld en heeft gedwaald ten aanzien van het recht door vast te stellen dat zij hebben deelgenomen aan één enkele complexe inbreuk betreffende de drie productgroepen, waaronder keramisch sanitair. De vaststelling van de Commissie in de beschikking dat er sprake is van één enkele complexe inbreuk is niet in lijn met eerdere zaken van de Commissie (of met de rechtspraak). De Commissie heeft derhalve inbreuk gemaakt op de beginselen van transparantie, rechtszekerheid en gelijke behandeling. In het bijzonder vindt de conclusie van de Commissie dat er sprake is van één enkele complexe inbreuk betreffende drie verschillende productgroepen geen steun in de in de beschikking weergegeven feiten en aangebrachte bewijzen.

**Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Keramag
Keramische Werke e.a./Commissie**

(Zaak T-379/10)

(2010/C 301/66)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Germany); Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Duitsland); Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Nederland); Allia SAS (Avon, Frankrijk); Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Frankrijk); en Pozzi Ginori SpA (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: J. Killick, Barrister, P. Lindfelt, advocaat, I. Reynolds, Solicitor, en K. Struckmann, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking geheel of gedeeltelijk nietig verklaren;
- vaststellen dat verzoeksters niet verantwoordelijk zijn voor mededingingsversturende activiteiten met betrekking tot kranen, en zo nodig de beschikking nietig verklaren voor zover de beschikking verzoeksters daarvoor verantwoordelijk houdt;
- voorts of subsidiair, de geldboete verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure;
- alle andere in de omstandigheden van de zaak passende maatregelen gelasten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters vorderen nietigverklaring van beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (zaak COMP/39.092), voor zover zij daarin aansprakelijk worden gesteld voor deelneming aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging betreffende badkameruitrustingen op het Duitse, Oostenrijkse, Italiaanse, Franse, Belgische en Nederlandse grondgebied.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters zeven middelen aan.

In de eerste plaats stellen zij dat de Commissie de economische context niet heeft onderzocht of beoordeeld en dus het concurrentieverstorende doel van de gestelde inbreuken niet rechtens genoegzaam heeft aangetoond. Verzoeksters betogen dat de Commissie niet gerechtigd was ervan uit te gaan (of vast te stellen) dat overleg i) tussen niet-concurrenten over ii) een niet-economische prijs die door geen enkele marktdeelnemer wordt betaald, een mededingingsverstoring had.

In de tweede plaats stellen zij dat de Commissie verzoeksters, gelet op het eerste middel en het feit dat zij geen kranen produceren, ten onrechte verantwoordelijk heeft gehouden voor een inbreuk met betrekking tot kranen.

In de derde plaats betogen verzoeksters dat de Commissie het bestaan van de gestelde inbreuk niet rechtens genoegzaam heeft aangetoond, met name omdat haar analyse van het bewijs onjuist was met betrekking tot Frankrijk en Italië alsook ten aanzien van Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft in Duitsland.

In de vierde plaats voeren zij aan dat de Commissie niet heeft doen blijken van een belang bij de vaststelling van een — verjaarde — inbreuk in Nederland.

In de vijfde plaats stellen verzoeksters dat de Commissie

- i) de bezwaren onvoldoende heeft uiteengezet in de mededeling van de punten van bezwaar, en
- ii) relevant en mogelijkterwijl ontlastend bewijsmateriaal niet bewaard en overgelegd heeft.

Verzoeksters stellen door deze procedurele fouten benadeeld te zijn in hun rechten van verdediging.

In de zesde plaats voeren verzoeksters aan dat het onderzoek in deze zaak selectief en willekeurig was, gelet op het feit dat nooit vervolging werd ingesteld tegen een groot aantal ondernemingen die aan de vermeend onwettige bijeenkomsten of gesprekken zouden hebben deelgenomen.

In de zevende plaats stellen zij dat de geldboete onverdedigbaar en onevenredig hoog was, inzonderheid gelet op het ontbreken van tenuitvoerlegging op of gevolgen voor de markt. Verzoeksters verzoeken het Gerecht in de uitoefening van de hem bij artikel 261 VWEU toegekende volledige rechtsmacht de geldboete te verlagen.

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Sanitec Europe/Commissie

(Zaak T-381/10)

(2010/C 301/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finland) (vertegenwoordigers: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt en K. Struckmann, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen geheel of gedeeltelijk nietig verklaren;
- vaststellen dat verzoekster niet verantwoordelijk is voor mededingingsverstoringen met betrekking tot kranen, en zo nodig de bestreden beschikking nietig verklaren voor zover de beschikking verzoekster (of haar dochterondernemingen) daarvoor verantwoordelijk houdt;
- voorts of subsidiair, de geldboete verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure; en
- alle andere in de omstandigheden van de zaak passende maatregelen gelasten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep vordert verzoekster overeenkomstig artikel 263 VWEU nietigverklaring van beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen, betreffende een mededingingsregeling op de Belgische, de Duitse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse en de Oostenrijkse markt voor badkameruitrustingen, die bestond in de coördinatie van de verkoopprijzen en de uitwisseling van gevoelige commerciële informatie, alsook, subsidiair, verlaging van de aan verzoekster opgelegde geldboete.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

In de eerste plaats heeft de Commissie de economische context niet onderzocht of beoordeeld en dus het concurrentieverstorende doel van de gestelde inbreuken niet rechtens genoegzaam aangetoond. Zij was niet gerechtigd ervan uit te gaan (of vast te stellen) dat het overleg i) tussen niet-concurrenten over ii) een niet-economische prijs die door geen enkele marktdeelnemer wordt betaald, een mededingingsverstoring had.

In de tweede plaats heeft de Commissie verzoekster, gelet op het eerste middel en het feit dat zij noch haar dochterondernemingen kranen produceren, ten onrechte verantwoordelijk gehouden voor een inbreuk met betrekking tot kranen.

Voorts heeft de Commissie het bestaan van de gestelde inbreuk niet rechtens genoegzaam aangetoond, met name omdat haar analyse van het bewijs onjuist was met betrekking tot Frankrijk en Italië alsook ten aanzien van Keramag Keramische Werke AG in Duitsland, voor wie verzoekster aansprakelijk werd gesteld.

In de vierde plaats heeft de Commissie niet doen blijken van een belang bij de vaststelling van een — verjaarde — inbreuk in Nederland.

Voorts heeft de Commissie i) in de mededeling van de punten van bezwaar de bezwaren onvoldoende uiteengezet en ii) relevant en mogelijkere wijs ontlastend bewijsmateriaal niet bewaard en overgelegd. Door deze procedurele fouten is verzoekster onherstelbaar benadeeld in haar rechten van verdediging.

Als middel wordt voorts aangevoerd dat verzoekster niet direct en individueel aansprakelijk kan worden gesteld voor een geldboete van 9 873 060 EUR. Verzoekster is zelf niet schuldig bevonden aan enige illegale gedraging. Zij was enkel aansprakelijk als moedermaatschappij en kan als zodanig niet direct en individueel aansprakelijk worden gesteld voor een geldboete. Voorts was de mogelijkheid van een directe en individuele aansprakelijkheid niet vermeld in de mededeling van de punten van bezwaar. Dat is een procedurele onregelmatigheid die nietigverklaring rechtvaardigt.

Bovendien werd verzoekster ten onrechte hoofdelijk aansprakelijk gesteld voor de handelingen van haar dochteronderneming Keramag Keramische Werke AG. Verzoekster had tijdens het relevante tijdvak niet alle aandelen van Keramag Keramische Werke AG in handen en was niet in staat om beslissende invloed over die onderneming uit te oefenen, noch heeft zij dit effectief gedaan.

Tegelijkertijd was het onderzoek in deze zaak selectief en willekeurig, gelet op het feit dat nooit vervolging werd ingesteld tegen een groot aantal ondernemingen die aan de vermeend onwettige bijeenkomsten of gesprekken zouden hebben deelgenomen.

Ten slotte was de geldboete onverdedigbaar en onevenredig hoog, inzonderheid gelet op het ontbreken van tenuitvoerlegging op of gevolgen voor de markt. Verzoekster verzoekt het Gerecht in de uitoefening van de hem bij artikel 261 VWEU toegekende volledige rechtsmacht de geldboete te verlagen.

Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Villeroy et Boch/Commissie

(Zaak T-382/10)

(2010/C 301/68)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Villeroy et Boch (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J. Philippe en K. Blau-Hansen, advocaten, en A. Villette, Solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren voor zover zij verzoekster betreft;
- subsidiair, de bij de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete dienovereenkomstig verlagen;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verzoekt primair om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (hierna: „EER-Overeenkomst”) (zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen), betreffende een mededingingsregeling op de Belgische, de Duitse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse en de Oostenrijkse markt voor badkameruitrustingen, die bestond in de coördinatie van de verkoopprijzen en de uitwisseling van gevoelige commerciële informatie.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zeven middelen aan:

- schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst door de kwalificatie van de inbreuk als één enkele complexe en voortdurende inbreuk, aangezien verweerster daardoor inbreuk heeft gemaakt op haar verplichting om de individuele handelwijze van de adressaten van de bestreden beschikking juridisch te beoordelen;
- schending van de motiveringsplicht uit hoofde van artikel 296, tweede alinea, VWEU, aangezien verweerster in de bestreden beschikking de relevante markten niet voldoende nauwkeurig heeft bepaald;
- ontbreken van toereikende bewijzen betreffende verzoeksters deelneming aan de inbreuken in Frankrijk;
- schending van het in artikel 49, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) verankerde beginsel *nulla poena sine lege* en van het in artikel 49, lid 3, van het Handvest junctis artikel 48, lid 1, van het Handvest en artikel 23 van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾ vastgelegde beginsel dat de straf in verhouding moet staan tot de schuld, doordat verweerster een hoofdelijke geldboete heeft opgelegd aan verzoekster en haar moedervernootschap;
- onjuiste berekening van de geldboete, doordat verweerster bij de berekening van de geldboete rekening heeft gehouden met omzetten van verzoekster die niet met de geuite bewaren in verband staan;

- schending van artikel 41 van het Handvest, aangezien bij de berekening van de geldboete geen rekening is gehouden met de te lange duur van de procedure;
- schending van het beginsel van de evenredigheid van de straffen en beoordelingsfouten bij de berekening van de geldboete, aangezien het basisbedrag op 15 % werd vastgesteld en het totaalbedrag van de geldboete de bovengrens van 10 % van verzoeksters omzet overschreed.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen [101 VWEU] en [102 VWEU] (PB L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 7 september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland/BHIM (CONTINENTAL)

(Zaak T-383/10)

(2010/C 301/69)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Vollmer, advocate)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 juni 2010 in zaak R 300/2010-1 vernietigen;
- subsidiair, de bestreden beslissing vernietigen voor zover deze de waren- en dienstenklasse 44 betreft;
- de verwerende partij verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en van de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „CONTINENTAL” voor waren van de klassen 31 en 44

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien het betrokken gemeenschapsmerk onderscheidend vermogen heeft en niet beschrijvend is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — ArcelorMittal Wire France e.a./Commissie

(Zaak T-385/10)

(2010/C 301/70)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Frankrijk), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, België), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italië) (vertegenwoordigers: H. Calvet, O. Billard en M. Pittie, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- primair, de beschikking van de Commissie van 30 juni 2010 in zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, nietig verklaren voor zover (i) artikel 1 daarvan AMWF, AM Fontaine en AM Verderio veroordeelt op grond dat zij, respectievelijk van 1 januari 1984 tot en met 19 september 2002, van 20 december 1984 tot en met 19 september 2002 en van 3 april 1995 tot en met 19 september 2002, in strijd met artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst hebben deelgenomen aan één enkele voortdurende inbreuk en/of een onderling afgestemde feitelijke gedraging in de voorspanstaalsector; (ii) artikel 2 daarvan hun bijgevolg betaling oplegt van geldboetes, meer bepaald AMWF veroordeelt tot betaling van een boete van 276,48 miljoen EUR, waarvan 268,8 miljoen EUR gezamenlijk en hoofdelijk met AM Fontaine en 72 miljoen EUR gezamenlijk en hoofdelijk met AM Verderio zijn verschuldigd; (iii) artikel 3 daarvan hun gelast die inbreuk onmiddellijk te beëindigen, zo dat nog niet is gebeurd, en zich voortaan te onthouden van de sub i beschreven handelingen of gedragingen alsmede van handelingen of gedragingen met eenzelfde dan wel een soortgelijk doel of gevolg, en (iv) artikel 4 daarvan hen als adressaten noemt;
- subsidiair, de beschikking in het kader van de volledige rechtsmacht van het Gerecht aldus herzien, dat de aan ieder van verzoeksters opgelegde geldboete zoals vermeld in artikel 2, aanzienlijk wordt verlaagd, en
- in elk geval, de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters verzoeken primair om nietigverklaring van beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte (hierna: „EER-Overeenkomst”) (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal), betreffende een kartel op de Europese markt voor voorspanstaal houdende prijsafspraken, marktverdeling en uitwisseling van gevoelige commerciële informatie.

Ter onderbouwing van hun beroep voeren verzoeksters de volgende middelen aan:

- schending van verzoeksters' grondrecht op een onpartijdig gerecht en schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat de Commissie zowel de bevoegdheid tot vervolging als de bevoegdheid om recht te spreken heeft uitgeoefend;
- schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾ alsmede van de beginselen van de persoonlijke aard van straffen, van evenredigheid en van gelijke behandeling, nu de Commissie verzoeksters boetes heeft opgelegd voor een bedrag dat duidelijk hoger is dan het wettelijke plafond van 10 % van de totale omzet die zij in het voorafgaande boekjaar hebben gerealiseerd;
- onvoldoende bewijs dat in de periode tussen 1 januari 1984 en november 1992 inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst is gepleegd dan wel althans ontoereikende motivering;
- ontoereikende motivering en schending van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾ alsmede van de beginselen van het gewettigd vertrouwen en van behoorlijk bestuur, aangezien de bestreden beschikking lacunes vertoont, waardoor niet valt te begrijpen volgens welke methode de Commissie de geldboetes heeft berekend;
- ontoereikende motivering en kennelijk onjuiste rechtsopvatting alsmede kennelijke feitelijke vergissingen, voor zover de aan AMWF en AM Fontaine opgelegde geldboetes wegens recidive met 60 % zijn verhoogd, en
- ontoereikende motivering en schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 alsmede van de beginselen van gelijkheid en van evenredigheid, doordat alleen verzoeksters' geldboetes met het oog op de afschrikkende werking met 20 % zijn vermeerderd, hoewel andere deelnemers aan het kartel zich in eenzelfde situatie bevinden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen [101 VWEU] en [102 VWEU] (PB 2003, L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Dornbracht/Commissie

(Zaak T-386/10)

(2010/C 301/71)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Duitsland) (vertegenwoordigers: H. Janssen, T. Kapp en M. Franz, Rechtsanwältin)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren voor zover zij verzoekster betreft;
- subsidiair, de in de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete passend verlagen;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen. Bij de bestreden beschikking werden aan verzoekster en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoekster heeft volgens de Commissie deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de sector van de badkameruitrustingen in Duitsland en Oostenrijk.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster acht middelen aan.

Met haar eerste middel beroept verzoekster zich op schending van artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, aangezien verweerster geen rekening heeft gehouden met een groot aantal ten gunste van verzoekster pleitende verzachtende omstandigheden.

Met haar tweede middel beroept verzoekster zich op schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003, aangezien verweerster door artikel 23, lid 2, tweede zin, van deze verordening als een bovengrens uit te leggen het zich onmogelijk maakt de ernst van de aan verzoekster verweten inbreuk te beoordelen.

Voorts stelt verzoekster als derde middel schending van het gelijkheidsbeginsel, aangezien verweerster door de vaststelling van forfaitaire bedragen geen rekening heeft gehouden met verzoeksters individuele deelneming aan de feiten.

In het kader van het vierde middel voert verzoekster aan dat verweerster bij de vaststelling van de geldboete de inbreuk niet in verband heeft gebracht met inbreuken in andere door haar behandelde zaken en aldus het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Als vijfde middel beroept verzoekster zich op de onevenredigheid van de geldboete, aangezien verweerster geen rekening heeft gehouden met haar beperkte draagkracht.

In het kader van het zesde middel wordt aangevoerd dat de bestreden beschikking inbreuk maakt op het verbod van terugwerkende kracht, doordat verweerster de geldboeten aan de hand van haar richtsnoeren voor de berekening van geldboeten⁽²⁾ uit 2006 heeft berekend.

Als zevende middel stelt verzoekster dat artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 inbreuk maakt op het beginsel van bepaaldheid.

Ten slotte stelt verzoekster als achtste middel dat de geldboete onrechtmatig is vastgesteld, aangezien zij is berekend op basis van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten, die verweerster een te ruime beoordelingsmarge laten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Goutier/BHIM — Eurodata (ARANTAX)

(Zaak T-387/10)

(2010/C 301/72)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: E. E. Happe, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Duitsland)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 1 juli 2010 in zaak R 126/2009-4 vernietigen, voor zover de gemeenschapsmerkaanvraag door vernietiging van de litigieuze beslissing werd afgewezen voor de volgende diensten:

— klasse 35 — Diensten van een belastingadviseur, het opstellen van belastingaangiftes, boekhouding, diensten van een accountant, bedrijfseconomische advisering, bedrijfsadviesing;

— klasse 36 — Het opstellen van belastingrapporten en -taxaties, fusie- en acquisitietransacties, te weten financiële advisering bij de aankoop of verkoop van bedrijven en bedrijfsparticipaties;

— klasse 42 — Het leveren van juridische diensten, juridisch onderzoek;

— verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ARANTAX” voor diensten van de klassen 35, 36 en 42

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Eurodate GmbH & Co. KG

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk „ANTAX” voor diensten van de klassen 35, 36, 41, 42 en 45

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en gedeeltelijke afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 15 en 43 van verordening (EG) nr. 207/2009⁽¹⁾, aangezien het bewijs van gebruik niet is geleverd, alsmede schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009, aangezien er geen gevaar voor verwarring van de conflicterende merken bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Productos Derivados del Acero/Commissie

(Zaak T-388/10)

(2010/C 301/73)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Spanje) (vertegenwoordigers: M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor en F. Palau Ramirez, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren op grond dat de in artikel 25 van verordening (EG) nr. 1/2003 voorziene vijfjarige termijn voor de verjaring ter zake van de oplegging van sancties is verstreken;
- subsidiair, voor het geval dat de eerste vordering wordt afgewezen, de bestreden beschikking gedeeltelijk nietig verklaren voor zover Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) daarin wordt beschouwd als deelnemster aan de mededingingsbeperkende overeenkomsten die in die beschikking nader worden uiteengezet, en vaststellen dat zij niet heeft deelgenomen aan de heimelijke gedragingen die haar worden verweten;
- subsidiair, voor het geval dat ook de tweede vordering wordt afgewezen, de bestreden beschikking gedeeltelijk nietig verklaren voor zover daarbij de aan Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) opgelegde geldboete slechts met 25 % wordt verminderd, en vaststellen dat zij op grond van de richtsnoeren voor geldboetes uit 2006 van deze boete is vrijgesteld, omdat haar onvermogen om te betalen is aangetoond;
- subsidiair, voor het geval dat ook de derde vordering wordt afgewezen, de bestreden beschikking gedeeltelijk nietig verklaren voor zover daarbij de aan Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) opgelegde geldboete slechts met 25 % wordt verminderd, en vaststellen dat het bedrag van die boete met 75 % wordt verlaagd;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In de onderhavige procedure wordt opgekomen tegen dezelfde beschikking als die in zaak T-385/10, ArcelorMittal Wire France e.a./Commissie.

Ter onderbouwing van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

1. verjaring van de bevoegdheid om sancties op te leggen. In dit verband stelt verzoekster dat de bevoegdheid tot het opleggen van sancties voor heimelijke gedragingen verjaart

door verloop van vijf jaar na de laatste instructiehandeling en dat na de datum van beëindiging van het kartel op 19 september 2002 en de mededeling van de punten van bezwaar op 30 september 2008 de verjaring niet is gestuit;

2. onjuiste toepassing van artikel 101 VWEU, artikel 53 EER-Overeenkomst en de communautaire rechtspraak over die bepalingen, aangezien:
  - verzoekster niet expliciet haar wil heeft uitgedrukt om aan de overeenkomsten of de onderling afgestemde feitelijke gedragingen deel te nemen en die wil evenmin stilzwijgend uit andere omstandigheden kan worden afgeleid;
  - verzoekster zich duidelijk en publiekelijk van de heimelijke overeenkomsten heeft gedistantieerd, aangezien haar deelname aan bijeenkomsten haar commerciële gedrag niet heeft beïnvloed. Het feit dat de heimelijke overeenkomsten niet zijn uitgevoerd, vormt het bewijs dat de deelname aan de bijeenkomsten niet van invloed is geweest op haar marktgedrag;
3. onjuiste toepassing van punt 35 van de richtsnoeren voor geldboetes uit 2006, nu ten onrechte een beoordeling van de „ernstige en onherstelbare schade” is verricht, naar analogie van de beoordeling die in het kader van de voorlopige maatregelen plaatsvindt.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — SLM/Commissie

(Zaak T-389/10)

(2010/C 301/74)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Cep-rano, Italië) (vertegenwoordigers: G. Belotti, advocaat, F. Covone, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Preliminair of primair:

de beschikking van de Commissie in zaak COMP 38.344 — Voorspanstaal — C(2010) 4837 def., door de Commissie vastgesteld op 30 juni 2010, nietig verklaren

Subsidiair:

de opgelegde boete verlagen

Middelen en voornaamste argumenten

De in de onderhavige zaak bestreden beschikking is dezelfde als in zaak T-385/10, Arcelormittal Wire France e.a./Commissie.

Ter ondersteuning van haar vorderingen voert verzoekster aan:

Voor de nietigverklaring van de beschikking: de ongebruikelijke en ongerechtvaardigde duur van de administratieve procedure, die ernstig afbreuk heeft gedaan aan de uitoefening van de rechten van verdediging van verzoekster, met name wat betreft het tijdvak van twee jaar tussen 1997 en 1999, dat tien jaar vóór de mededeling van punten van bezwaar van september 2008 ligt.

Voor de verlaging van de opgelegde boete:

Motiveringsgebrek bij de berekening van de sanctie; in die zin dat onduidelijk is op basis van welke berekening en op grond van welke omzet de Commissie verzoekster een sanctie heeft opgelegd.

Schending van de maximumgrens van 10 % van de omzet.

Motiveringsgebrek bij de toegepaste verhogingen.

Onjuiste toepassing van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten van 2006, alsook die van 1998, die niet alleen ten tijde van de vastgestelde feiten van toepassing waren, maar ook tijdens de eerste vier jaren van de procedure.

Onjuiste beoordeling van de duur van de deelname van verzoekster aan het kartel, die niet op een objectief onderzoek berust.

Verzuim om verzachtende omstandigheden in aanmerking te nemen, zoals de bewezen ondergeschikte rol van verzoekster bij de vastgestelde feiten, haar beperkt marktaandeel en het feit dat het kartel niet gewerkt heeft.

Het intreden van de verjaring, daar er in de vijf jaar na de onaangekondigde inspectie geen passende maatregel is getroffen om de verjaring te stuiten.

Hogere voorziening ingesteld op 10 september 2010 door Paulette Füller-Tomlinson tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 1 juli 2010 in zaak F-97/08, Füller-Tomlinson/Parlement

(Zaak T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Paulette Füller-Tomlinson (Brussel, België) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 1 juli 2010 in zaak F-97/08 vernietigen;
- dientengevolge, rekwirantes vorderingen uit eerste aanleg toewijzen, dat wil zeggen
  - het besluit van het hoofd van de eenheid Pensioenen en sociale verzekeringen van 9 april van 2008, waarvan artikel 3 het deel van verzoeksters blijvende gedeeltelijke invaliditeit dat door de beroepsziekte is veroorzaakt, op 20 % bepaalt, nietig verklaren;
  - voor zover nodig, het op 26 augustus 2008 genomen en op 28 augustus 2008 meegedeelde besluit tot afwijzing van de klacht nietig verklaren;
  - subsidiair, de verwerende partij veroordelen tot betaling van een bedrag van 12 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade;
  - de verwerende partij verwijzen in alle kosten.
  - de verwerende partij verwijzen in alle kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

In deze hogere voorziening vraagt rekwirante om vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (GVA) van 1 juli 2010 in zaak F-97/08, Füller-Tomlinson/Parlement, waarbij is verworpen het door haar ingestelde beroep, met name strekkende tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement om het percentage van de blijvende, door het beroep veroorzaakte invaliditeit krachtens de Europese schaal voor de beoordeling van aantastingen van de fysieke en psychische integriteit op 20 % vast te stellen.

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante een aantal middelen aan, ontleend aan:

- schending van de omvang van de wettigheidscontrole die de rechter uitoefent over de voorwaarden van de krachtens artikel 73 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie vastgestelde verzekeringsregeling, daar het GVA zijn controle heeft beperkt tot kennelijke beoordelingsfouten en overschrijding door de instellingen van de grenzen van hun beoordelingsvrijheid, terwijl de controle een volledige controle van de inhoudelijke wettigheid van de handeling moet zijn;

- schending van de controle van een kennelijke beoordelingsfout, verkeerde opvatting van het dossier, schending van de motiveringsplicht van de rechter in eerste aanleg en schending van artikel 73 van het Statuut en de verzekeringsregeling;
- daar het GVA geen rekening heeft gehouden met de ontwikkelingen die ter terechtzitting plaatsvonden in het verlengde van de grieven van het inleidend verzoekschrift;
- daar het GVA onder meer heeft geoordeeld dat de beoordelingsvrijheid van de artsen slechts de vaststelling van de ziekte en niet de vaststelling van het invaliditeitspercentage betrof, zodat het dus het verbindende karakter heeft bevestigd van de Europese schaal voor de beoordeling van aantastingen van de fysieke en psychische integriteit die het invaliditeitspercentage in het onderhavige geval beperkt tot 20 %, terwijl de medische commissie van mening was dat rekwirante voor 100 % invalide was;
- schending van het begrip redelijke termijn en verkeerde opvatting van het dossier, daar het GVA bij de opsomming van de feiten heeft verwezen naar een medisch onderzoek dat nooit heeft plaatsgevonden om vervolgens daaruit de conclusie te trekken dat de termijnen voor de behandeling van rekwirantes dossier niet onredelijk waren.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Nedri Spanstaal/Commissie

(Zaak T-391/10)

(2010/C 301/76)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nederland) (vertegenwoordigers: M. Slotboom en B. Haan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies van verzoekende partij

- Ontvankelijkverklaring van het verzoek;
- Nietigverklaring van artikel 1 onder 9) van de Beschikking wat betreft de termijn voor aansprakelijkheidstelling van Hit Groep en van artikel 2 onder 9) van de Beschikking wat betreft de opgelegde geldboete aan Nedri;
- Veroordeling van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vraagt de gedeeltelijke nietigverklaring van de Beschikking van de Commissie van 30 juni 2010 betreffende een

procedure op grond van artikel 101 VWEU et artikel 53 EER-Overeenkomst in zaak COMP/38.344 — Spanstaal.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift voert verzoekster drie middelen aan.

Ten eerste voert verzoekster een schending aan van artikelen 101 VWEU en 23, lid 2, van Verordening 1/2003⁽¹⁾ en van het motiveringsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en de feiten door Hit Groep slechts hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor de periode van 1 januari 1998 tot 17 januari 2002. Naar de mening van verzoekster had de Commissie Hit Groep aansprakelijk moeten stellen voor de periode van 1 mei 1987 tot en met 17 januari 2002. Hit Groep zou gedurende heel deze periode immers zeggenschap hebben gehad over verzoekster.

Ten tweede voert verzoekster een schending aan van artikel 23, lid 2, van Verordening 1/2003, van de Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten⁽²⁾, van het evenredigheidsbeginsel en van het motiveringsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en de feiten door het wettelijk maximum voor de hoogte van de boete, zijnde 10 % van de in het voorafgaande boekjaar behaalde omzet, toe te passen op de omzet van verzoekster in 2009. Het wettelijk maximum zou op verzoeksters omzet in 2002 hadden moeten toegepast worden.

Ten derde voert verzoekster een schending aan van punt 23 van de Clementieregeling⁽³⁾ en van het motiveringsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en de feiten door verzoekster slechts 25 % in plaats van 30 % vermindering van de geldboete te verlenen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

⁽³⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Euro-Information/BHIM (EURO AUTOMATIC CASH)

(Zaak T-392/10)

(2010/C 301/77)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Straatsburg, Frankrijk) (vertegenwoordiger: A. Grolée, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 juni 2010 in zaak R 892/2010-2 vernietigen voor zover daarbij merkaanvraag nr. 004114864 is afgewezen ten aanzien van de vermelde waren en diensten van de klassen 9, 35, 36, 37, 38 en 42;
- het Bureau overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „EURO AUTOMATIC CASH” voor waren en diensten van de klassen 9, 35, 36, 37, 38 en 42 — aanvraag nr. 4114864

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de onderzoeker; gedeeltelijke weigering van inschrijving van het aangevraagde merk; beslissing genomen na het arrest van het Gerecht van 9 maart 2010, Euro-Information/BHIM (EURO AUTOMATIC CASH) (T-15/09, niet gepubliceerd in de Jurisprudentie)

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 207/2009, aangezien het aangevraagde merk niet beschrijvend is, maar integendeel onderscheidend vermogen heeft voor alle waren en diensten ten aanzien waarvan het is geweigerd.

Beroep ingesteld op 14 september 2010 Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie

(Zaak T-393/10)

(2010/C 301/78)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Duitsland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Stadler, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1, punt 8, sub a en b, van de beschikking nietig verklaren voor zover eerste en tweede verzoekster daarin aansprakelijk worden gesteld voor schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst in de periode vóór 12 mei 1997;
- artikel 2 van de beschikking nietig verklaren voor zover daarin aan eerste tot en met derde verzoekster hoofdelijk een geldboete van 15 485 000 EUR wordt opgelegd, aan eerste en tweede verzoekster hoofdelijk een geldboete van 30 115 000 EUR wordt opgelegd en aan eerste verzoekster een geldboete van 10 450 000 EUR wordt opgelegd;
- subsidiair, de in artikel 2 van de bestreden beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete passend verlagen;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in zaak COMP/38.344 — Spanstaal. Bij de bestreden beschikking zijn aan verzoeksters en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst. Volgens de Commissie hebben verzoeksters deelgenomen aan een voortdurende afspraak en/of aan onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector spanstaal van de interne markt en de EER.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters acht middelen aan.

Als eerste middel stellen verzoeksters schending van artikel 25, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1/2003⁽¹⁾ doordat verkeerdelijk is geoordeeld dat zij hebben deelgenomen aan één enkele, voortdurende inbreuk.

Als tweede middel stellen zij, subsidiair, schending van artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 doordat verweerster wettelijke beginselen voor de vaststelling van het bedrag van de geldboete heeft geschonden door de periode waarin het kartel in crisis verkeerde, in aanmerking te nemen voor het bepalen van de duur van de inbreuk.

Als derde middel stellen verzoeksters dat verweerster artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden door, in strijd met het vertrouwensbeginsel en met het beginsel dat de administratie aan haar eigen beslissingen is gebonden, de in het verzoek om vermindering van de geldboete verstrekte gegevens tegen verzoeksters te gebruiken.

Als vierde middel stellen verzoeksters dat verweerster artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden door verschillende fouten te maken bij de beoordeling van de ernst van de inbreuk.

Als vijfde middel stellen verzoeksters schending van artikel 23 van verordening nr. 1/2003 en niet-nakoming van de in artikel 296, tweede alinea, VWEU en in artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geformuleerde motiveringsplicht. Zij betogen dienaangaande dat verweerster bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete willekeurig is afgeweken van de in de bestreden beschikking vermelde berekeningsmethode.

Als zesde middel stellen verzoeksters dat verweerster artikel 23 van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden door bij de vaststelling van het bedrag van de geldboeten haar discretionaire bevoegdheid te overschrijden en inbreuk te maken op het evenredigheidsbeginsel.

Als zevende middel stellen verzoeksters dat verweerster artikel 296, tweede alinea, VWEU en artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie heeft geschonden door wezenlijke punten van de bestreden beschikking niet met redenen te omkleden.

Ten slotte stellen verzoeksters als achtste middel dat verweerster, door hen op wezenlijke punten niet te horen, inbreuk heeft gemaakt op hun in artikel 27 van verordening nr. 1/2003 en in artikel 41, lid 2, sub a, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geformuleerde recht om te worden gehoord.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

**Beroep ingesteld op 13 september 2010 —
Grebenshikova/BHIM — Volvo Trademark (SOLVO)**

(Zaak T-394/10)

(2010/C 301/79)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Elena Grebenshikova (St. Petersburg, Russische Federatie) (vertegenwoordiger: M. Björkenfeldt, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Zweden)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 juni 2010 in zaak R 861/2010-1 vernietigen; en
- verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „SOLVO” voor waren van klasse 9

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: inschrijving in het Verenigd Koninkrijk van het beeldmerk „VOLVO” (nr. 747361) voor een groot aantal waren en diensten; inschrijvingen in het Verenigd Koninkrijk van het woordmerk „VOLVO” (nrs. 1552528, 1102971, 1552529 en 747362) voor een groot aantal waren en diensten; gemeenschapsmerkingsinschrijvingen van het woordmerk „VOLVO” (nrs. 2361087 en 2347193) voor onder meer waren en diensten van de klassen 9 en 12

Beslissing van de oppositieafdeling: volledige afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de merkaanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, aangezien de kamer van beroep deze bepaling onjuist heeft toegepast; schending door de kamer van beroep van het in het Unierecht neergelegde algemene beginsel van gelijke behandeling en schending van artikel 1 van de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (TRIPS), alsmede schending van artikel 2 van het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom.

**Beroep ingesteld op 14 september 2010 — Stichting
Corporate Europe Observatory/Commissie**

(Zaak T-395/10)

(2010/C 301/80)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: S. Crosby, Solicitor, en S. Santoro, lawyer)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de stilzwijgende afwijzing van verzoeksters confirmatief verzoek nietig verklaren
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep vordert verzoekster nietigverklaring van de stilzwijgende beschikking van de Commissie houdende afwijzing van verzoeksters verzoek, overeenkomstig verordening nr. 1049/2001⁽¹⁾, om toegang tot bepaalde documenten met betrekking tot de handelsoverhandelingen tussen de EU en India.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster de volgende drie middelen aan:

Ten eerste stelt zij dat de Commissie verordening nr. 1049/2001 heeft geschonden door niet binnen de gestelde termijn op het confirmatief verzoek te antwoorden.

Ten tweede betoogt verzoekster dat de Commissie verordening nr. 1049/2001 en het Verdrag heeft geschonden door een confirmatief verzoek feitelijk af te wijzen zonder daarvoor enige reden op te geven, of althans geen reden die voldoet aan de door het Verdrag en het Hof vastgestelde maatstaven.

Ten derde stelt zij dat de Commissie, door niet te antwoorden op het confirmatief verzoek, een fundamenteel procedureel vereiste heeft geschonden en/of blijkt heeft gegeven van een kennelijk onjuiste rechtsopvatting.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Zucchetti Rubinetteria/Commissie

(Zaak T-396/10)

(2010/C 301/81)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italië) (vertegenwoordigers: M. Condinanzi en P. Ziotti, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- primair, de bestreden beschikking nietig verklaren;
- subsidiair, de opgelegde geldboete nietig verklaren of verlagen;
- meer subsidiair, gevolg geven aan het verzoek om toepassing van verzachtende omstandigheden als bedoeld in punt 29 van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten, en de geldboete dienovereenkomstig verlagen.
- In elk geval de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In de onderhavige zaak is dezelfde beschikking aan de orde als in zaak T-368/10, rubinetteria Cisa/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke in voormelde zaak zijn aangevoerd. In het bijzonder betoogt verzoekster dat de in de beschikking aan de orde zijnde producten tot drie verschillende markten behoren, dat Zucchetti slechts op de markt voor kranen aanwezig is, en dat de Commissie in de beschikking de relevante markt niet vooraf heeft bepaald. De beschikking is tevens onjuist vanuit het oogpunt van de analyse van de geografische omvang van de markt en vanuit het oogpunt van de gevolgen die de mededingingsregeling zou hebben gehad op de voorwaarden voor de werking van de markt.

Verzoekster voegt hieraan toe dat de reconstructie van de overeenkomsten en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen die de Commissie ertoe heeft gebracht verzoekster louter op grond van onderling afgestemd gedrag in Italië één enkele, complexe en voortdurende inbreuk op artikel 101 VWEU ten laste te leggen, onjuist en niet gemotiveerd is, aangezien niet is aangetoond dat verzoekster kennis had van de onrechtmatige gedragingen van de andere ondernemingen die aan de mededingingsregeling zouden hebben deelgenomen.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — ara/BHIM — Allrounder (Weergave van een sportschoen met de letter A op de zijkant)

(Zaak T-397/10)

(2010/C 301/82)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: ara AG (Langenfeld, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Gail, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Allrounder SARL (Saarburg, Frankrijk)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 juni 2010 in zaak R 1543/2009-1 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Allrounder SARL.

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat een sportschoen met de letter A op de zijkant weergeeft, voor waren van de klassen 16, 18 en 25

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: nationaal woordmerk „A” voor waren van de klassen 9, 18 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: het beroep is niet-ontvankelijk verklaard

Aangevoerde middelen: schending van artikel 81 van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat de door de vertegenwoordigers van verzoekster beschreven kantoororganisatie niet volstaat als bewijs dat alle in de gegeven omstandigheden noodzakelijke zorgvuldigheid werd betracht en om die reden het verzoek om herstel in de vorige toestand met betrekking tot de voor de indiening van de gronden van het verzoekschrift gestelde termijn niet heeft toegewezen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — *Fapricela* — *Indústria de Trefilaria/Commissie*

(Zaak T-398/10)

(2010/C 301/83)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: *Fapricela* — *Indústria de Trefilaria, SA* (Ançã, Portugal) (vertegenwoordigers: M. Gorjão-Henriques en S. Roux, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- De artikelen 1 en 2 van de beschikking van de Commissie van 30 juni 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal) nietig verklaren voor zover zij verzoekster betreft;
- De opgelegde geldboete aanzienlijk verminderen;
- De Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoekster aangevochten beschikking is dezelfde als die aan de orde in zaak T-385/10, *ArcelorMittal France e.a./Commissie*.

Verzoekster voert de volgende argumenten aan:

- i) Schending van fundamentele vormvoorschriften, die de rechten van de verdediging van *Fapricela* aantasten en tot rectificatie van de beschikking zouden hebben geleid. Deze rectificatie moet worden geacht geen gevolgen te hebben, aangezien de erkenning van materiele onjuistheden door de Commissie de onbepaalde uitoefening door *Fapricela* van haar rechten van de verdediging ongunstig beïnvloedt en het voorwerp van het onderhavige beroep aan de orde stelt. Bovendien heeft de Commissie daardoor tevens de mogelijkheid gehad, de nieuwe wijzigingsbeschikking te geven toen zij reeds over de argumenten rechtens en feitelijk van de ondernemingen in de onderhavige procedure beschikte.
  - ii) De Commissie heeft niet bewezen dat *Fapricela* kennis droeg of redelijkerwijs had moeten dragen van het bestaan van mededingingsregelingen buiten het Iberische schiereiland, zodat *Fapricela* niet aansprakelijk kan worden gesteld voor de in de beschikking vermelde enige en voortgezette inbreuk.
- Subsidiair:
- iii) De Commissie heeft door de wijze waarop zij de aan *Fapricela* opgelegde geldboete heeft vastgesteld het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling geschonden zodat de boete moet worden verminderd.
  - iv) De Commissie heeft de duur van de deelneming van *Fapricela* aan de inbreuk onjuist berekend door geen rekening te houden met een onderbreking van haar deelneming.
  - v) De Commissie heeft, door niet te erkennen dat *Fapricela* de geldboete niet kan betalen, onjuistheden begaan en het beginsel van gelijke behandeling geschonden.

Beroep ingesteld op 14 september 2010 — ArcelorMittal España/Commissie

(Zaak T-399/10)

(2010/C 301/84)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spanje) (vertegenwoordigers: A. Creus Carreras en A. Valiente Martin, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1 tot en met 4 van de beschikking nietig verklaren voor zover zij betrekking hebben op ArcelorMittal España, SA;
- subsidiair, de aan ArcelorMittal España, SA opgelegde geldboete nietig verklaren;
- meer subsidiair, het bedrag van de aan ArcelorMittal España, SA opgelegde geldboete verminderen.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep vordert verzoekster nietigverklaring van de artikelen 1 tot en met 4 van beschikking C(2010) 4287 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in de zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat verzoekster, samen met andere ondernemingen, artikel 101 VWEU en artikel 53 EER heeft geschonden door deel te nemen aan voortdurende overeenkomsten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector van voorspanstaal op pan-Europees en/of nationaal/regionaal niveau. Bovendien vordert zij nietigverklaring of vermindering van de haar opgelegde geldboete.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

Ten eerste stelt zij dat de Commissie het in artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden („EVRM”) en in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde grondrecht op een onpartijdige rechterlijke instantie heeft geschonden, voor zover de geldboete is opgelegd door een bestuurlijk orgaan dat tevens over onderzoeks- en bestraffingsbevoegdheden beschikt.

Ten tweede betoogt zij dat de Commissie de geldboete onjuist heeft berekend, waardoor verzoekster een te hoge geldboete is opgelegd.

Ten derde voert zij aan dat de Commissie ten onrechte heeft besloten dat verzoekster een doorslaggevende invloed uitoefende op Emesa en Galycas vóór december 1997.

Ten vierde stelt verzoekster dat de Commissie ten onrechte heeft geweigerd om haar een gedeeltelijke immuniteit toe te kennen op grond van punt 23 van de mededeling inzake de vermindering van geldboeten van 2002 ⁽¹⁾, hoewel zij doorslaggevend bewijsmateriaal heeft verstrekt over de duur en de zwaarwichtigheid van de inbreuk en aldus de daarin vastgestelde vereisten heeft vervuld.

Tot slot betoogt verzoekster dat de Commissie de in punt 30 van de Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten van 2006 ⁽²⁾ vermelde „specifieke verhoging met het oog op afschrikking” onjuist heeft toegepast, waardoor verzoeksters geldboete ten onrechte met 20 % is verhoogd.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium/Commissie

(Zaak T-402/10)

(2010/C 301/85)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Villeroy & Boch — Belgium (Brussel, België) (vertegenwoordigers: O. Brouwer en J. Blockx, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies van verzoekende partij

- Nietigverklaring van de bestreden Beschikking, voor zover die Villeroy & Boch Belgium N.V./S.A. betreft;
- subsidiair, vermindering van de aan de verzoekende partij opgelegde boete; alsook
- veroordeling van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vraagt de gedeeltelijke nietigverklaring van de Beschikking van de Europese Commissie K (2010) 4185 van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — *Badezimmerausstattungen*, betreffende een inbreuk op artikel 101(1) VWEU op de markt voor kranen, douchewanden en keramische producten.

Tot staving van het beroep voert de verzoekster zeven middelen aan:

- Schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Verdrag en vaste rechtspraak door ten onrechte uit te gaan van één enkele en voortdurende inbreuk.
- Schending van de motiveringsplicht die voortvloeit uit artikel 296, lid 2 VWEU wegens onvoldoende en ondeugdelijke motivering met betrekking tot het aannemen van één enkele en voortdurende inbreuk.
- Schending van de motiveringsplicht met betrekking tot de vermeende deelname van verzoekster aan de ten laste gelegde inbreuk op de Belgische markt evenals afwezigheid van bewijs dat verzoekende partij aan deze inbreuk op de Belgische markt heeft deelgenomen.
- Hoofdelijk aansprakelijk stellen van verzoekende partij en haar moederbedrijf voor de boete is in strijd met het nulla poena sine lege-beginsel van artikel 49, lid 1 van het Handvest van de grondrechten van de EU en het „niet meer straf dan schuld” principe conform artikel 49, lid 3 juncto artikel 48, lid 1 van het Handvest, alsmede schending van artikel 23 van Verordening (EG) Nr. 1/2003.
- Onjuiste vaststelling van het boetebedrag, omdat deze mede betrekking heeft op omzetten die niet in verband staan met de ten laste gelegde inbreuk.
- Ten onrechte niet toekennen van een boetevermindering wegens onevenredig lange duur van de procedure, in strijd met artikel 41 van het Handvest.
- Schending van artikel 23, lid 3 van Verordening 1/2003 wegens onjuiste vaststelling van de boete voor de ernst van de inbreuk en onjuiste vaststelling van de „afschrikkingsfactor”, alsook onevenredigheid van de hoogte van de boete, in absolute zin.

Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Justice & Environment/Commissie

(Zaak T-405/10)

(2010/C 301/86)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Justice & Environment (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordiger: P. Černý, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden maatregelen (besluiten 2010/135/EU en 2010/136/EU van de Commissie en antwoord C(2010) 4632 van de Commissie) nietig verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de nietigverklaring van de besluiten 2010/135/EU ⁽¹⁾ en 2010/136/EU ⁽²⁾ betreffende het in de handel brengen als levensmiddelen en diervoeders van een genetisch gemodificeerd aardappelproduct alsook van besluit C(2010) 4632 houdende afwijzing van het verzoek tot interne herziening dat verzoekster op basis van titel IV van verordening (EG) nr. 1367/2006 ⁽³⁾ heeft ingediend.

Verzoekster voert de volgende middelen aan.

Zij beoogt dat de Commissie bij de vaststelling van de besluiten 2010/135/EU en 2010/136/EU wezenlijke vormvereisten in de zin van artikel 263 VWEU heeft geschonden en haar verplichtingen krachtens artikel 4, lid 2, van richtlijn 2001/18/EG ⁽⁴⁾ niet is nagekomen. De bestreden besluiten schenden bepaalde algemene beginselen van EU-recht, aangezien de risicobeoordeling door de Commissie tegenstrijdig was, de Commissie artikel 4, lid 2, van richtlijn 2001/18/EG onjuist heeft uitgelegd, de Commissie het bewijsmateriaal niet volledig in aanmerking heeft genomen en gewijzigd recht buiten beschouwing heeft gelaten. Voorts schendt besluit 2010/136/EU ook verordening nr. 1829/2003/EG ⁽⁵⁾ doordat het toestemming verleent voor het in de handel brengen van een genetisch gemodificeerd aardappelproduct.

Bovendien voert verzoekster aan dat besluit C(2010) 4632 onrechtmatig is omdat het de onrechtmatigheid van voormelde twee bestreden besluiten van de Commissie bevestigt door verzoeksters verzoek tot interne herziening af te wijzen. Voorts heeft de Commissie ingedruist tegen het beginsel van een goede rechtsbedeling en tegen haar verplichting om naar behoren rekening te houden met bewijsmateriaal in het administratieve besluitvormingsproces, aangezien zij niet naar behoren rekening heeft gehouden met de argumenten van verzoekster in haar verzoek tot interne herziening.

⁽¹⁾ Besluit van de Commissie van 2 maart 2010 betreffende het in de handel brengen, overeenkomstig richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad, van een aardappelproduct (*Solanum tuberosum* L. lijn EH92-527-1), genetisch gemodificeerd met het oog op een groter gehalte aan amylopectine in het zetmeel (Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 1193) (PB L 53, blz. 11).

⁽²⁾ Besluit van de Commissie van 2 maart 2010 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van diervoeders die zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde aardappel EH92-527-1 (BPS-25271-9) en de onvoorziene of technisch niet te voorkomen aanwezigheid van die aardappel in levensmiddelen en andere diervoeders krachtens verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad (Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 1196) (PB L 53, blz. 15).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB L 264, blz. 3).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van richtlijn 90/220/EEG van de Raad (PB L 106, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (PB L 268, blz. 1).

Beroep ingesteld op 15 september 2010 — Emesa-Trefilería en Industrias Galyca/Commissie

(Zaak T-406/10)

(2010/C 301/87)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Spanje) en Industrias Galyca, SA (Vitoria, Spanje) (vertegenwoordigers: A. Creus Carreras en A. Valiente Martin, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op verzoeksters;
- subsidiair, de aan verzoeksters opgelegde geldboete nietig verklaren of verminderen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met hun beroep vorderen verzoeksters gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2010) 4287 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in de zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat verzoeksters, samen met andere ondernemingen, artikel 101 VWEU en artikel 53 EER hadden geschonden door deel te nemen aan een voortdurende overeenkomst of een onderling afgestemde feitelijke gedraging in de sector van voorspanstaal op pan-Europees en/of nationaal/regionaal niveau. Bovendien vorderen zij nietigverklaring of vermindering van de hun opgelegde geldboete.

Tot staving van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

Ten eerste stellen zij dat de Commissie het in artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”) en in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde grondrecht op een onpartijdige rechterlijke instantie heeft geschonden, voor zover de geldboete is opgelegd door een bestuurlijk orgaan dat tevens over onderzoeks- en bestraffingsbevoegdheden beschikt.

Ten tweede betogen zij dat de Commissie ten onrechte heeft geweigerd om verzoeksters een vermindering van hun geldboeten toe te kennen op grond van de mededeling inzake de vermindering van geldboeten van 2002 ⁽¹⁾, aangezien de beschikking grotendeels is gebaseerd op door Emesa aangedragen bewijsmateriaal.

Tot slot voeren zij aan dat de Commissie ten onrechte heeft geweigerd om verzoeksters een gedeeltelijke immuniteit toe te kennen op grond van punt 23 van de mededeling inzake de

vermindering van geldboeten van 2002, hoewel Emesa doorslaggevend bewijsmateriaal heeft verstrekt dat verband houdt met de duur en de zwaarwichtigheid van de inbreuk.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Roca Sanitario/Commissie

(Zaak T-408/10)

(2010/C 301/88)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Folguera Crespo en M. Merola, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1, 2 en 4 van de beschikking van de Europese Commissie van 23 juni 2010 gedeeltelijk nietig verklaren voor zover zij Roca Sanitario betreft;
- subsidiair, de aan Roca Sanitario opgelegde geldboete overeenkomstig het betoog in het verzoekschrift verlagen, voor zover het Gerecht dit opportuun acht in het licht van de uiteengezette gronden en de andere gronden waarmee het rekening zou houden;
- subsidiair, voor het geval dat het Gerecht uitspraak doet betreffende andere, door Roca France of Laufen Austria ingestelde beroepen en daarbij de geldboete verlaagt die bij de beschikking van de Europese Commissie van 23 juni 2010 is opgelegd wegens door die ondernemingen, voor wie Roca Sanitario hoofdelijk aansprakelijk is, gemaakte inbreuken, vaststellen dat Roca Sanitario aanspraak kan maken op een even grote verlaging van het bedrag van de geldboete waarvoor zij solidair aansprakelijk is, en
- de Commissie verwijzen in de kosten die Roca Sanitario heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

De in de onderhavige zaak bestreden beschikking is dezelfde als in de zaken T-364/10, Duravit e.a./Commissie en T-368/10, Rubinetteria Cisa/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke in voormelde zaken zijn aangevoerd.

Verzoekster voert inzonderheid aan dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout bij de vaststelling van haar hoofdelijke aansprakelijkheid voor de inbreuken die Roca France en Laufen Austria zouden hebben gemaakt, waarbij het maximumbedrag voor de geldboete uit hoofde van artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag ⁽¹⁾ ruimschoots is overschreden.

Zij voert tevens aan dat in de bestreden beschikking bij de vaststelling van de aansprakelijkheid en de berekening van de geldboete ongemotiveerd wordt voorbijgegaan aan het overvloedig aangebrachte bewijs ter weerlegging van het vermoeden dat verzoekster een beslissende invloed uitoefende op Roca France en Laufen Austria.

Volgens verzoekster is de bestreden beschikking in strijd met de rechten van de verdediging, aangezien haar aansprakelijkheid werd gebaseerd op feiten en subjectieve beoordelingen die niet waren opgenomen in de mededeling van de punten van bezwaar en met betrekking waartoe zij niet in staat is gesteld haar standpunt kenbaar te maken.

⁽¹⁾ PB L 1, blz. 1.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Bottega Veneta International/BHIM (Vorm van handtas)

(Zaak T-409/10)

(2010/C 301/89)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Bottega Veneta International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: P. Roncaglia, G. Lazzarotti, M. Boletto en E. Gavuzzi, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 16 juni 2010 in procedure R 1247/2009-1 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt verwijzen in de kosten van deze procedure en van de beroepsprocedure voor de eerste kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: merk in de vorm van een driedimensionaal teken bekend als „veneta”-tas (inschrijvingsaanvraag nr. 6632608) voor waren van klasse 18 („tassen en handtassen”)

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van regel 9, lid 3, sub a, van verordening nr. 2868/95 en van artikel 7, lid 1, sub b, en lid 3, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Bottega Veneta International/BHIM (Vorm van handtas)

(Zaak T-410/10)

(2010/C 301/90)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Bottega Veneta International Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: P. Roncaglia, G. Lazzarotti, M. Boletto en E. Gavuzzi, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 16 juni 2010 in procedure R 1539/2009-1 vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt verwijzen in de kosten van deze procedure en van de beroepsprocedure voor de eerste kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: merk in de vorm van een driedimensionaal teken bekend als „Cabat”-tas (inschrijvingsaanvraag nr. 6632566) voor waren van klasse 18 („tassen en handtassen”)

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van regel 9, lid 3, sub a, van verordening nr. 2868/95 en van artikel 7, lid 1, sub b, en lid 3, van verordening nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Laufen Austria/Commissie

(Zaak T-411/10)

(2010/C 301/91)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: E. Navarro Varona, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1 en 2 van de beschikking van de Europese Commissie van 23 juni 2010 gedeeltelijk nietig verklaren met betrekking tot de geldboete die wegens vermeende schending van artikel 101 VWEU aan Laufen Austria (zowel individueel als hoofdelijk met Roca Sanitario) is opgelegd; en bijgevolg
- de aan Laufen Austria individueel en hoofdelijk met Roca Sanitario opgelegde geldboete verlagen overeenkomstig het betoog in het verzoekschrift, voor zover het Gerecht dit opportunity acht in het licht van de uiteengezette gronden en de andere gronden waarmee het rekening zou houden, en
- de Commissie verwijzen in de kosten die Laufen Austria heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

De in de onderhavige zaak bestreden beschikking is dezelfde als in zaak T-408/10, Roca Sanitario/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke in voormelde zaak zijn aangevoerd.

Verzoekster stelt in het bijzonder dat in de aan de orde zijnde beschikking een kennelijke beoordelingsfout is gemaakt, voor zover daarin is vastgesteld dat verzoekster niet zelfstandig handelde op de markt, en dat Roca Sanitario aansprakelijk was voor haar gedragingen.

Dienaangaande is er subsidiair sprake van een inbreuk op artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag, op het beginsel van individuele aansprakelijkheid voor inbreuken en op het evenredigheidsbeginsel, in verband met het bedrag van de aan verzoekster individueel opgelegde geldboete wegens de inbreuk die zij zou hebben gemaakt voordat zij door Roca Sanitario werd overgenomen. Dat bedrag overschrijdt 10 % van haar omzet in het boekjaar vóór de vaststelling van de bestreden beschikking en is op onjuiste wijze vastgesteld.

Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Roca/Commissie

(Zaak T-412/10)

(2010/C 301/92)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Frankrijk) (vertegenwoordiger: P. Vidal Martínez, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1 en 2 van de beschikking van de Commissie van 23 juni 2010 gedeeltelijk nietig verklaren voor zover daarin wegens een inbreuk op artikel 101 VWEU aan Roca France een onevenredige geldboete wordt opgelegd; en bijgevolg
- de aan Roca France opgelegde geldboete overeenkomstig het betoog in het verzoekschrift verlagen, voor zover het Gerecht dit opportunity acht in het licht van de uiteengezette gronden en de andere gronden waarmee het Gerecht rekening zou houden, en
- de Commissie verwijzen in de kosten die Roca France heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

De in de onderhavige zaak bestreden beschikking is dezelfde als in de zaken T-408/10, Roca Sanitario/Commissie, en T-411/10, Laufen Austria/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke in voormelde zaken zijn aangevoerd.

**Beroep ingesteld op 18 september 2010 — Nexans France/
Gemeenschappelijke onderneming Fusion for Energy**

(Zaak T-415/10)

(2010/C 301/93)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Nexans France SAS (Clichy, Frankrijk) (vertegenwoordigers: J.-P. Tran Thiet en J.-F. Le Corre, advocaten)

Verwerende partij: Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie

Conclusies

- verklaren dat de opdracht is gegund na een procedure waarin de beginselen van rechtszekerheid, gewettigd vertrouwen, transparantie, gelijke behandeling en behoorlijk bestuur zijn geschonden;
- verklaren dat verweerster blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door verzoekster in het ongewisse te laten over haar besluit haar offerte vóór alle evaluatie af te wijzen en haar eerst bij brief van 16 juli 2010 daarvan in te lichten;
- verklaren dat verweerster blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door verzoeksters offerte op basis van artikel 120, lid 4, van de verandering tot uitvoering van haar Financieel Reglement af te wijzen;
- het besluit van 16 juli nietig verklaren;
- het besluit van 8 juli nietig verklaren;
- alle door verweerster na de besluiten van 8 en 16 juli vastgestelde handelingen nietig verklaren;
- verzoekster een billijke vergoeding van 175 453 EUR toekennen, vermeerderd met rente vanaf de uitspraak van het arrest tot volledige betaling (onder voorbehoud van juiste vaststelling van het bedrag van de opdracht en definitieve berekening van de advocatenkosten die eerst aan het einde van de procedure zal kunnen worden megedeeld);
- subsidiair, indien het bij de uitspraak van het arrest onwaarschijnlijk is dat een nieuwe aanbesteding voor de opdracht wordt uitgeschreven, verzoekster een billijke vergoeding van 50 175 453 EUR toekennen, vermeerderd met rente vanaf de uitspraak van het arrest tot volledige betaling (onder voorbehoud van juiste vaststelling van het bedrag van de opdracht en definitieve berekening van de advocatenkosten

die eerst aan het einde van de procedure zal kunnen worden megedeeld);

- de verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van de besluiten van de Europese gemeenschappelijke onderneming voor ITER en de ontwikkeling van fusie-energie, waarbij haar offerte in het kader van aanbesteding F4E-2009-OPE-18 (MS-MG) voor het sluiten van overeenkomsten voor de levering van elektrisch materieel (JO 2009/S 149 218279) is afgewezen en de opdracht aan een andere inschrijver is gegund. Verzoekster vordert bovendien vergoeding van de door de bestreden besluiten beweerdelijk veroorzaakte schade,

Verzoekster baseert haar beroep op een aantal middelen:

- schending van het rechtszekerheids- en het transparantiebeginsel, doordat verweerster verzoekster in het ongewisse heeft gelaten of haar offerte zou worden afgewezen zonder te worden geëvalueerd, indien zij weigerde de bij de opdracht gevoegde ontwerp-overeenkomst te tekenen, waardoor verzoekster niet de draagwijdte van de op haar als inschrijver rustende verplichtingen kon bevatten;
- schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen voor zover verweerster verzoekster had verzekerd dat zij haar offerte niet automatisch zou afwijzen;
- schending van de beginselen van gelijke behandeling en gelijke kansen van de gegadigden voor een overheidsopdracht, doordat
  - de aanbesteding aldus was georganiseerd dat de inschrijving van Consortium ICAS (aannemer van de opdracht) werd bevoordeeld aangezien de in de opdracht gegeven termijnen kennelijk onvoldoende en onevenredig waren daar zij materieel niet in acht konden worden genomen door inschrijvers die niet een specifieke productielijn hadden waarover alleen Consortium ICAS beschikte;
  - er een belangenconflict in het voordeel van de inschrijving van Consortium ICAS was aangezien een persoon die voor een lid van Consortium ICAS werkt, deelnam aan de procedure van selectie van de offertes en een andere persoon die voor een lid van Consortium ICAS werkt, deelnam aan de voorbereiding van de aanbesteding;
- Consortium ICAS heeft geprofiteerd van inlichtingen die hem bevoordeelden, wegens het bezoek als deskundige voor ITER van een werknemer van een lid van Consortium ICAS in verzoeksters fabriek in Korea alsook in kabelfabrieken in China en Japan;

- schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de artikelen 84 en 94 van het Financieel Reglement, daar de evaluatieprocedure is voortgezet terwijl er maar één offerte overbleef en verweerster niet reageerde terwijl verzoekster haar had gewezen op een belangenconflict in het voordeel van Consortium ICAS;
- onjuiste rechtsopvatting van verweerster door de afwijzing van verzoeksters offerte op basis van artikel 120, lid 4, van de vordering tot uitvoering van het Financieel Reglement, daar een offerte krachtens dit artikel slechts automatisch zonder evaluatie kon worden afgewezen, wanneer zij niet voldoet aan een wezenlijke voorwaarde of een specifieke bestekvoorwaarde;
- het feit dat de gestelde schendingen van de rechtsregels verzoekster direct en zeker hebben geschaad, waarvoor zij schadevergoeding kan vorderen.

—————

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Cortés del Valle López/BHIM (HIJOPUTA)

(Zaak T-417/10)

(2010/C 301/94)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Calderón Chavero, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 juni 2010 in zaak R 175/2010-2 vernietigen;
- bijgevolg de beslissing van de onderzoeker van het BHIM van 24 november 2009 vernietigen;
- verzoeksters vorderingen toewijzen, en
- verweerder verwijzen in de kosten van deze procedure indien het verweer voert en in het ongelijk wordt gesteld.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat het woordelement „¡Que bueno ye! HIJOPUTA” bevat voor waren en diensten van de klassen 33, 35 en 39

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: geen schending van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien het aangevraagde merk niet in strijd is met de goede zeden.

—————

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

—————

Beroep ingesteld op 15 september 2010 — voestalpine en voestalpine Austria Draht/Commissie

(Zaak T-418/10)

(2010/C 301/95)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: voestalpine AG (Linz, Oostenrijk), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: A. Ablasser-Neuhuber en G. Fussenegger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietig verklaren beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst in zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, voor zover zij verzoeksters betreft;
- subsidiair, de in artikel 2 van de beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete verlagen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal. Bij de aangevochten beschikking zijn aan verzoeksters en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst. Verzoeksters zouden volgens de Commissie hebben deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst en/of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector voorspanstaal van de interne markt en de EER.

Verzoeksters steunen hun beroep op drie middelen.

In de eerste plaats hebben zij geen inbreuk gemaakt op artikel 101 VWEU. In dit verband voeren zij aan dat hun ten onrechte deelneming, uitsluitend via een handelsagent in Italië, wordt verweten, aangezien deze hen bij bijeenkomsten van de „Club Italia” helemaal niet heeft vertegenwoordigd, het gedrag van een niet-exclusieve handelsagent hun bij ontbreken van een economische eenheid niet kan worden toegerekend, de automatische toerekening door verweerder van de handelingen van een niet-exclusieve handelsagent in strijd is met de rechtspraak van het Hof en zij geenszins op de hoogte waren geweest van de handelingen van de handelsagent. Subsidiar stellen zij dat de duur van de inbreuk te hunnen aanzien onjuist is vastgesteld.

In het kader van het tweede middel betwisten zij dat zij betrokken waren bij één voortdurende en complexe inbreuk. Zij stellen in dit verband onder meer dat de inbreuk in het kader van de „Club Italia” los moet worden gezien van overige in de bestreden beschikking genoemde inbreuken. Voorts hebben zij niet deelgenomen aan één voortdurende en complexe inbreuk, omdat zij niet op de hoogte waren geweest van het totaalplan, dit redelijkerwijs ook niet hadden kunnen voorzien en niet bereid waren geweest een daaruit voortvloeiend risico op zich te nemen.

Ten slotte is het derde middel gericht tegen een foutieve berekening van de boete. Zij stellen in dit verband schending van het evenredigheidsbeginsel, aangezien een onevenredig hoge boete is opgelegd in geval van nieuwe (onvoorzienbare) rechtsvragen en dezelfde boete in geval van enkele wetenschap van schendingen door andere ondernemingen. Voorts is er inbreuk gemaakt op het beginsel van gelijke behandeling, de richtsnoeren voor geldboeten⁽¹⁾, de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces.

⁽¹⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 14 september 2010 — Ori Martin/ Commissie

(Zaak T-419/10)

(2010/C 301/96)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Ori Martin SA (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: P. Ziotti, avvocato)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— beschikking C(2010) 4387 definitief betreffende een pro-

cedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal) nietig verklaren voor zover verzoekster aansprakelijk wordt gesteld voor de inbreuk;

— de in artikel 2 van de beschikking opgelegde geldboete nietig verklaren of verminderen.

— de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoekster aangevochten beschikking is dezelfde als die aan de orde in zaak T-385/10, ArcelorMittal France e.a./Commissie.

Volgens verzoekster is beschikking C(2010)4387 van de Europese Commissie van 30 juni 2010 onrechtmatig daar verzoekster aansprakelijk wordt gesteld enkel op grond dat zij de vennootschap waaraan de op basis van artikel 101 VWEU bestraft collusie wordt verweten, nagenoeg volledig in handen heeft.

Verzoekster voert inzonderheid de volgende argumenten aan:

— Schending van artikel 25, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1/2003, daar de bevoegdheid van de Commissie om geldboeten op te leggen in casu was verstrekt.

— Schending van artikel 101 VWEU, van het beginsel dat straffen persoonlijk zijn, van het beginsel van goed bestuur en van het non-discriminatiebeginsel, daar de Commissie een objectieve aansprakelijkheid voor de eventueel onrechtmatige gedragingen van de gecontroleerde vennootschap, gebaseerd op een onweerlegbaar vermoeden, dat in werkelijkheid niet vatbaar is voor tegenbewijs, bij verzoekster legt. Deze aan een eigendomsstructuur gekoppelde aansprakelijkheid vindt nergens steun en is in strijd met de in de communautaire rechtspraak vastgelegde beginselen op het gebied van de toepassing van artikel 101 VWEU in het kader van groepen van ondernemingen.

— Schending van het beginsel van beperkte aansprakelijkheid van kapitaalvennootschappen, dat kan worden afgeleid uit het vennootschapsrecht dat de lidstaten gemeen hebben en het recht van de Unie zelf.

Ori Martin vordert nietigverklaring althans aanzienlijke vermindering van de opgelegde geldboete.

Beroep ingesteld op 17 september 2010 — Armani/BHIM — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)

(Zaak T-420/10)

(2010/C 301/97)

Taal van het verzoekschrift: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Giorgio Armani SpA (Milaan, Italië) (vertegenwoordiger: M. Rapisardi, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Annunziata Del Prete (Napels, Italië)

Conclusies

- beslissing R 1360/2009-2 van de tweede kamer van beroep van 8 juli 2010 vernietigen wegens onjuiste en onrechtmatige toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 door niet te erkennen dat er gevaar voor verwarring van de conflicterende merken bestaat;
- verzoeksters argumenten toewijzen, zoals die in de oppositieprocedure werden uiteengezet en overeenkomstig de beslissing van de oppositieafdeling;
- de door „Annunziata del Prete” ingediende gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6 314 462 volledig afwijzen overeenkomstig artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 voor de erdoor aangeduide waren en diensten;
- het BHIM gelasten, het arrest uit te voeren en de inschrijving van het merk „AJ AMICI JUNIOR” te weigeren;
- het BHIM, samen met de aanvrager Annunziata del Prete of afzonderlijk, te veroordelen tot volledige terugbetaling van de kosten van de volledige procedure aan GIORGIO ARMANI SpA;
- als gevolg van de vernietiging de terugbetaling aan verzoekster gelasten van de kosten van die procedure, met inbegrip van die van de beroepsprocedure overeenkomstig artikel 91, sub b, van het Reglement voor de procesvoering van 2 mei 1991.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Annunziata del Prete

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk met het wordelement „AJ Amici Junior” (aanvraagnr. 6 314 462) voor waren en diensten van de klassen 9, 25 en 35

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: Italiaans beeldmerk met het wordelement „AJ Armani Jeans” (nr. 912 114) voor waren van de klassen 9, 25 en 35, en Italiaans woordmerk „ARMANI JUNIOR” (nr. 998 554) voor waren van de klassen 25 en 35

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 inzake het bestaan van gevaar voor verwarring van de conflicterende merken en de erdoor aangeduide waren.

Beroep ingesteld op 20 september 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana/BHIM — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)

(Zaak T-421/10)

(2010/C 301/98)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Spanje) (vertegenwoordiger: E. Sánchez-Quiñones González, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Doña Constantina Sotelo Ares (Cambados, Spanje)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 19 juli 2010 in zaak R 1804/2008-4 vernietigen;

— merk nr. 5635867, ROSALIA DE CASTRO, toewijzen voor de klassen 32, 33 en 35;

— het Bureau verwijzen in de kosten, verzoeksters kosten voor de kamer van beroep daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „ROSALIA DE CASTRO” voor waren en diensten van de klassen 32, 33 en 35

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Doña Constantina Sotelo Ares

Oppositiemerk of -teken: het Spaanse woordmerk „ROSALIA” voor waren en diensten van klasse 33

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en toewijzing van de oppositie

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien geen sprake is van gevaar voor verwarring tussen de conflicterende merken.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 september 2010 — Global Steel Wire/Commissie

(Zaak T-429/10)

(2010/C 301/99)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spanje) (vertegenwoordigers: F. González Díaz en A. Tresandí Blanco, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— primair, beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, overeenkomstig artikel 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) nietig verklaren;

— subsidiair, de bij die beschikking opgelegde geldboete overeenkomstig artikel 261 VWEU nietig verklaren of verminderen, en

— in elk geval, de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

In de onderhavige procedure wordt opgekomen tegen dezelfde beschikking als die in zaak T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in voornoemde zaak.

In het bijzonder wijst verzoekster erop dat de Europese Commissie niet de gebruikelijke bewijzen heeft geleverd die in de communautaire rechtspraak worden verlangd om de verantwoordelijkheid van GSW voor het gedrag van haar dochterondernemingen vast te stellen. De Europese Commissie heeft niet aangetoond dat GSW beslissende invloed heeft kunnen uitoefenen op het gedrag van de ondernemingen waarin zij participeert.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Beroep ingesteld op 24 juli 2010 — AF/Commissie

(Zaak F-61/10)

(2010/C 301/100)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: AF (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: F. Frabetti, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de verwijzende partij tot afwijzing van het verzoek om bijstand in verband met het psychisch geweld waarvan verzoekster slachtoffer zou zijn geweest alsmede verzoek om vergoeding van de immateriële schade

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van besluit nr. 24938 van 28 september 2009 van het TABG van de Commissie tot afwijzing van het verzoek om bijstand D/300/09, dat verzoekster krachtens artikel 24 van het Statuut heeft ingediend in verband met het psychisch geweld dat zij, onder voorbehoud van alle reserves, van april 2004 tot en met april 2009 in haar dienst heeft ondervonden;
- toekenning aan verzoekster van een vergoeding van 600 000 EUR voor de immateriële schade die zij door het geweld heeft geleden en de gevolgen die dit voor haar gezondheid heeft gehad;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Beroep ingesteld op 3 september 2010 — Coedo Suárez/Raad

(Zaak F-73/10)

(2010/C 301/101)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ángel Coedo Suárez (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij tot afwijzing van verzoekers verzoek om schadevergoeding en verzoek om vergoeding van de geleden materiële en immateriële schade

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van het TABG tot afwijzing van verzoekers verzoek om schadevergoeding en, voor zover nodig, van het besluit van het TABG tot afwijzing van de klacht;
- wat de vergoeding van de materiële schade betreft, veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een bedrag dat voorlopig en ex aequo et bono is vastgesteld op 450 000 EUR, te vermeerderen met vertragingsrente tegen de wettelijke rentevoet vanaf de dag van het te wijzen arrest;
- wat de vergoeding van de immateriële schade betreft, veroordeling van de verwerende partij om, primair, verzoeker naar behoren te rehabiliteren en hem een symbolisch bedrag van 1 EUR te betalen of, subsidiair, hem een bedrag te betalen dat voorlopig en ex aequo et bono is vastgesteld op 300 000 EUR, te vermeerderen met vertragingsrente tegen de wettelijke rentevoet vanaf de dag van het te wijzen arrest;
- verwijzing van de Raad van de Europese Unie in de kosten.

Beroep ingesteld op 9 september 2010 — Kimman/Commissie

(Zaak F-74/10)

(2010/C 301/102)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Eugène Emile Kimman (Overijse, België) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over het jaar 2008

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over het jaar 2008;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

— nietigverklaring van de juridische kwalificatie van de oorspronkelijke overeenkomst alsmede van de op 31 maart 2009 vastgestelde aflooptdatum ervan;

— diensgevolge, herkwalificatie van verzoekster aanstelling als aanstelling voor onbepaalde tijd;

— vergoeding van de schade die verzoekster door de handelwijze van het Parlement heeft geleden;

Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Scheefer/Parlement

(Zaak F-75/10)

(2010/C 301/103)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Séverine Scheefer (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: C. L'Hote-Tissier, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

— subsidiair en indien het Gerecht toch tot de conclusie mocht komen dat de arbeidsverhouding, ondanks het ontstaan van een aanstelling voor onbepaalde tijd, was beëindigd — quod non —, toekenning van schadevergoeding wegens de onterechte beëindiging van de overeenkomst;

— nog meer subsidiair en indien het Gerecht tot de conclusie mocht komen dat herkwalificatie niet mogelijk was — quod non —, toekenning van een vergoeding voor de schade die verzoekster door het onrechtmatige gedrag van het Europees Parlement heeft geleden;

— voorbehoud aan de verzoekende partij van alle rechten, middelen en vorderingen en met name veroordeling van het Europees Parlement tot vergoeding van de geleden schade;

— verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten van de verwerende partij houdende weigering om een gemotiveerd besluit te nemen over verzoeksters rechtspositie en haar overeenkomst van tijdelijk functionaris uiteindelijk te herkwalificeren als een aanstelling voor onbepaalde tijd overeenkomstig artikel 8, lid 1, RAP alsmede vergoeding van de door verzoekster geleden schade

Beroep ingesteld op 10 september 2010 — Colart e.a./Parlement

(Zaak F-76/10)

(2010/C 301/104)

*Procestaal: Frans***Conclusies van de verzoekende partij**

- schorsing van de behandeling van de zaak in afwachting van de uitkomst van zaak F-105/09 die thans aanhangig is bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie;
- subsidiair, nietigverklaring van de besluiten van 11 februari 2010 en 10 juni 2010 waarbij het Parlement onder verwijzing naar zijn schrijven van 12 oktober 2009 heeft geweigerd om een gemotiveerd besluit te nemen over verzoeksters rechtspositie en ten slotte heeft geweigerd om, ondanks twee opeenvolgende verlengingen, haar overeenkomst van tijdelijk functionaris te herkwalificeren als een overeenkomst voor onbepaalde tijd;
- nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 12 februari 2009;
- nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 12 oktober 2009;

Partijen

Verzoekende partijen: Philippe Colart (Bastenaken, België) en anderen (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de berichten van regularisatie van verzoekers' bezoldigingen over de periode van juli tot en met december 2009 en van de salarisafrekeningen die sinds 1 januari 2010 zijn opgesteld in het kader van de jaarlijkse aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden op basis van verordening (EU/Euratom) nr. 1296/2009 van de Raad van 23 december 2009

Conclusies van de verzoekende partijen

— nietigverklaring van salarisafrekeningen RG 2009 (achterstallige bezoldiging van juli tot en met december 2009), van de salarisafrekeningen van januari 2010 en de volgende salarisafrekeningen, voor zover die afrekeningen op basis van verordening (EU, Euratom) nr. 1296/2009 van de Raad van 23 december 2009 toepassing geven aan een aanpassingspercentage van 1,85 % in plaats van 3,70 %, met handhaving van de gevolgen van die afrekeningen tot aan de opstelling van nieuwe afrekeningen die een correcte toepassing geven aan de artikelen 65 en 65 bis van het Statuut en de artikelen 1 en 3 van bijlage XI bij het Statuut (versie 2010);

— verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Arroyo Redondo/Commissie**(Zaak F-77/10)**

(2010/C 301/105)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Fernando Arroyo Redondo (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: E. Boigelot en S. Woog, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2009 tot de rang AD10 zijn bevorderd

Conclusies van de verzoekende partij

— nietig verklaren het op 20 november 2009 bekendgemaakte besluit van de Commissie om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2009 van de rang AD9 tot de rang AD10 zijn bevorderd;

— dieningevolge, verzoekers verdiensten en die van de andere kandidaten in het kader van de bevorderingsronde 2009 opnieuw vergelijken en verzoeker met terugwerkende kracht per 1 maart 2009 bevorderen tot de rang AD10, alsmede rentebetaling over de achterstallige bezoldiging tegen de rentevoet die de Europese Centrale Bank met ingang van 1 maart 2009 heeft vastgesteld voor de basisherfinancieringstransacties, vermeerderd met twee punten, zonder ech-

ter de bevordering van de andere bevorderde ambtenaren wier namen voorkomen op de op 20 november 2009 bekendgemaakte lijst ter discussie te stellen;

— de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Beroep ingesteld op 18 september 2010 — Antelo Sanchez e.a./Parlement**(Zaak F-78/10)**

(2010/C 301/106)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partijen: Pilar Antelo Sanchez (Brussel, België) en anderen (vertegenwoordiger: M. Casado García-Hirschfeld, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het op verzoekers' salarisafrekeningen overgenomen besluit van de verwerende partij om de aanpassing van hun maandelijks bezoldiging met ingang van juli 2009 in het kader van de jaarlijkse aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en andere personeelsleden op basis van verordening (EU, Euratom) nr. 1296 van 23 december 2009, te beperken tot 1,85 %

Conclusies van de verzoekende partijen

— nietigverklaring van het bestreden besluit, voor zover daarbij de aanpassing van de bezoldigingen krachtens verordening (EU, Euratom) nr. 1296/2009 houdende aanpassing met ingang van 1 juli 2009 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie alsmede van de aanpassingscoëfficiënten welke van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen, op 1,85 % wordt vastgesteld;

— toekenning van verdragingsrente, berekend op basis van de door de Europese Centrale Bank vastgestelde rentevoet, welke verschuldigd is voor alle bedragen bestaande in het verschil tussen de bezoldiging zoals die is opgenomen op de salarisafrekeningen vanaf januari 2010 alsmede op de berichten van regularisatie over de periode van juli tot en met december 2009 en de bezoldiging waarop zij recht hadden, tot aan de datum waarop die bezoldiging alsnog gereguleerd wordt;

— verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Beroep ingesteld op 17 september 2010 — Dubus/ Commissie

(Zaak F-79/10)

(2010/C 301/107)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Charles Dubus (Tervuren, België) (vertegenwoordigers: E. Boigelot en S. Woog, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2009 tot de rang AST4/C zijn bevorderd en verzoek om vergoeding van de immateriële schade

Conclusies van de verzoekende partij

- nietig verklaren het op 20 november 2009 bekendgemaakte besluit van de Commissie om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2009 van de rang AST3/4 tot de rang AST4/C zijn bevorderd;
- dientengevolge, verzoekers verdienen en die van de andere kandidaten in het kader van de bevorderingsronde 2009 opnieuw vergelijken en verzoeker met terugwerkende kracht per 1 januari 2009 bevorderen tot de rang AST4/C, alsmede rentebetaling over de achterstallige bezoldiging tegen de rentevoet die de Europese Centrale Bank met ingang van 1 maart 2009 heeft vastgesteld voor de basisherfinancieringstransacties, vermeerderd met twee punten, zonder echter de bevordering van de andere bevorderde ambtenaren wier namen voorkomen op de op 20 november 2009 bekendgemaakte lijst ter discussie te stellen;
- de Commissie veroordelen tot betaling van het bedrag van 3 500 EUR aan verzoeker ter vergoeding van de immateriële schade veroorzaakt door het feit dat hij op 1 januari 2009 niet is bevorderd, onder voorbehoud van een verhoging van dat bedrag in de loop van de procedure;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Beroep ingesteld op 24 september 2010 — Praskevicius/ Parlement

(Zaak F-81/10)

(2010/C 301/108)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Vidas Praskevicius (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordigers: P. Nelissen Grade en G. Leblanc, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2009 zijn bevorderd tot de rang AD 6 en verzoek om vergoeding van de geleden immateriële schade

Conclusies van de verzoekende partij

- het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van 21 juni 2010 tot afwijzing van verzoekers klacht nietig verklaren;
- het op 2 december 2009 ter kennis gebrachte besluit van het TABG van 24 november 2009 om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2009 tot de rang AD 6 zijn bevorderd, nietig verklaren;
- het TABG wijzen op de gevolgen van de nietigverklaring van de bestreden besluiten en met name de indeling in de rang AD 6 alsmede de terugwerkende kracht van de bevordering tot de rang AD 6 tot de datum waarop deze had moeten plaatsvinden, namelijk 1 januari 2009;
- verzoeker een vergoeding van 500 EUR toekennen voor de geleden immateriële schade;
- het Europees Parlement verwijzen in de kosten.

Abonnementsprijzen 2010 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + cd-rom (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, cd-rom (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), cd-rom, verschijnt twee keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige cd-rom.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

In 2010 worden cd-formaten vervangen door dvd-formaten.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

NL